كۆز ياشقا چىلانغان تەقدىر

ئاشكار بىلەن نىگار بىرلىشىپ يازغان

نىگار :

سائەتنىڭ چىك-چىك قىلغان ئاۋازى ماڭا ۋاقىتنىڭ بىر ئىزىدا توختاپ قالماي مېڭىۋاتقانلىقىنى بىلدۈرۈپ تۇرۇۋاتاتتى. مەن تەڭشەپ قويۇلغان ۋاقتى توشۇپ ئاللىبۇرۇن ئۆچۈپ قالغان تېلېۋىزورغا تىكىلگىنىمچە ياسىداق مېھمانخانا ئۆيۈمدە قىرما نەقىشلىق سافاغا يۆلەنگىنىمچە ئۈن-تىنسىز ئولتۇرۇۋاتاتتىم. مەن ئۈچۈن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ۋاقىتنىڭ، ئەتىگەندىن بېرى ھېچنىمە يېمەي كولدۈرلاپ كەتكەن قورسىقىمنىڭ كۈركىراشلىرىنىڭ ھېچ ئەھمىيىتى يوق ئىدى. شۇ تاپتا نىمىنى خىيال قىلدىڭ دەپ سورىسا ئېھتىمال كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ «تەغدىر ئاجايىپ ھە؟» دەپ چۈشىنىكسىز جاۋاپ بېرىشىم تۇرغانلا گەپ.

«داڭ، داڭ، داڭ»

سائەتنىڭ يېقىمسىز چىكىلداشلىرىنىڭ تاقىتى توشقاندەك سائەت 12 گە داڭ ئۇردى. مەن كۆندىلىك بىر رېتىمگە ئايلىنىپ قېلىۋاتقان مۇشۇ ئاۋازدىن كېيىنكى پەلەمپەيلەردىن ئۆرلەپ چىقىپ ئاچقۇچ سېلىپ شەپىسىز كىرىپ كېلىشكە ئادەتلەنگەن ئۇنىڭغا ئېرەنسىزلىك بىلەن قاراپ تۇردۇم. ئۇ ئايىغىنى ئالماشتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن ياتاق ئۆيى تەرەپكە قاراپ ماڭدى. ماڭدىيۇ، چىراق يېقىقسىز مېھمانخانا ئۆيدە ئەرۋاھتەك تۇرغان مېنى كۆرۈپ چۆچۈپ كەتتى :

_سىز، سىز بۇ يەردە نىمە قىلىسىز؟.. ھە ياق، تېخى ئۇخلىمىدىڭىزما؟

_سىز بىلەن پاراڭلىشاي دەپ ساقلاپ تۇرغان.

_مەن بىلەن؟ ھازىرما؟.. بەك كەچ بولۇپ كەتتى ئەتە بولسۇن، قانداق؟ _ئۇ چۈشىنىكسىز بىر ئوڭايسىزلىق بىلەن ئۆزىنى قاچۇرۇپ يېنىمدىن ئۆتۈۋاتقان شۇ پەيتتە ئۇنىڭدىن گۈپۈلدەپ پۇراپ تۇرۇۋاتقان ئەتىرنىڭ پۇرىقى مېنى سەسكەندۈرۈۋەتتى.

_ياق مەن ھازىر پاراڭلىشىمەن.

_ئۇخلايلى، ئەتە بولسۇن!

ـ ياق!_شۇ قەدەر ئاچچىق بىلەن ۋارقىرىدىمكىن ئۇ ئەزەلدىن ئاڭلاپ باقمىغان بۇنداق قاتتىق ئاۋازىمدىن چۆچۈپ تۇرۇپ قالدى.ئاندىن ئارقىغا ئۆرۈلۈپ ماڭا تىكىلدى،دەرىزىدىن چۈشۈپ تۇرغان ئاي نۇرىدا ئۇنىڭ چەكچەيگەن كۆزلىرىدىن ئەجەپلىنىش،ئوڭايسىزلىنىش،ھەيرانلىققا ئوخشايدىغان يېقىمسىز بىر نۇر چاقناپ تۇراتتى .

_نىمە دىمەكچىسىز؟

_بىرلا ئېغىز گەپ،ئاجرىشىپ كېتەيلى !!

_نىمە؟

ئۇ گويا بۇ گەپنىڭ مېنىڭ ئېغىزىمدىن چىقىشى تامامەن مۇمكىن بولمايدىغاندەك كۆزلىرى يوغىناپ كەتتى .

_ئاجرىشىپ كېتەيلى،ئەتە،ئەتىلا ئاجرىشىپ كېتەيلى!!سىزمۇ ئۆزىڭىزنى مۇنداق قىينىماڭ،مېنىمۇ قىينىماڭ بولامدۇ؟؟ئۆتۈنۈپ قالاي !!

ھەش ـ پەش دىگۈچە ئارىدىن 6 ئاي ئۆتۈپ كەتتى.مېنىڭ قەتئىي تۇرۇشۇم بىلەن ئارىمىزدا ئەر ـ ئاياللىققا خاس بولغان يېقىنچىلىقتىن سۆز ئاچقىلى بولمايدىغان،توختام سۈدەك بۇ تۇرمۇشۇمغا خاتىمە بېرىلىپ ئىدارىمىزغا يېقىن يەردىن ئىككى ئېغىز ئۆينى ئىجارىگە ئېلىپ كۆچۈپ كېلىۋالغىنىمغىمۇ بىر ئايدىن ئېشىپ قالدى. ئەسلىدىنلا مۇھەببەتسىز كۆڭۈلدىن باغلاپ قويغاندەك ئۆتىۋاتقان ھەشەمەتلىك ئۆيۈمدىن ئۆزۈمگە تەۋە بولغان ئاددى جابدۇقلىرىمنى كېرەكلىك نەرسىلىرىمنى ئېلىپلا يېنىپ چىقتىم.ئۈستۈمدە بېسىپ تۇرىۋاتقان ئېغىر بىر يۈك ئېلىنىپ كەتكەندەك بولۇپ شۇنداق ئازادە راھەتلىنىپ قالدىم.ئەمدى مانا ئىدارىدا باش چۆكۈرۈپ ئىشلەيمەن.ئىدارىدىن قايتىپ ئۆيۈمگە كېلىپ تامىقىمنى يەپ بولغاندىن كېيىن راھەتلىنىپ ئولتۇرۇپ كىتاپ كۆرىمەن،خاتىرە يازىمەن،يەنە تېخى شۇنداق تاتلىق خىياللارنى سۈرىمەن.نىمىشقىكىن تويۇم بولغان كۈنى «ئەندى ئىككىنجى ئۇنى ئويلىمايمەن،يولدىشىمغا سادىق بولۇپ ئۆتىمەن»دىگەن ۋەدەمگە ئاساسەن چۈشلىرىمدىن قوغلىيالمىساممۇ خىيالىمدىن قوغلاپ ئۆزۈمنى مەجبۇرى قاچۇرۇپ يۈرگەن «ئۇ»شۇنداق ئىللىق كۈلكىلىرى بىلەن كۆز ئالدىمدا پەيدا بولۇپ تۇرىۋالىدىغان بولدى،ئۇنى ئەندى ھەر قانچە قىلىپمۇ خىيالىمدىن قوغلىيالمىدىم،مەن قانچە قاچقانسىرى ئۇ ئۆيۈمنىڭ ھەممىلا يېرىدە خۇددى مېنىڭ تەنھا قالغىنىمنى بىلىپ قالغاندەك بار ئىدى.ئۇخلىغىنىمدا چۈ شىلىرىمدە،كۆزۈمنى ئاچ سامىلا باش تەرىپىمدە،تاماق يە سەم جوزىنىڭ ئۇ بېشىدا كۈلۈمسىرەپ قاراپ تۇراتتى.ئاھ،ئۇنىڭ كۈلكىسى شۇنچىلىك يېقىملىق ئىكەنكى گوياكى ياشلىق چاغلىرىمغا،5 يىللىق ئالىي مەكتەپ ھاياتىمغا قايتىپ ئۇنىڭ بىلەن قولتۇقلىشىپ بىللە يۈرگەندەك،ئۇنىڭغا ئەركىلەپ ھىچكىمگە قىلىپ باقمىغان شوخلۇقنى قىلىۋاتقاندەك،ئۇنىڭ بىلەن پىنھان دەرەخ ئاستىدا ئاينىڭ تەڭگە ـ تەڭگە نۇرلىرىدىن ھوزۇرلىنىۋاتقاندەك ھىس قىلىپ يۈرەكلىرىم تىپچەكلەپ كېتەتتى،بۇ دەررۇ ئەسلى ھالىمغا قايتىپ بۇ ئەھۋالىمدىن يا يىغلىشىمنى يا كۈلۈشۈمنى بىلەلمەيلا قالاتتىم.ئۇ گويا «ئەمدى سەن ئەركىن ئادەم،ئەمدى مېنى قوغلىمىغىن» دەۋاتقاندەك كۈنلەر ئۆتكەنسىرى تېخىمۇ تۇرمۇشۇمنىڭ ئايرىلماس تەركىبى

بولۇپ خىيالىمدا، ئېڭىمدا ماڭا مەھكەم چاپلاشـماقتا ئىدى، مەن ئۆزۈمنى قاچۇرۇپمۇ قاچۇرۇپ بولالماي ئاخىرى كۆنۈپمۇ قالدىم. راســـت، ھازىر مەن ئۇنى ئىزدەپ بىرىپ پاراكەندە قىلمىغاندىكىن نىمە بوپتۇ ئۇ پەقەت ماڭا خىيالىمدىلا ھەمراغۇ شۇ خىياللار بىلەن كۆڭلۈمنى تەسكىن تاپقۇزدۇم ـ دە، ئۇنىڭ سىماسىنى ئۆزۈمنىڭ ئايرىلماس ھەمراھى قىلىۋالدىم، دەرۋەقە ئۇ گەرچە خىيالىي ھەمرا بولسـىمۇ رىئاللىقتىكى ھەمراھلاردىن يەنى ئاۋۇ ئاتالمىش ئېرىمدىن يۈز ھەسسە مۇھەببەت بىلەن كۆڭلۈمنى پۈتۈن قىلىشقا باشلىدى. مەن خىزمەتكە تېخىمۇ باشچىلاپ كىرىپ كەتتىم. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئىدارە رەھبەرلىگى تۈيۈقسىز يېڭى بىر تۈر بويىچە ئېچىش، پىلانلاش يىغىنى ئېچىلىدىغانلىقىنى ئۇنىڭغا قاتنىشىشقا بىرىلگەن ساننى ماڭا بەرگەنلىگىنى ئىككى كۈن تەيارلىق قىلىپ مېڭىشىم كېرەكلىگىنى ئۇقتۇردى .

ئابتوبۇس ئورنىدىن قوزغىلىشـــى بىلەن .....ئانام ئاق ياغلىقىنىڭ ئۇچى بىلەن كۆزلىرىنى ســـۈرتۈپ ماڭا «خوش» دەپ قوللىرىنى پۇلاڭلاتتى. مانا بۇ بۇنىڭدىن توپ توغرا10 يىل ئاۋۋالقى كۆرۈنۈش، ئابتوبۇســـنىڭ ئورنىدىن قوزغىلىشـى بىلەن ئانامنىڭ مېنى ئوقۇشـقا ئۇزاتقان چاغدىكى سـىماسـى كۆرۈنۈپ مېنى ئاچچىق بىر يىغا تۇتتى ...

ئابتوبۇس كېتىپ بارماقتا، كىشـلەرنىڭ بەزىلىرى يانفون مۇزىكىلىرىنى قويۇۋېتىپ مۇزىكا تىڭشـىسـا بەزىلىرى ئۇيقىغا تەككەن ئىدى. مەن دەرىزىدىن سـىرتقا قاراپ ئولتۇرۇپ تەگسـىز خىياللارغا چۆمگەن ئىدىم، ھېلىلا كۆز ئالدىمدا زاھىر بولغان ئانامنىڭ سىماسى مېنى سىھىرلىك پەپىلە شىلىرى بىلەن ئۆتمۈش يەنى باللىق دەۋرىم ۋە ئوقۇش ھاياتىمغا ئېلىپ كەتكەن ئىدى ....

مەن ئېسىمنى بىلسەم ئائىلىمىزدە دادام، ئاپام ئۈچىمىزلا بار ئىكەنمىز، ئاپامنىڭ دىيىشچە مەندىن چوڭ 2 ئوغۇل بىر قىز ئاكا ھەدىلىرىم تۇغۇلىشـى بىلەنلا ئارقا ـ ئارقىدىن كېتىپ قالغان ئىكەن. شـۇندىن كېيىن دادام، ئاپاملار خېلى يىللارغىچە باللىق بولالماي بالىدىن ئۈمۈدىنى ئۈزۈپ تۇرغىنىدا مەن بويىدا قېلىپ تۇغۇلۇپتىكەنمەن. دادام بۇ مەندىسىز ھاياتىمنى خۇشپۇراقتا تولدۇرغان دەپ بەكمۇ خوش بولۇپ كېتىپ ماڭا«ئىپار»دەپ ئىسىم قويغان ئىكەن، ئۇ يىللىرى دادامنىڭ ئىش ـ ئوقتىمۇ ياخشـــى ھال كۈنىمىز ناھىيە بازىرى بويىچە ئالدىنقى قاتاردا تۇرۇدىغان ئائىلە ئىكەنمىز. ئېسىمنى بىلسەم دادام مېنى بەكمۇ ياخشى كۆرەتتى، باشقىلارنىڭ «قىزىڭ بويىغا يەتكىچە كۆتۈرۈپ يۈرەمسەن؟»دىيىشلىرىگە پەرۋا قىلماستىن بويىنىغا مىندۈرۈپ ئەركىلىتىپ يۈرەتتى. ئالتە ياشقا كىرىپ مەكتەپكە بارغان ۋاقتىمدا دادام ماڭا نەسىھەت قىلىپ :

ـ قىزىم سىز مېنىڭ بىردىنبىر ئۈمۈت يۇلتۇزۇم، ياخشى ئوقۇڭ، جېنىم تېنىمدىلا بولىدىكەن سىزنى ئالىي مەكتەپتە ئوقۇتۇمەن_دىگەن ئىدى. ئەپسـۇس مەن 3 ـ يىللىقتا ئوقۇۋاتقان ۋاقتتا بىر قاتناش ۋەقەسـدە دادام قازا قىلىپ كەتتى. دادامنىڭ ئاخىرقى تىنىقىدا ئاپامغا دىگەن سۆزلىرى يەنىلا مېنىڭ ئوقۇشۇم توغرىلىق بوپتىكەن، كېيىنكى يىللاردا قانچىلىك جاپا تارتمايلى ئاپام چىشـــنى چىشـلەپ مېنى ئوقۇتقان ئىدى. مەنمۇ دادامنىڭ ئۈمۈدىنى يەردە قويماي تىرىشـــپ ئوقۇپ ناھىيەمىز بويىچە ئالدىنقى قاتاردا تۇرۇپ ئالىي مەكتەپكە ئۆتتۈم. شـۇ كۈنى

ئاپام«دادىسى،سىزنىڭ ھاياتىڭىزنى خۇشپۇراقا تولدۇرغان قىزىڭىز ئىپار ئۈمۈدىڭىزنى ئاقلىدى»دەپ ئۇنى سىلىپ ھازا ئېچىپ يىغلاپ كەتكەن ئىدى ...

مەن ئاپام بىلەن خوشلىشىپ ئالىي مەكتەپكە كەلدىم،ناتونۇش شەھەر،ناتونۇش مۇھىت...ھەممىلا نەرسە ماڭا يات كۆرۈنۈپ تېخىمۇ كەمسۆزلىشىپ كەتتىم،بىراق قەلبىمدە بىر بۈيۈك ئارمان،ئوت يېلىنجايىتتى شۇ ئوت مەندە بىر خىل جا سارەت پەيدا قىلغان ئىدى،دەرىس با شلىغان تۇنجى كۈنى مەن بىزدىن بۇرۇن كەلگەن بىر يۇرتدىشىم بىلەن ئۇچرىشىپ قىلىپ سەل كېچىكىپ سىنىپقا كىرىپ قالدىم.ھودۇقۇش تەمتىرەش بىلەن ئىشىك تۈۋىدە تۇرۇپ قالدىم 40 نەچچە جۈپ كۆز تېنەپ-تەمتىرەپ تۇرۇپ قالغان مېنىڭ ئاددىغىنە ئۇستى بېشىمغا تىكىلگەن ئىدى .

_دەرىزە تەرەپتىكى 3-پارتىغا بېرىپ ئولتۇرۇڭ !

مۇئەللىمنىڭ ئولتۇرۇش ئىجازىتىدىن كېيىنلا قىزارغان يۈزلىرىم،تەمتىرىگەن قەدەملىرىم بىلەن مۇئەللىم كۆرسەتكەن ئورۇنغا بېرىپ ئولتۇرۇۋېلىپ ئۇھ دىدىم.سىنىپ تەربىيىچىمىز تۇرسۇن مۇئەللىممۇ ياشلا يىگىت ئىكەن،ئۇ يۇمۇرلۇق گەپلەر بىلەن سىنىپىمىزنى ۋە ئۆزىنى تونۇشتۇرۇپ ئۆتكەندىن كېيىن سىنىپتىكى ساۋاقداشلارنىڭ بىر-بىرلەپ ئۆزىنى تونۇشتۇرۇشنى تەلەپ قىلدى.دەل شۇ پەيتتە ئىشىك ئېچىلىپ ئېگىز بوي ئاقپىشماق كەلگەن بىر يىگىت كىرىپ كەلدى .

-سالام مۇئەللىم،ئىسمىم ئارمان.00 شەھرىدىن دادامنى ئۇزۇتۇپ قويۇپ ماشىنا توسۇلۇپ قېلىش سەۋەبى بىلەن تۇنجى سائەتلىك دەرىسكە كېچىكىپ قالدىم. ئۇنىڭ قىلچىمۇ تارتىنىش يوق دانىمۇ-دانە سۆزلىرى ئىختىيارسىز مۇئەللىمنىڭمۇ چىرايىغا كۈلكە يۈگۈرتتۈەتتى .

_ئىجازەت،بۇنىڭدىن كېيىن دىققەت قىلغىن،ئاۋۇ دەرىزە تەرەپتىكى 3-پارتىدا ئولتۇرغىن !!

ئۇ بالا يەنە شۇنداق تېتىك قەدەملىرى بىلەن مېڭىپ پارتامنىڭ قېشىغا كېلىپ توختىدى.مەن بايا بۇ يىگىتنىڭ تەمتىرمەي دانىمۇ-دانە قىلغان سۆزلىرىدىن ھاڭۋىقىپ مۇئەللىمنىڭ ئۇنى مەن بىلەن بىر پارتىدا ئولتۇرىشقا رۇخسەت قىلغانلىقىغا زەڭ قويمىغان ئىكەنمەن .

_ماڭا ئورۇن بېرەمسىز ياكى ئۆرە تۇرۇۋېرەيمۇ؟

_ھە،مەن،ياق..مانا_مەن گېپىمنى تېپىپ ئورۇن بوشاتقۇچە ئالدى كەينىدىكى باللار پاراققىدە كۈلۈپ مېنى تېخىمۇ تەمتىرىتتۈەتتى،مەن كەينىگە قاراپ شېتىللىك بىلەن كۈلۈۋاتقان بىر نەچچىسىگە قاراپ ھومىيىپ قويۇپ ئورۇن بوشاتتىم .

مانا شۇنىڭدىن كېيىن ئارمان ساۋاقداشىم، پارتىداشىم بولۇپ قالدى. مەن ئە سىلدە كىچىك ۋاقتىمدا ئېغىزىم بېسىقماي سۆزلەيدىغان شوخ، سۆزمەن بىر قىز ئىدىم، ئۇ چاغلاردا ھېچنىمىدىن غېمىم يوق ئىدى، تاغدەك يۆلەنچۈك دادام بولغانلىقى ئۈچۈن شۇنداق كۆلۈپ شادىمان ياشاپتىكەنمەن. دادام تۇگەپ كېتىپ «يېتىپ يىسە تاغمۇ توشماپتۇ» دىگەندەك ئاپام ئىككىمىزنىڭ قولى قىسقىراپ تۇرمۇش بېسىمىمىز ئېغىرلاشقانسىرى بارا - بارا كەم سۆز خىيالچان بولۇپ كەتتىم. ئاپامنىڭ قىينىلىۋاتقانلىقىنى كۆرسەم ئوقۇماي بىرەر ھۈنەر ئۆگىنىپ ئاپامنى بۇ قىينىچىلىقتىن قۇتقازغۇم كېلەتتى. بىراق دادامنىڭ كۆز يۇمۇش ئالدىدىكى مېنىڭ ئوقۇشۇم توغرىسىدىكى ئۈتۈنۈشلىرى ئانامنىڭلا ئەمەس مېنىڭمۇ قۇلاق تۇۋىمدە جاراڭلاپ دەرھال بۇ خىياللاردىن ياناتتىم، كۆنلەر ئۆتكەنسىرى ئۆگىنىشتىن باشقىنى ئويلىمايدىغان كەم سۆز خىيالچان بىر قىزغا ئايلاندىم. مۇشۇنداق بىر قىزنىڭ قېشىدا ئارماندەك ئېغىزىلا ئەمەس ئېقىۋاتقان تومۇرلىرىدىكى قانلىرىغىمۇ سۆزمەنلىك خۇشچاقچاقلىق سىڭىپ كەتكەن مۇشۇنداق بىر يىگىت ئولتۇرۇپ تامامەن ئىككى دۇنيا ھاسىل قىلغان ئىدى. تۇنجى ئۇچرىشىشتىلا ئۇ شېتىللىك قىلىپ مېنى خىجالەتكە قويغان بولسىمۇ مەن ئۇنى يامان كۆرۈپ قالمىدىم ، بىراق يەنىلا باشقا قىزلاردەك ئۇنىڭغا ئوچۇق - يورۇق پاراڭ قىلالمايتتىم، دەم ئېلىش ۋاقىتلىرىدا ئۇ مېنىڭ نىمىلەرنىدۇ جىجىلاپ جىممىدە ئولتۇرۇشۇمدىن جىلى بولسا كېرەك ئالدى ئارقا رەتتىكى ئۆزىگە ئامراق قىزلارنىڭ قېشىغا كېتەتتى شوخلۇق قىلاتتى، سىنىپىمىزدا ھەممىلا قىزلار ئۇنىڭغا ئامراق ئىدى. مەن گەرچە ئۇنىڭغا تىكىلىپ قاراپ باقمىغان بولساممۇ ئۇنىڭ ناھايىتى كېلىشكەن يىگىت ئىكەنلىگىنى ئۇمۇ تۇنجى سائەتتە كېچىكىپ ئىشىك قېشىدا تۇرغان ۋاقىتتىلا ھىس قىلغان ئىدىم، ئۇ بويلىرى ئىگىز، ئاقپىشماق، قارا قاشلىرى ئاستىدىكى دۈگىلەك كۆزلىرى گويا كۈلۈشكىلا يارالغاندەك، سەل قېلىن كەلگەن لەۋلىرى گويا سۆزلەشكىلا يارالغاندەك كۆزلىرى توختىماي كۈلەتتى، ئېغىزى تىنماي سۆزلەپ تۇراتتى، ئۇنىڭ يۇمۇرلۇق سۆزلىرىگە، بوم ئاۋازدا ئېيتقان ناخشىسىغا سىنىپىمىزنىڭلا ئەمەس خوشنا سىنىپتىكى قىزلارمۇ ئامراق ئىدى. ياتاقتىمۇ شۇ گەپ گويا قىزلار ئوقۇشقا ئەمەس ئارماننى تەتقىق قىلىش ئۈچۈن كەلگەندەك، ئارماننىڭ گېپىنى قىلىش ئۈچۈنلا كەلگەندەك . . .

_ئىپار، ئورنۇڭنى مەن بىلەن ئالماشتۇرۇپ بەرگىنە! _دىگەن ئىدى قايسى كۈنىلا بىر ياتاقتا ياتىدىغان زۇمرەت .

ئۇلار ئارمان بىلەن بىر پارتىدا ئولتۇرۇدىغان ماڭا غايىۋانە تارلىق قىلىشاتتى، ھەسەت قىلىشاتتى، بىراق مېنىڭ پەرۋايىم پەلەك، يەنىلا باش چۆكۈرۈپ ئۆگىنىش قىلىش بىلەن بولاتتىم ماڭا ئارماننىڭ بىر يېرى ياقاتتى ئۇ بولسىمۇ ئۇ شۇنچە شوخ بولسىمۇ بىراق ئۆگىنىشتە ياخشى ئىدى. بىز باشقىلارغا قارىغاندا ئاز پاراڭلىشاتتۇق، قىسقا پاراڭلىرىمىزمۇ دەرس توغرىلىقلا بولاتتى. ئۇ باشقىلارغا شېتىللىك قىلغاندەك ماڭا ئۇنداق قىلمايتتى. ماڭا بىر خىل ياسىما ئېغىرلىق بىلەن مۇئامىلە قىلاتتى. مەن سىنىپقا كېچىكىپرەك كىرىپ قالغان بولسام پارتىغا كېلىشىم بىلەن ئۇ قانچىكى شوخلۇق بىلەن كۈلۈپ گەپ قىلىۋاتقان بولسىمۇ پەسكويىغا چۈشۈپ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ ئالدىغا ياكى ئارقىغا كېتەتتى، ياكى كىتاپ كۆرۈپ ئولتۇرۇۋالاتتى، بەزىدە بۇ ئەھۋال مېنى تېرىكتۈرۈپمۇ قوياتتى، ياتاقداشلىرىمنىڭ دىيىشىچە مەندە بىر خىل جەلىپ قىلىش كۈچى بارمىش، چىرايىممۇ چىرايلىق ئىمىش، ئارمانمۇ ماڭا ئەيمىنىپ مۇئامىلە قىلارمىش . . .

شۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان تۇنجى كۈنۈم ئەينەكنى ئېلىپ ئۆز ـ ئۆزۈمگە سەپ سېلىپ قاراپ باقتىم.تېرەم ئاق ھەم سۇزۇك ،بەكمۇ قارا بولمىسىمۇ سىزىپ قويغاندەك ئىنچىكە قا شلىرىم ئا ستىدىكى دوپ ـ دۇگىلەك كۆزلىرىم دادام كىچىك ۋاقتىمدا «سېرىق قوزام»دەپ ئەركىلىتىدىغان تەبىئى دولقۇن چاچلىرىم بىلەن مەنمۇ سەت ئەمەس،خېلىلا چىرايلىق ئىدىم،ھەي،مەن نىملەرنى ئويلاپ كەتتىم دەرسىمنى ئوقۇمايمەن ئا پامنىڭ ،دادامنىڭ ئۈمۈدىنى ئاقلىمىسام بولمايدۇ،مېنىڭ ۋەزىپەم ئەينەككە قاراپ قاش ـ كۆزۈمنى تۈزەپ ياسىنىش ئەمەس پۈتۈن زېھنىم بىلەن تىرىشىپ ياخشى ئوقۇش .....

شۇ تاپتا بۈنى بەلكىم ئارمانىمۇ ئوقۇغان بولۇشى،ئاشۇ چاغلاردىكى ئوقۇش ھاياتىدىن ئۈنگىمۇ قانداق خىياللارنى قىلغانلىقىنى بىلدۈرگۈسى كەلگەن بولۇشى مۇمكىن دەيمەن،قېنى ئەمسە مەنمۇ بارلىق توردا شلار بىلەن بىللە ئارماننىڭ يازمىسىنى كۆرۈپ باقاي .

ئاشكار :

ـ ھەي ، دادىسى ، يولدا بالىغا ياخشى قاراڭ جۇمۇ ، جېنىم بالام كىلە بىرنى سۆيۈپ قوياي ، ياخشى ئوقىغىن .

ئاپامنىڭ مىنى دادامغا تاپىلا شلىرى ، ماڭا بەخت تىلە شلىرى ،ھەم قىيالماي ئاققۇزغان كۆز يا شلىرى ئار سىدا دادام بىلەن ئۈزۈن يوللۇق ئاپتۇبۇسقا ئولتۇرۇپ مەن تەشنا بولغان چوڭ شەھەرگە ، مەن تۆت كۆزۈم بىلەن كۈتكەن ئالي مەكتەپكە يول ئالدۇق. ھىلىمۇ ئېسىمدا ، مەھەللىدە ھەممە كىشى مىنى مۇنداق ئەركىلەتتى،

ـ بۇ ئابلىكىمنىڭ ئوغلى كىيىن ھىسام چاقچاقنىڭ ئورنىغا دەسسەيدۇ جۇمۇ ، قارا كىچىككىنە تۇرۇپ ھازىر جاۋابلىقىنى،

ـ ئوغۇل بالا دىگەن مۇشۇ ئارماندەك بولسا ، چوڭ بولغاندا قانچىلىغان قىزلارنى ئوتتۇڭدا كۆيدۈرەرسەن ،

ـ مىنىڭ كۈيئوغلۇم ھە سەن ، باشقا قىزلارنى تېپۋالما چوڭ بولوپ ،

مانا قوشنىلارنىڭ ماڭا شۇنداق يىقىن كۆرۈپ قىلغان چاقچاقلىرى ، مەسىلگى كىلىپ ئەركىلىتىشلىرى بىلەن سالام ـ سائەتىم جايىدا ، ئەدەب ـ ئەخلاقلىق بولۇپ يىتىلدىم ، بارغانسىرى بوي تارتىپ دادام بىلەن تەڭلا بولۇپ قالدىم . مىنىڭ بارغانسىرى چوڭ بولۇشۇم بىلەن تەڭ دادام ۋە ئاپامنىڭ چاچلىرى ئاقىرىشقا باشلىدى ، ھەر نۆۋەت مىنى بىقىپ قاتارغا قېتىۋاتقان بۇ قەدىردانلارغا قارىسىملا ئۆز ـ ئۆزۈمگە:« مۇشۇ جاپ پەرىشتىلەر ئۈچۈن بولسىمۇ ياخشى ئوقۇيمەن» دەپ تۇراتتىم . ئۇلۇغ ئاللاھ نىيەتلىرىمنى توغرا كۆرگەچ بۇ تىلەكلىرىمگە يەتكۈزدى ، مانا ئاشۇ بىلىم ماكانىغا ئاپامنى يۈرتتا قويۇپ دادامنىڭ ھەمرالىقى بىلەن كىتىپ بارىمەن ،،

خەيرى ـ خوش ئەزىز ماكان ، خەيرى ـ خوش چوڭ ـ كىچىكلەر ، خەيرى ـ خوش مېھرىبان ئاپا ،، ماشىنا سۈرئىتىنىڭ تېزلىشى بىلەن يۇرت كۆزۈمدىن ئاستا ـ ئاستا يىراقلاشتى . . .

بۇ ئاپتوبۇس ئىچىدە ئاساسەن بىزنىڭ يۇرتتىن ئوقۇشقا بارىدىغان بالىلار ھەم ئۇلارغا ھەمرا بولۇپ ماڭغان ئاتا ـ ئانىسى بار ئىدى ، يول بويى ،

ـ بالىڭىز قايسى مەكتەپكە قوبۇل قىلىنغان ،

ـ ئاپىسى ئاپارماي ، ئۆزىڭىز ئەلىپ مىڭىپسىزدە ،

ـ مىنىڭ بالامۇ شۇ مەكتەپكە ، بۇ ياخشى بولۇپتۇ ،ھەمرا بولىدۇ ، شۇنداقمۇ ،

مانا مۇشۇنداق پاراڭلار بىلەن بۇ ئۇزۇن سەپەرمۇ ئانچى قىين تۇيۇلمىدى ، مەنمۇ ئانچە ـ مۇنچە قىزىزىق گەپ ، ھەم شىتىل قىلىقلىرىم بىلەن ئاپتوبۇس ئىچىدىكى كىشلەرنى زىرىكتۇرمىدىم .

ئۇھ ، ئاپتوبۇستىن چۈشۈپ كۆزۈم ئىلىشىپ كەتتى ، نىمە دىگەن ئىگىز بىنالار ، نىمە دىگەن كۆپ ماشىنا ،، ھەممە نەرسە مىنى ئۆزىگە تارتىۋاتاتتى ،

بىر چاغدا دادامنىڭ شەرەت قىلىشى بىلەن يىقىنلا يەردە توختاغلىق بىر ماشىنا يىنىغا كەلدىم . ئەسلى بۇ مەن قوبۇل قىلىنغان مەكتەپنىڭ يىڭى ئوقۇغۇچىلارنى مەخسۇس ئالغىلى كەلگەن ماشىنىسى ئىكەن ، دادام بىلەن بۇ چوڭ شەھەرنىڭ ھەربىر يىرىگە دىرىزىدىن قاراپ كىلىۋاتاتتۇق ، مانا مەكتەپكىمۇ كەلدۇق ، نەچچە يۈز يىڭى ئوقۇغۇچىلار ئارىسدا سەل قورۇنۇپ قالدىم ، ئەمما ئۆگەنگەن خۇي قالمايدىكەن ، ئۇيان ـ بۇيان يۈگرەپ يۈرۈپ بىردە ئۇنىڭغا بىردە بۇنىڭغا گەپ قىلىپ يۈرۈپ بىردە مىدىلا تېزىملىنىپ بولدۇم ، دادام مەن بىلەن ياتىقىمغا كىرىپ نەرسە ـ كىرەكلىرىمنى بىر قۇللۇق ئورۇنلاشتۇرۇپ قويدى . ئەتىسى دادام ماڭا ،

ـ ئارمان ، ئەمدى مەنمۇ خوشلىشاي ، ئاپاڭ ئۆيدە يالغۇز قالدى ، ئەنسىرەيدىكەنمەن ،بولسا ساڭا بىر نەچچە كۈن ھەمرا بولسام بولاتتى، دادام سۆزلىگەچ كۆزىگە ياش ئالدى ، بۇرۇن دادامنىڭ كۆز يېشىنى كۆرۈپ باقمىغان ئىكەنمەن ، ھەم دادامنى ياش تۆكمەيدىغان ئىنسان دەپ چۈشەنگەن ئىكەنمەن ، ئەمما ئەمدىلىكتە ،

ـ دادا ، بۇغۇزۇم بوغۇلۇپ قالدى ، زورىغا كۈلۈپ تۇر سامۇ كۆز يا شلىرىم مەن بىلەن قار شلى شىۋاتاتتى، ـ مەندىن خاتىرجەم بول ، مىنىڭ مىجەزىمنى بىلسەن ، بالىلار بىلەن چوقۇم چىقىشىپ كىتىمەن ،،، يەنە نۇرغۇن گەپلەرنى قىلغۇم بار ئىدى ، ئەمما ئاجىز كەلدىم .

ـ ئەمسە ، ئامان بول ، ياخشى ئوقىغىن ، ئاپاڭنى ئەنسىرەتمە ، تىلفۇن قىلىپ تۇر ، مانا مۇشۇ گەپلەر بىلەن دادامنى ئۇزۇن يوللۇق قاتناش بىكىتىگە ئەلىپ كەلدىم ، نەچچە ۋاقتىن بىرى مىنى ئۆزىگە تارتقان ئالىي

مەكتەپكە كەلدىم ، ئەمما مۇشـــۇ پەيتتە دادام بىلەن بىللە ئۆيگە قايتقۇم كەلدى . شـــۇندىمۇ دادامنى ئەنسىرەتمەسلىك ئۈچۈن ئامال بار ئۆزۈمنى خوشال تۇتتۇم،

- خوش بالام ، مەكتەپكە قانداق بېرىشنى بىلەرسەن ، كوچا ئاپتۇبۇسـنى ئېسـىڭدە تۇتۇۋالغانمۇ ، دادام يەنىلا مەندىن ئەنسىرەپ تۇراتتى ،

- شۇنداق ، بىلىمەن ، خاتىرجەم بول دادا ، ئاپامغا سالام ئېيت ،

تىخى بىر نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا ئاپام مېنى شـۇنداق ئۇزۇتۇپ قويغان ئىدى ، بۈگۈن مەن دادامنى ئۇزۇتۇپ قويدۇم ، خىياللار ئىچىدە بىكەتتە بىر هازا ساقلاپ كوچا ئاپتوبۇسىغا چىقىپ مەكتەپكە يېنىپ كەلدىم ، هەم تۈنۈگۈن تىزىملىغان ۋاقىتتا مۇئەللىمنىڭ :« ئەتە ، سىنىپقا كىرىڭلار» دىگەن سۆزى بويىچە سىنىپقا كەلدىم ، ئىشىكنى ئېچىپ كىرىشىمگە ماڭا يات چىرايلار خۇددى ئادەم كۆرمىگەندەك قارىشاتتى .

- سـالام مۇئەللىم ، ئىسـمىم ئارمان، غۇلجا شـەهرىدىن ،دادامنى ئۇزۇتۇپ قويۇپ ماشـىنا توسـۇلۇپ قېلىش سەۋەبى بىلەن تۈنجى سائەتلىك دەرىسكە كېچىكىپ قالدىم .

- ئىجازەت ، بۈنىڭدىن كېيىن دىققەت قىلغىن ،ئاۋۇ دىرىزە تەرەپتىكى 3 - پارتىدا ئولتۇرغىن !

دىرىزە تەرەپكە قارىسام بىر قىز بالا بېشىنى تۆۋەن سىلىپ بىرەرسى بىلەن ئازارلىشىپ قالغاندەك ئولتۇرۇپتۇ ، ئەتتىك مېڭىپ يېنىغا باردىم ، ئەمما هېچ ئورۇن بوشتىدىغاندەك ئەمەس،

- ماڭا ئورۇن بىرەمسىز ياكى ئۆرە تۇرىۋېرەيمۇ ؟

- هە ، مەن ، ياق ،، مانا ، ئۇ قىز تولىمۇ خىجىلچانمۇ بىلمىدىم . مۇشـــۇ بىر نەچچە ئېغىز گەپنىمۇ نەچچىگە بۆلۈپ ئارانلا دىدى ، باشـقا باللار بولسـا پىخىلدىشـىپ كۈلۈۋاتاتتى ، بۇ ئۈياتچان قىز ئۆپكىدەك قىزىرىپ كەتتى ،هەم كەينىگە بۇرۇلۇپ كۈلگەنلەرگە هومىيىپ قويدى .

مانا مۇشۇ كۈندىن باشلاپ بۇ ئۈياتچان قىزبىلەن پارتىداش بولدۇم ،ئىسمىنىڭ ئېپار ئىكەنلىكىنى هاپىلا - شاپىلا سوراپ بىلىۋالدىم، ئەمما مىجەزىمىز قارمۇ - قارشى ئىدى ، بەزى چاغلاردا سەل ئىچىم پۇشۇپ ،

- ئېپارخان (شۇنداق ئاتاتتىم) ،، گەپنىڭ ئاخرىنى دىگۈچە ، ئۇ قىز

- ئۇش، خەت يېزىۋاتىمەن ، مانا مۇشۇنداق پاراڭ خوش ياقمايدىغان بۇ قىزدىن كۆڭۈل «سۇ» ئىچمىگەچ ، دائىم باشقا پارتىلارغا بىرىپ ئولتۇرۋالاتتىم ، مەيلى قايسىلا ئورۇنغا بارماي ، شۇ جاينى كۈلكىگە ئايلاندۇرۇپ قوياتتىم ، باللارمۇ ئەتراپىمغا ئولىشاتتى ، ۋاقتىنىڭ ئۆتىشى بىلەن ئېپار بىلەن ئاندا - مۇندا بولسىمۇ پاراڭ قىلىدىغان بولدۇم ، قېلىنلىق قىلىپ بولسىمۇ بۇ گەپكە پىششىق قىزنىڭ ئېغىزدىن سۆز ئالاتتىم .

ـ ئېپارخان ، مەردانىڭىز بارمۇ؟

ـ قايسى مەردان ئۇ؟

ـ ۋاي ھىلىقى ، سىزنى ئوردىدىن ئېلىپ قاچقانچۇ ،

ـ جىم ئولتۇرىڭە ، نەدىكى گەپنى قىلماي ،

ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن يېنىمدىكى بۇ قىز ماڭا باشقىچە بىلىندى ، ئۇ باشقا قىزلاردەك ، ئارمان مېيىگە كىلە ، دىمەيتتى ، مەن گەپ قىلسام گەپ قىلاتتى ، بولمىسا جىمجىت ، نىمىشقىكىن ئېپارنىڭ بۇ تارتىنىشلىرى مىنى ئۆزىگە تارتاتتى . مەندە بۇ قىزغا بولغان قىززىقىش تۇيغۇسى تېخىمۇ كۈچىيىۋاتاتتى. كىچىدە ياتاقداشلار بىلەن ئانچە ـ مۇنچە گېپىنى قىلىپ قوياتتۇق ، سىنىپقا كىرىپلا ئېپارنىڭ بار يوقلىقىغا سەپ سالىدىغان بولۇپ قالغان ئىدىم . ئەجىبا يۈرەك بىراۋلارغا « قۇل» بولۇشنى ئويلاۋاتقانمىدۇ؟

نىگار :

شۇنداق قىلىپ بۇ خۇشچاقچاق بالا بىلەن ئاندا ـ مۇندا پاراڭلىشىپ قويغاننى ھېساپقا ئالمىغاندا يەنىلا تۇرمۇشۇم ئۆز قېلىپىدا ئۆتۈشكە باشلىدى ،ئانامنى تولا سېغىناتتىم ،دەم ئېلىش كۈنلىرى ئانام بىلەن يىراق يوللۇق تېلىفۇن قىلىپ كۆڭلۈمنى تەسكىن تاپقۇزسامۇ يەنىلا كۆپ ھاللاردا مېنى بىر خىل غېرىپلىق چۇلغايتتى .ياتاقتىكى مەندىن باشقا قىزلارنىڭ ھەممىسى ئالىبۇرۇن مەدەنىيلىشىپ «مودا»كىيىم ـ كېچەكلەر دۇنياسىغا شۇڭغۇپ بولۇشقان ئىدى .مەن ئۈگىنىش قىلىش بىلەنلا بولۇپ بۇنداق ئىشلارغا كۆڭۈل بۆلمىدىم دىسەم يالغان بولار مەنمۇ بىر قىز بالا بولغانلىقىم ئۈچۈن تۇرۇپ ـ تۇرۇپ يېڭى كىيىملەرنى كىيىپ ياسانغۇممۇ كېلىپ قالاتتى ،بىراق شۇ خىياللار بىلەن پۇل قاپچۇقۇمنى ئېلىشىم بىلەنلا ئانامنىڭ مىسكىن چىرايى كۆز ئالدىمدا پەيدا بولۇپ ئىتتىك قولۇمنى تارتىۋالاتتىم ،بارا ـ بارا بۇنداق ئاددىلىق تەبىئى ھالدا مېنى باشقىلارغا ئارىلىشىشتىنمۇ ئۆزىنى تارتىدىغان قىلىۋەتتى تەبىئى ھالەتتە دوستلىرىممۇ يوق ئىدى ،بىراق يېنىمدا ئولتۇرىدىغان ئارمانلا ماڭا باشقىچە مۇئامىلىدە يەنى مېنى تۆۋەن كۆرگەندەك قىلمايتتى ،ئۇ ئىشقىلىپ پۇرسەت بولسىلا مېنىڭدىن گەپ سورايتتى ، سورىغان سۇئاللىرىغا مەيلى جاۋاپ ئالسۇن ئالمىسۇن يەنىلا مەندىن گەپ كوچىلاپ باقاتتى .

_ئېپارخان .مەردانىڭىز بارمۇ؟

ـ قايسى مەردان؟

_سىزنى ئوردىدىن ئېلىپ قاچقانچۇ؟_ئۇنىڭ مۇشۇنداق چاقچاق ئارىلاشقان گەپلىرىلا كۆڭلۈمنى ئاۋۇندۇرۇپ تۇراتتى.شۇنداق بولسىمۇ مەن يەنىلا ئۆزۈمنىڭ ئىچ مىجەز قىياپىتىم بىلەن ئۇنىڭ چاقچاقلىرىغا چاقچاق بىلەن جاۋاپ قايتۇرۇشقا تامامەن ئامالسىز ئىدىم .

كۈنلەر شۇ تەرىقىدە ئۆتتى،مەنمۇ بارا ـ بارا ئۇنىڭ مىجەزىگە كۆنۈپمۇ قالدىم،ئۇ بىرەر سەۋەپلەر بىلەن سىنىپقا كىرمەي قالسا ئۇنىڭ سىنىپقا كىرىشىنى كۈتۈدىغان بولۇپ قالدىم.بىر كۈنى كەچلىك تەكراردا بېشىمنى كۆتۈرمەي خاتىرە يېزىۋاتاتتىم.پاققىدە قىلىپ بىر نىمە بېشىمغىلا تەگدى مەن نىمە ئىش ئىكەنلىگىنى بىلىپ بولغىچە «پاراققىدە»كۈلكە كۆتۈرۈلدى.مەن تېرىكىپ بېشىمنى كۆتۈرۈپ قارىسام ئارمان گۇناھكارلارچە يېنىمدا قىزىرىپ تۇرۇپتۇ .

_سىز؟_مەن گېپىمنى دىيەلمەي كۆزلىرىمگە لىممىدە ياش ئالدىم .

_كەچۈرۈڭ ئېپار،مەن قەستەن قىلمىدىم،_ئۇ كۆزۈمدىكى ياشنى كۆرۈپ ھودۇقۇپ كەتتىمۇ ئەشقىلىپ دۇدۇقلاپ كەتتى.ئۇنىڭ بۇ گېپى بىلەن ئەسلىدىنلا نازۇك كۆڭلۈم را ستىنلا ئازارغا ئۇچرىغاندەك بولۇپ ئەسەدەپ كەتتىم دە،سىنىپتىن چىقىپ كەتتىم .ئۇ نىمە قىلىشنى بىلمەي تۇرۇپلا قالدى .

تەكراردىن يېنىپ ياتاققا كىرگەن قىزلار تۇشمۇ ـ تۇشتىن مېنى ئەيىپلىشىپ كەتتى،ئۇلارنىڭ دىيىشىچە مەن خاتىرە يېزىۋاتقان شۇ پەيىتتە مېنىڭ ئالدىمدا ئولتۇرىدىغان جۇرئەت ئۇنى تېرىكتۈرۈپ بىر گەپ قىلىپتىكەن ئۇ ئويىنىشىپ خاتىرەنى ئۇنىڭغا قارىتىپ ئېتىشى بىلەن قانداق بولىدىكىن ئۇ خاتىرە مېنىڭ بېشىمغا تېگىپ كېتىپتۇ،مەن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ئارمان بەكمۇ ئوڭايسىز ئەھۋالدا قاپتۇ،ئۇ ياتاقداشلىرىمغا بۇنى ماڭا چۈشەندۈرۈپ قويۇشنى قايتا ـ قايتا جىكىلەپ كېتىپتۇ ھەم تەكراردىن قايتقۇچە بىرمۇ ئېغىز گەپ قىلماي كۈلمەي بىسەرەمجان ئولتۇرۇپتەك.بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ نىمىشقىدۇر ئۆزۈمنىڭمۇ ئۆزۈمگە سەل ئاچچىقىم كەلدى.نىمگە ئەمدى مەنمۇ نەمانچە تاۋى نازۇكلۇق قىلىپ كەتكەندىمەن؟ئۇمۇ ئەتەي قىلمىدىم دەپ قىزىرىپ كەتكەن ئىدىغۇ؟راستىنى ئېيتسام ئۇنىڭ بۇنداق ئوڭايسىز ھالەتتە تۇرۇشىنى تۇنجى قېتىم كۆرۈشۈم ئىدى.شۇ كۈنى ئۆزۈمنىڭچە ئۇخلىيالمىدىم ھە دىسىلا ئۇنىڭ چىرايلىق كۆزلىرىنى يەرگە تىكىپ تۇرۇپ؛«مەن ئەتەي قىلمىغان ئىدىم»دەپ تۇرۇشى كۆز ئالدىمغا كېلىۋالاتتى.ئۇھ،مەن نىمە بولدۇم؟خاتىرە ئاتقان ياكى مەن بولمىسام،يەنە ئۆزەمنى ئەيىپلەپ يۈرگىنىم نىمىسى؟؟

ئەتىسى سىنىپقا كىرىپ ئورنۇمغا كەلسەم ئۇ مەندىن بۇرۇن ئولتۇرۇپ بوپتۇ.مەن كېلىشىم بىلەنلا ئۇ ھېچ ئىش بولمىغاندەك ھەيۋارلىق بىلەن ئىگىلىپ بىر تازىم قىلدىدە

_مەرھەمەت،ئەپار خان مەلىكەم_دېدى.مەن ئۇنىڭ كۈلۈپ تۇرغان كۆزلىرىگە قاراشتىن ئۆزۈمنى قاچۇرۇپ مېيىغىمدا كۈلۈپ قويۇپ ئىچىگە كىرىپ ئولتۇردۇم،«مەلىكەم»دىگەن سۆزدىن يۈرىكىم «جىغغىدە»قىلىپ كەتتى .بېشىمنى كۆتۈرۈپ ئوتتۇرا رەت ئالدىنقى قاتاردا ئولتۇرىدىغان زۇمرەتنىڭ رەشك قاپلىغان كۆزلىرىدىن

سوئۇق ئۇچقۇنلارنى چاچرىتىپ قاراپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ قالدىم.دەرىس ۋاقتىدا ئۇ كىچىككىنە بىر باغاقچىغا بىر نىمە يېزىپ ئالدىمغا سۇرۇپ قويدى،«ئىپار،مەندىن رەنجىدىڭىزمۇ؟ «

مەن قىپتىمغا ئالماسلىققا تىرىشقان بولساممۇ يەنىلا قەلىمىم ئۆزۈمگە بويسۇنماي ئۇنىڭغا جاۋاپ يازدىم «ھەئە «

»كەچۈرۈڭ،مەن قەتئى ئۇنداق بولىشىنى ئويلىمىغان ئىدىم،راسلا،مەن ناماقۇل بولاي «

»مەن ناماقۇل بولاي مەلىكەم،ئۇنىمىسىڭىز بىكار سىزنى ئوردىدىن ئېلىپ قاچمايمەن ھە؟ «

ئۇنىڭ ئارقا ـ ئارقىدىن شـــېتىللىك قىلىپ يازغان باغاقچىلىرىدىن دەرىســـتىن كۆڭلۈم بۆلۈنۈپ كەتتى،ئاخىرقى باغاقچىسىدىكى خەتتىن كۈلكەم قىستاپ مىيىغىمدا كۈلۈمسىرىدىم.ئۇ يەنە بىر باغاقچە يېزىپ ئالدىمغا سۇرۇپ قويدى«ئىپار كۈلســىڭىز بەك چىرايلىق بولۇپ كېتىدىكەنســىز،كۈلۈپ يۈرۈڭە!»يۈزلىرىم قىزىرىپ ئالمان ـ تالمان ئۇ باغاقچىنى پۈكلەپ ئۇششاق قىلىپ يىرتىۋەتتىم ئىختىيارسىز يۈرىكىم سېلىپ ئۇنىڭغا قارىيالماي قالدىم . . . .

شـــۇنــداق قىلــىپ مەن ئۇنــىڭ شـــوخ مىجەزىگىمۇ كۆنۈپ قــالــدىم،يــاتــاقــقــا كىرســـەملا يەنە ئۇنى ماڭ گېپى .قىزىزىق،بۇرۇنقىدەك باشــقا ئىشــلار بىلەن مەشــغۇل بولۇپ قىزلارنىڭ پاراڭلىرىغا ئارىلاشــمىســامىمۇ ئەمما پۈتۈن زېھنىم بىلەن ئۇ توغرىلىق پاراڭلارنى تىڭ شايدىغان قىزىقىدىغان بولۇپ قالغان ئىدىم .كەچلىرى ئۇخلاش ئالدىدا ئۇنىڭ بىر كۈنلۈك قىزىقارلىق گەپلىرىنى شوخ قىلىقلىرىنى ئويلاپ ئۆزۈمچە مىيىغىمدا كۈلۈپ كېتىدىغان بولۇپ قالدىم،ماڭا نىمە بولۇۋاتىدۇ توۋا خۇدايىم،ئۇنىڭ ئۇستىگە ياتاقدىشــىم زۇمرەت مېنى ئۇنى بۇنى گەپتە بانا قىلىپ چېقىۋالىدىغان بولۇپ قالدى. بۇنىڭدىن ئىچىم سـقىلســىمۇ يەنىلا كەم سـۆز لىكىم بىلەن جىمىدە ئۆتكۈزۈۋېتەتتىم.پەممىچە زۇمرەت ئارماننى ياخشى كۆرۈپ قالغاندەك قىلاتتى،ئۇ ياخشى كۆرسە كۆرۈۋەرمەمدۇ مېنى گەپتە چېقىپ نىمە قىلىدۇ دەيمەن؟ئېغىزىمدا شـــۇنداق دىســـەممۇ قەلبىمنىڭ چوڭقۇر يەرلىرىدە بىر خىل تۇيغۇ بىخ سۇرۇۋاتقاندەك قىلاتتى،بۇنىڭ قانداق تۇيغۇ ئىكەنلىگىنى بىلىشنى خالىمايتتىم .

ما نا ھەش ـ پەش دىگۈچە يېڭى يىلمۇ كېلىپ قا لدى. يا تاقتىكى ھەممىســـــى يېڭى يىللىق كىيىملەرنى ئېلىشـتى.مەنمۇ سـقىپ يىغىپ قويغان پۇلۇمنى ئېلىپ چىقىپ ئاددى بولســمۇ يارىشــملىق بىر دانە پوپايكا بىلەن ئاســتى چېچىلىپ تۇرۇدىغان چىرايلىق بىر يوپكا ،ئاياق ســېتىۋالدىم،ياتاقتا ئادەم يوق ۋاقتىتا كىيىپمۇ باقتىم،ھەي قىز كۆڭلى دىگەن،يەنىلا قىز بولغىنىم ئۈچۈنمۇ شۇ كىيىمنى كىيگەندىكى ھالىتىم شۇنداق روھلۇق ئىدى.شۇ ھالەتتە ئادەتتىنمۇ چىرايلىق بولۇپ كەتكەندەك ھىس قىلىپ تۇيۇقســز ئۇنىڭ مېنى شـۇ ھالىتىمدە كۆرۈشنى خالاپمۇ قالدىم .

ئاشكار :

يۇرىكىمدە ياالقۇنجاۋاتقان بۇ ئوت ئەمدى مىنى قىيناشـــقا باشـــلىدى . بولوپمۇ ئالدىنقى كۈنى يۈز بەرگەن ئانچىكى خاتالىق مىنى ئاۋال ئەندىشـىگە سـېلىپ قويدى. ئاندىن ئىپارغا يېقىنلىشـىشـىمغا پۇرسـەت يارىتىپ بەردى .

ئالدىنقى كۈنى كەچلىك تەكراردا مۇزاكىرە قىلىش ماڭا قەتتىلا خوش ياقمىدى، ســـىنىپتا يىقىن ئۆتىدىغان دوستوم ئەرپاتنىڭ يېنىغا بېرىپ مۇڭدىشىپ ئولتۇراتتىم، ئىپار بولسا ئۆزىنىڭ ئىشى بىلەن مەشخۇل ئىدى ، بىر چاغدا مىنىڭ پارتامنىڭ ئالدىدا ئولتۇردىغان جۇرئەت ماڭا قاراپ شەرەت قىلدى ،

ـ ئارمان ، ، ، ئۇ ئىسىممىنى چاقىرغاچ ماڭا ئىپارنى كۆر سىتەتتى ، ئۇ بۇ قىلىقنى بىرنەچچە رەت قايتىلىدى، ئىچىمدە : ھەجەپ ئىچىمنى پۇشۇردى ماۋۇ لەقۋا دەپ تۇرسام ماڭا بىر كىتابنى سۇنۇپ تۇرۇپ

ـ ئىچىدە خەت با ، ئاداش، ئوقۇپ باقە ، دەپ پىچىرلىدى ،

خەتنى ئوقۇپ قان ـ تومۇرلىرىم كۆپۈپ كەتتى ، مەزمۇنى مۇنداق ئىدى،« ئارمان، ئىپارخانىڭلارنى مەن قولغا كەلتۈرەيمىكىن، ئاداش بولغاندىكىن ئۆتۈنۈۋەتمەمسـەن،» باياتىن ياقى ئىچىمنى پۇشـۇرۇپ قىلغان قىلىقلىرىغا بۇ خەت قوشـــۇلۇپ ئۆزۈممۇ بىلمىگەن ھالدا كىتابنى ئۇنىڭغا قارىتىپ ئاتتىم. ئەمما مەن ئاتقان كىتاب جۇرئەتكە ئەمەس بەلكى ئىپارغا تەگدى ، تەككەندىمۇ خىللا قاتتىق تەگدى ، ئىپار بېشىنى تۇتۇپلا قالدى ، ئەتراپتىكى باللار بولسا بۇ « قىززىق» ئىشتىن كۇلۇشۇۋاتاتتى ، ئىشنىڭ چاتاقلىقىنى پەملەپ ئىتتىك بېرىپ ئىپارنىڭ يېنىدا ئۆرە تۇردۇم، بىر چاغدا ئىپار بېشىنى كۆتۈرۈپ :

ـ سـىز ، دەپلا توختاپ قالدى. مىنىڭ ـ كەچۈرۈڭ ، قەسـتەن قىلمىدىم ، دىگەن سـۆزلىرىمگىمۇ پىسـەنت قىلماي ئورۇندىن تۇرۇپلا سىنىپتىن چىقىپ كەتتى .

ئىپارنىڭ سىنىپ ئىشىكىنى «گۈپ» قىلىپ يېپىشى بىلەن يۈرىكىم جىغغىدە قىلىپ قالدى ، بىرخىل ئەندىشە ئىچىدە تۇرۇپ قالدىم ، ئۇنىڭ كەينىدىن چىققىم بار ئىدى ، ئەمما بۇ ئۇقۇشـــماسـلىقنىڭ تېخىمۇ چوڭىيىپ كەتمەســـلىكى ئۈچۈن چىقمىدىم ، ھەم ئىپار بىلەن بىر ياتاقتا ياتىدىغان ئادىلەنىڭ يېنىغا بېرىپ بايا بولغان ئەھۋالالارنى (خەت مەزمۇنىدىن باشـقا) تەپسـىلى سـۆزلەپ بەردىم ، ھەم ئىپارغا چۈشـەندۈرۈپ قويىشـىنى ئۆتۈندۈم. ياتاقتا قايتىپمۇ روھى چىقىپ كەتكەن ئادەمدەك يۈردۈم ، ياتاقداشـلىرىمنىڭ قىلغان چاقچاقلىرىغىمۇ جاۋاپ قايتۇرمىدىم ، كارۋىتىمغا چىقىپ ئاللىقانداقتۇر خىياللار بىلەن ئۇيقۇغا كىتىپتىمەن .

ئەتىسى سىنىپقا چىقسام ئىپار تېخى كەلمەپتىكەن ، مەن ئادىلەنىڭ يېنىغا بېرىپ،

ـ ئىپارغا چۈشەندۈرۈپ قويدىڭىزمۇ؟ دەپ سورىدىم .

ـ شۇنداق ، ئارمان تاپشۇرغان ۋەزىپىنى قانداقمۇ ئورۇندىماي قالارمەن، ئۇ كۇلۇپ قويدى،

ھەرھالدا يۈرىكىم ئازىراق بولسىمۇ جايىغا چۈشۈپ قالدى ، بىر ھازادىن كېيىن ئىپار كىرىپ كەلدى. ئۇنىڭ ماڭا قارايدىغان ھالى يوق ،ئىپارنىڭ ئاچچىقى تېخى يانمىغان ئوخشايدۇ; دەپ پەملىدىمدە ، ئۇ يېنىمغا كىلىشىگە

- مەرھەمەت ، ئىپارخان مەلىكەم ، دەپ خان ۋەزىرلىردەك ئېگىلدىم . ئىپار بولسا مىيىقىدا كۈلۈپ قويۇپ جايىدا ئولتۇردى. ئەمما ماڭا يەنىلا گەپ قىلمىدى. مەن بىردەم ئۇيانغا بىردەم بۇيانغا قاراپ ئولتۇراتتىم ، ئىپار بولسا بېشىنى كۆتۈرمەي بىر نەرسىلەرنى يېزىۋاتاتتى ، بېشىمنى سوزۇپ قاراپ قويىسام ، مەخپى خەت يېزىۋاتقاندەك بىلەكلىرى بىلەن توسىۋالاتتى . شۇ ھامان كاللامغا بىر خىيال كەلدى ، بۇ بىز ساۋاقدا شلارنىڭ ئەڭ ئەپلىك ئالاقىلىشىش ئۇسۇلىمىز - باغاقچە يېزىش ئىدى، قىلىنلىق قىلىپ يۈرۈپ باغاقچىلارنى توختىماي يازدىم ، ئۇ ئاخىرى كۈلدى ، ھەم قىسقىلا قىلىپ ،

- سىزنى كەچۈردۈم، دەپ خەت قايتۇردى .

مانا كۈنلەر ئۆز تەرىقىسىدە ئۆتىۋەردى، ئىپار بەزى چاغدا مىنىڭ قىلغان ئانچىكى سۆزلىرىمگىمۇ كۈلۈپ كىتەتتى ، مىنىڭمۇ ئۆز ئورنۇمنى تاشلاپ باشقا باللارنىڭ يېنىغا بىرىپ ئولتۇرىشىمنىڭ ھاجىتى قالمىغان ئىدى . باشقىلار يېنىغا چاقىرسىمۇ بارمايدىغانلا بولدۇم . ئىپارنىڭ نازلىق كۈلۈشلىرى ، چاچلىرىنى ئوڭشاپ قويۇشلىرى ، ئىشقىلىپ ھەربىر ھەركىتى مىنى ئۆزىگە رام قىلاتتى . يەنە بىر تەرىپى بولسا ، بۇ قىز باشقا قىزلاردەك ئايدا بىر كىيىم كەيمەيتتى ، شۇنچىلىق ئاددى- ساددا ، شۇنچىلىق رەتلىك يۈرەتتى ، مەنمۇ ئوتتۇراھال ئائىلىنىڭ پەرزەنتى بولغاچقا ئىپارنىڭ بۇ جەھەتتىكى ئارتۇقچىلىقى مىنى سۆيۈندۈرەتتى .

مانا يېڭى يىلغا ئاز قالدى ، باللار بىلەن ئىچەكىشىپ كەتكەن ئىدۇق ، بىز مەسلىھەتلىشىپ يېڭى يىلدا بىرەر يەرگە بىرىپ ئويناپ كەلمەكچى بولدۇق. بۇ كۈنمۇ يىتىپ كەلدى ، مەن ياتاقداشلار بىلەن چىرايلىق كىيىنىپ ، ياتاقتىكى دىرىزىگە چاپلاپ قويغان كىچىك ئەينەكنى تالىشىپ يۈرۈپ تەييار بولدۇق ، كۈلكە- چاقچاق بىلەن ياتاقتىن چۈشۈپ مەكتەپ دەرۋازىسى ئالدىغا كەلدۇق ، قارىساق سىنىپتا كۆزگە ئانچە چېلىقمايدىغان قىزلار چىرايلىق كىيىملەر ، بىرنىمە بىرنىمە چاچلار بىلەن تونۇغۇسىز بولۇپ كىتىپتۇ ، باللار بىلەن ئۇلارغا يىقىن قالغاندا دىيىشۋالغاندەكلا بىز بىر نەچچىمىز تەڭلا توۋلاشتۇق،

- ۋويييۇ ، ماۋۇ بىزنىڭ قىزلارما؟

قىزلار بىر- بىرىگە ھىجاردىشىپ قاراپ قويۇشتى ، ئەمما مەن شۇنچە قاراپمۇ بۇلارنىڭ ئارىسىدا ئىپارنى تاپالماي قالدىم ،

- باللار تولۇق يىغىلدىمۇ ؟ ئاردىن ئەرپات ئۈنلۈك ۋاقىردى ،

- بىز كەلدۇق . مەكتەپ تەرەپتىن بىر نەچچە قىز يۈگۈرۈپ كىلىشىۋاتاتتى ، ئۇلار يىقىن كەلگەندە كۆزۈمگە ئىشەنمەيلا قالدىم . ئىپارنىڭ ياراشتۇرۇپ كىيگەن كىيىمى ، قويۇپ بەرگەن چېچى ، مەن خۇددى بىر پەرىشتىنى ئۇچراتقاندەك ھەيرانلىق ئىچىدە قالدىم .

- ماڭامدۇق ، باللار ، ئارمان ھەي ئارمان ، بولە ، جۇرئەتنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىمىغان بولسام ئىپارغا يەنە قانچىلىك تىكىلىپ تۇراتتىمكىن ، مانا ھەرقايسى يۇتلاردىن كەلگەن باللار ئەمدى بىر ئائىلە كىشىلىرىدەك كىتىپ بارىمىز ، كۆلكە - چاقچاقلار ، ئىككى - ئىككىدىن بولۇپ مىڭىشىشلار ، ،،،، شۇنداق قىلىپ بىز **4** سائەتلىك ئىجارىغا ئالغان بىز موزىكا زالىغا كىردۇق ، ئوغۇللار بىر چەتتە قىزلار بىر چەتتە بولۇپ بۇ **40** نەچچە بالا ئىككىگە بۆلۈندۇق، موزىكا قويۇلۇۋاتاتتى ، ئاۋال ھەممىمىزدە يىتىرقاش غالىپ ئىدى ، بارا - بارا باللار تانسىغا چۈشتى ، مىنىڭ ئەس - خىيالىم ئىپاردا ئىدى ، ئىپار بولسا يەنە شۇ يەر تىگىدىن تانسا ئويناۋاتقانلارغا قارايتتى . قانچىلىك ۋاقىت ئۆتتىكىن مەن ئولتۇرىۋىرىپ زىرىكتىم ، قويۇپ بىرەر قىزنى تانسىغا تارتاي دىسەم ، ئىپارغا باشقىچە تەسىر بىرىپ قويۇشتىن ئەنسىرەتتىم . بىر چاغدا ئاغىنەم ئەرپات كىلىپ قۇلىقىمغا پىچىرلىدى ،

- ئاداش ، غۇلجىلىق بالا ئولتۇرۇۋالسا سەت تۇرىدىكەن ، بىرىپ ئىپارنى تاتە، بىز تاتساق چوقۇم ئۇنىمايدۇ

- ماڭە ۋاي ، شۇنداق ئىگىلىپ قولۇمنى سۇنسام ، كەينىگە قاراپ تۇرىۋالسا ، ئۆلمەمدىمەن ، بۇ گەپنى دەپ بولۇپ ئويلىنىپ قالدىم . يەنە بىر قىبىلنلىق قىلاي ، مۇشۇ ۋاقىتتا شۇنداق لەرزان مۇزىكا چىقىپ قالدى . ئۆزۈمنى تۈزەشتۈرۈپ قىزلار ئولتۇرغان جوزا تەرەپكە ماڭدىم . قىزلار ماڭا قارىشىۋاتاتتى، بەلكىم قايسىمىزنى تارتا دەپ ئويلىشىۋاتسا كىرەك ، ئۇدۇل ئىپارنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۇنى تانسىغا تارتتىم ، ئۇھ ، مەن ئۆلمىدىم ، ئىپار ماڭا مىيىقىدا كۈلۈپ قويۇپ ئورۇندىن تۇردى ، ئوغۇللار جوزىسىدىن بىر نەچچەيلەن ئىسقىرتىپ قويدى

مانا ، قۇلاق تۇۋىمدا مۇزىكا ئاۋازى ، قولۇمدا ئىپارنىڭ نازۇك قوللىرى ، ئۇنىڭ چاچ پۇرىقى شۇنداق مىزىلىك پۇرايتتى ، ئىختىيارسىز ئۇنىڭ قوللىرىنى تىخىمۇ مەھكەم تۇتتۇم ، ھەم بېشىمنى ئىگىپ ئۇنىڭ قۇلىقىغا ئاستاغىنە ،

- سىز ئىپارخانمۇ ؟ ، ئۇ يەنە بۇرۇنقىدەك كۈلۈپ قويدى ، مەن بولسام يەنە دىدىم .

- مەن مەردانىڭىز بولاي ، بۇ قىتىم ئۇ كۈلمىدى ، جىمىپ كەتتى ، ھەم ماڭا - باشقا باللارغا قاراڭە دىگەندەك شەرەت قىلدى ، قارىسام پۈتۈن مەيداندا پەقەت ئىپار ئىككىمىز قاپتۇق ، ئىپارغا قارىسام ئۇنىڭ چۈشۈپ كەتكۈسى باردەك قىلاتتى ، ئەمما مەن ئۇنىڭ قوللىرىنى تىخىمۇ چىڭ تۇتتۇم .

- ئويناۋىرىمىز ، بۇ يەردە پەقەت ئىككىمىزلا بار دەپ ئويلاڭ ،

ـ ھەم ، ئەپار يەرگە قاراپ بېشـــىنى كۆتۈرمەيتتى ، ئەمما مەن بىر ئىغىز ســۆز بىلەن ئۇنى ھالاك ـ تالاك قالدۇردۇم .

ـ ئىپار ، بىلەمسىز ، مەن سىزنى ياخشى كۆرىمەن ، سۆزۈمنى ئاڭلىغان ئىپار چۆچۈپ كەتكەن كىيىكتەك ماڭا قاراپلا قالدى . مەن يەنە تەكرارلىدىم

ـ مەن سىزنى ياخشى كۆرىمەن . . .

مۇشـــۇ چاغدا مۇزىكا تۈگەپ قالدى ،ئۇنىڭ نازۇك قوللىرىنى قىيمىغان ھالدا قويۇپ بەردىم. باللار چاۋاكلىرى بىلەن بىزنى مەيداندىن ئۆز ئورونلىرىمىزغا قايتۇردى ، جايىمغا كىلىپ ئولتۇرۇپ ئىپارغا قارىدىم ، ئۇمۇ ماڭا قاراۋىتىپتىكەن . مانا كۆزلىرىمىز ئەمدى رەســمى ئۇچراشــقان ئىدى ، ئەمما ئۇ كۆزىنى قاچۇردى ، مىنى يەنە ئەندىشــە قاپلىدى . ئىپارنىڭ سـۆيگۈمنى قوبۇل قىلماســلىقىدىن ، پەرۋاســىز قارىشــىدىن ، ھەتتاكى بۇندىن كىيىن مەن بىلەن پاراڭ قىلماسلىقىدىن ئەنسىرەتتىم .

نىگار :

شۇ كۈندىكى تاڭ سىدا مەن ئۇنىڭ بىلەن ئارقا ـ ئارقىدىن بىر نەچچە قول تانسا ئوينىدىم ،قىززىق ئىش ،قىزلار قانچىكى ئۇنىڭغا ئامراق بولسا سىنىپىمىزدىكى ئوغۇللارمۇ مەندەك كەمسۆز قىزلارنى ياخشى كۆرسە كېرەك ،كېيىن ساز باشلىنىشى بىلەنلا ماڭا قاراپ ئالدىراش كېلىۋاتقان(بۇ ئۆزۈمنىڭ خىيالى)ئارماننىڭ ئالدىدا مېنى تانسىغا تارتىۋالاتتى ،مەن خۇددى گۇناھ مەندىدەك ئارمانغا ئوڭايســـىز ھالەتتە قاراپ قوياتتىم ،ئۇنىڭ كۆزلىرىدىنمۇ قىزغىنىشــقا ئوخشــاش ھىســســياتنىڭ شــولىســىنى كۆرگەندە بولســا ئىچىمدىن بىر خىل شــاتلىق ئۇرغۇپ چىقاتتى.توۋا ،مەن نىمە بولدۇم ،ئەجىبا بۇ ســۆزمەن يىگىتنى ياخشــى كۆرۈپ قالغاندىمەنمۇ؟ ؟ئۇنىڭ قۇلىقىمغا پىچىرلاپ دىگۇدەك دىگەن گەپلىرى راسمىدۇ؟ئۇنىڭ ئەتراپىدا پەرۋانە بولۇۋاتقان شۇنچە قىزلار تۇرسا ئۇ مەندەك بىر جىم ـ جىتلا يۇرىدىغان ئاددى بىر قىزنى ياخشـــى كۆرۈپ قالغاندىمۇ؟ياق ،ياق ،ئۇ دائىم چاقچاق قىلىشـــقا ئامراق چوقۇم بۇ چاقچاق .

ئاشـــۇ كۈندىكى تانســـىدىن كېيىن مەن باشـــقىچىلا بىر ئادەمگە ئايلىنىپ قالدىم ،بىر نەچچە كۈنگىچە بىز تۈزۈكرەكمۇ پاراڭلاشــمىدۇق ،نىمە ئۈچۈنكىن ئارماننىڭ بۇرۇنقى پاراڭلىرى ئازلاپ كۈلكىلىرىمۇ يوق ھىســابىدىلا بولۇپ قالدى. بەزىدە ئولتۇرغان ئورنىدا مىدىرلىماي سائەتلەپ خىيال سۇرەتتى. ئۇنىڭغا قارىغاندا مەن خېلىگەپ قىلىدىغان بولۇپ سۆزمەنلىشىپ قالغان بولساممۇ بىراق ئۇ بار يەردە يەنىلا گېپىمنى تاپالماي تېنەيتتىم. كۈنلەر شـــۇ تەرىقىدە ئۆتۈپ كەتتى مانا قىشـــلىق تەتىل ۋاقتىمۇ بولدى. بۇگۈن يۇرۇتتا قايتىش ئۈچۈن بىر يۇرتلۇقلار بولىغان ئابتۇبۇس بىلەن قايتماقچى بولۇپ نەرســە ـ كېرەكلىرىمنى ئېلىپ چۈشــۈۋاتاتتىم ياتاق دەرۋازىســى ئالدىدىلا ئۇنىڭغا ئۇچراپ قالدىم ،

_قايتامسىز؟

مەن ھەئە دىگەن مەنىدە بېشىمنى لىڭشىتتىم .ئۇ شۇنداق بىر غەمكىن ھالەتتە بىر ئۇھ تارتىۋەتكەندىن كېيىن :

_مەنمۇ قايتماقچى ئىدىم،سىلەرنىڭ يۇرتلىقڭلار كۆتىرە ئالغان ئابتوبۇس مەكتەپكىلا كېلىدىكەن ھە؟مەن مۇ شۇ يەردە خو شلە شاي،خوش ئامان بولۇڭ!_دەپ قولۇمغا بىر كونۋېرتنى تۇتقۇزۇپ قويدىدە،ئارقىغا بۇرۇلۇپ ئىتتىك قەدەملەر بىلەن كېتىپ قالدى .

مەن ئابتوبۇ سقا چىقىپ قوزغالغاندىن كېيىنلا چەك سىز قىزىقىش ۋە ئىنتىزارلىق بىلەن كونۋېرتنى ئاچتىم،خەت قىسقا قىلىپ يېزىلغان ئىدى«قەدىرلىك ئېپار،ئۇزۇن ئويلىنىشلار ئارقىلىق سىزگە خەت يېزىشنى مۇۋاپىق كۆردۇم،نىمە بولدۇمكىن شۇنچە سۆزمەن كۆپ گەپ قىلىدىغان ئارمان ئەمدى سىزگە بۇ گەپلەرنى ئۇدۇل قىلالماي خەت ئارقىلىق ئىزھار قىلىدىغان بولدى.ئېپار ،بىلەمسىز مەن سىزنى ياخشى كۆرۈمەن،بۇ مېنىڭ چىن سۆزۈم،ئۆزۈم شوخ بول ساممۇ بىراق مۇ شۇ كەمگىچە قىزلارغا بۇنداق ھە س سىياتتا بولغىنىمنى بىلمەيمەن،نىمە ئۈچۈنكىن سىزدىكى ھەددىدىن ئارتۇق تارتىنچاق،جىمغۇر مىجەز دەسلەپتە ماڭا ياقمىغان ئىدى،بىراق ۋاقتىنىڭ ئۆتۈ شى بىلەن بىلمىدىم سىزنىڭ ساددا ئا شۇ مە سۇم تۇرقىڭىز مېنى مەھلىيا قىلىۋالدى سىزگە ئا شىق بولۇپ قالدىم،مەن باشىقلاردەك سىزنى ئارتۇقچە تەرىپلەپ ئۇچۇرۇپمۇ ئولتۇرمايمەن ،يېڭى يىل كۈنى زور غەيرەت بىلەن سىزگە قەلبىمنى ئاشكارىلىغان ئىدىم،بىراق سىزدىن شۇ كەمگىچە جاۋاپ كۈتۈپ جاۋاپ ئالالمىدىم.ئېپار.خالىسىڭىز سىزمۇ مېنى ياخشى كۆرسىڭىز قىشلىق تەتىلدىن كەلگەندە ماڭا جاۋاپ سۈپىتىدە قوشىماق مېغىز ئالغاچ كېلىڭ،خالىمىسىڭىز ئۇن ـ تىنسىز تورۇۋېلىڭ بولامدۇ؟مەن سىزنىڭ «ياق»دىگەن ئاۋازىڭىزنى ئاڭلاشنى مەڭگۈ خالىمايمەن .

سىزنى مەڭگۈلۈك سۆيۈپ :ئارمان»

خەتنى قانچە قېتىملاپ ئوقۇپ چىققىنىمنى بىلمەيمەن.ئىچىمدىن ئۇرغۇپ چىققان بىر خىل خوشاللىق بىلەن ئاپتوبۇ سنى ئاپتوبۇس دىمەي پىرقىراپ ئۇ س سۇل ئويناپ كەتكۈم كەلدى،ھەي بىراق . .مەن قانداقمۇ ئۇنىڭغا لايىق كېلەي؟؟

ئانام بىلەن كۆڭۈللۈك ئۆتكەن قىشلىق تەتىل ۋاقتىم توشۇپ مەكتەپكە قاراپ يول ئالدىم،مەكتەپنى ئۇچۇقنى ئېيتقىنىمدا ئۇنى شۇنچىلىك سېغىنغان ئىدىم،تەتىلدە ئانامنىڭ قېشىدا گەپلىرىمىز تۈگىمەي كۈنلەر ئۆتكەن بولسىمۇ بىراق ھەر كۈنى چىدىغۇسىز بىر تەشنالىق مېنى قىيناپ ئۆتتى، ئۇنىڭ كۈلۈپ:«ئېپارخان،مەلىكەم»دىيىشلىرى،شوخلۇق قىلىپ چېچىمنى تارتىشلىرى،دەرس ۋاقتلىرىدا خيالىمنى بۆلۈپ ماڭا كىچىك باغاقچە يېزىشلىرى ھەر ۋاقت كۆز ئالدىمدا زاھىر بولۇپ مېنىڭ ئۇنى شۇنچىلىك بىر ئۆتتەك ھسسىيات بىلەن ياخشى كۆرۈپ قالغىنىمنى تەن ئالدۇراتتى .

مەكتەپكە كېلىپ نەرسە ـ كېرەكلىرىمنى يىغىشتۇرۇپ بولۇپ تۆۋەنگە چۈشۈشۈمگە ئۇنىڭغا دوقۇرۇشۇپ قالدىم. پۈتلىرىم ئىختىيارىمغا بويسۇنماي قەدەملىرىم كالۋالىشىپ كەتتى، ئۇنى شۇنچە سېغىنغان، ھەر ۋاقىت خىيالىمدىن كۆتۈرۈلمىگەن بولسامۇ بىراق تارتىنچاقلىق بىلەن يۈگۈرۈپ بېرىپ ئۇنىڭدىن ئەھۋال سورىيالمىدىم، بىر نەچچە قىز ـ يىگىت ساۋاقداشلىرىمىز بىللە چىقىپ تاماق يەپ كېلىدىغان بولدۇق، تاماق ۋاقتىدا بولسۇن بىللە ماڭغاندا بولسۇن مەن ئۇنىڭغا قارىمىغان بولسامۇ ئۇنىڭ ھامان ماڭا كۆز ئۇزمەي قاراۋاتقانلىقىنى سېزىپ تۇراتتىم تاماق يەپ بولۇپ قايتىشىمىزدا ئۇنىڭ يېقىن ئاغىنىسى ئەرپات نىملەرنىدۇر دەپ باشقىلارنى ئىلدام ئېلىپ كېتىپ ئىككىمىز يالغۇز قالدۇق .

_مەن دىگەن ئامانەتنى ئېلىپ كەلدىڭىزمۇ يا؟

ئۇ ئاردىكى جىم ـ جىتلىقنى بۆلۈپ سورىدى .مەن ئوڭايسىز بىر كەيپىياتتا قىزىرىپ تۇرۇپ يانچۇقۇمغا سېلىۋالغان قوشماق مېغىز تۇگۇلگەن تۇگۇنچەكنى قولىغا تۇتقۇزۇپ قويۇپ كېتىپ قالماقچى بولۇپ قەدىمىمنى يۆتكىدىم. توك سوققاندەك بىر سېزىم بىلەن ئۇ ئىتتىك قولۇمنى تۇتۇۋالدى. كۆزلىرى ھاياجان ۋە خوشاللىقتىن نۇرلىنىپ كەتكەن ئىدى :

_بۇ، بۇ راسمۇ، ئىپار؟مەن چۈش كۆرۈۋاتمىغاندىمەن ھە؟

مەن قىزىرىپ كەتكەن يۈزلىرىمنى ئۇنىڭدىن قاچۇرغىنىمچە بېشىمنى لىڭشىتتىم .

_ئاھ رەھمەت مەلىكەم، سىز مېنى بۇ دۇنيادىكى ئەڭ بەختلىك ئادەمگە ئايلاندۇردىڭىز. رەھمەت سىزگە _ئۇ ئورنىدا بىر نەچچىنى پىرقىرىۋەتكەندىن كېيىن ئالدىمدا روبىرۇ تۇردى؛

_مېنى بەك خۇش قىلىۋەتتىڭىز، سىزنى ئۆمۈر بويى قەدىرلەيمەن، ياخشى كۆرىمەن، ماڭا ئىشىنىڭ، ھەر قانچە ئىش يۈز بەرسىمۇ سىزنى ھەرگىز نائۈمۈت قالدۇرمايمەن. كېلىڭ بۇ قوشماق مېغىزلارنى ئىككىمىز تەڭ يەيلى !

ئاشكار :

تۈنجى قېتىم ئىپارنىڭ قولىنى تۇتتۇم ، تۈنجى قېتىم ئۇنىڭ خۇشبۇي ھىدىنى پۇرىدىم ، يەنە تۈنجى قېتىم ئىپارغا سۆيگۈ ھەققىدە ئېغىز ئاچتىم ، ئاشۇ بەش مىنۇتلۇق موزىكا ماڭا بىر كۆكۈل ئىزھار قىلىش سورىنى ھازىرلاپ بەردى ، ئەمما شۇنىڭ بىلەن يېنىمدا ئولتۇردىغان بۇ قىز بىلەن تۈنجى قېتىم كۆن ـ كۆنلەپ گەپ قىلىشمىدۇق، تۈنجى قېتىم شوقلۇقۇمنى يوقاتتىم ، سىنىپتىكى باللارنىڭ ئاۋازى ، كۈلكە ـ چاقچاقلار ماڭا مەنىسىز تۇيۇلىدىغان بولوپ قالدى. ئىپار مەندىن رەسمىيلا يىتىرقاپ قالغان ئىدى . مەن بولسام سەل بالدۇرلۇق قىلغىنىمدىن ئەپسۇسلىنىپ كۆنلىرىمنى تۈگمەس خىياللار بىلەن ئۆتكۈزىۋاتاتتىم. ھەش ـ پەش

دىگۈچە مەۋسۇم ئاخىرى بولۇپ قالدى. ئىپارنىڭ ئەتە يۇرتىغا قايتىدىغانلىقىنى بىلگەچكە بۈگۈن كېچىدە قىسقىلا قىلىپ بىر پارچە خەت يازدىم .

ئەتتىگەن تۇرۇپ نەرسە - كېرەكلىرىمنى يىغىشتۇرغاچ دىرىزىدىن مەيدانغا قاراپ - قاراپ قوياتتىم . ئىپارنىڭ خۇددى شەيتانلاردەك غىپلا قىلىپ كېتىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەتتىم . ياتاقتا ساقلاشنى راۋا كۆرمەي پەسكە چۈشتۈم ،ھەم قىزلار ياتاق رايۇنىنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا ساقلاپ تۇردۇم . ئىپار بىرھازادىن كېيىن چىقىپ كەلدى . ئارتۇق گەپ قىلمايلا خەتنى ئىپارغا تۇتقۇزۇپ قويۇپ كەينىمگە ياندىم .

بۇرۇن تەتىل دىسە شۇنداق خوش بولۇپ كېتەتتىم مانا ئەمدى يېنىمدا ئولتۇردىغان ھىلىقى قىز بولمىغاچ بۇ تەتىلنى ئاران توشقۇزۇپ تۆت كۆزۈم بىلەن كۈتكەن مەكتەپكە ، ياق ئىپارنىڭ يېنىغا ماڭدىم . مەكتەپ شۇ پېتى تۇرۇپتۇ ، ياتاق بىنالىرىمۇ جايىدا ، مەن نەرسە - كېرەكلىرىمنى ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇپلا ، ئۆچرىغان ساۋاقدا شلاردىن ئىپارنىڭ كەلگەن كەلمىگەنلىكىنى سوراپ يۈردۈم . مۇ شۇنداق سوراپ يۈرۈپ ئاغىنەم ئەرپات يەنە بىر نەچچە ساۋاقداشلارنىڭ مەكتەپ دەرۋازىسى ئالدىدا تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ئۇلارنىڭ يېنىغا باردىم . قىزغىن كۆرۈشۈشلەردىن كېيىن ، ئەرپات

- ھە ، نىمە دىمەكچى بولغىنىڭنى بىلىمەن ، ئەنە قارا ،ئۆزىمۇ كەلدى ،

ئۇ ماڭا مەكتەپ ئىچىدىن چىقىۋاتقان ئىپارنى كۆرسەتتى ، يۈرىكىم يەنە گۈپەلدە شكە با شلىدى ، بىر خو شال بولسام بىر ئەندىشەم بار ئىدى ، ئىختىيارسىز ئۇنىڭ قولىغا قاراتتىم ، قوشماق مېغىز ، قوشماق مېغىز .... ئۇنىڭ يانچۇقىدىن بىرەر نەرسە ئېلىپلا ماڭا تۇتقۇزىشىنى شۇنداق ئارزۇ قىلاتتىم .ئەمما ئىپار بىز بىلەن ئاددىيلا سالاملاشتى ، كېتىپ بارىمىز ، كۆزۈم ئىختىيارسىز ئىپارغا باقاتتى . ئەمما ئۇ پەرۋاسىز كېتىپ باراتتى ، بۇ بىر نەچچەيلەن تاماقلىنىپ قايتىدىغان ۋاقىتتا ئەرپات ، باشقىلارنى ئېلىپ

- ئازىراق ئىشىمىز بار ، سىلەر قايتىۋېرىڭلا ، دەپلا ئىپار ئىككىمىزنى يالغۇز قالدۇرۇپ قويدى ، ھەم ئىپارغا بىلىندۈرمەي ماڭا كۆزىنى قىسىپ قويدى .

مانا كېتىپ بارىمىز ، يا مەن گەپ قىلمىدىم ، يا ئىپار ، بىز خۇددى ناتونۇش كىشىلەردەك ماڭماقتىمىز ، مەكتەپ قورۇسىغا كەلگەندە مەن بۈجىمجىتلىقنى بۇزدۇم .

- مەن دىگەن ئامانەتنى ئېلىپ كەلدىڭىزمۇ؟ ، ئىپار ماڭا ئارتۇقچە گەپ قىلماي ئاشۇ تۈگۈنچەكنى تۇتقۇزغان چاغدا قانچىلىك خوشال بولغىنىمنى ئىپادىلەشكە ئاجىزلىق قىلىمەن . ئېغىز - ئېغىزىمغا تەگمەي سۆزلەپ كەتكىنىم ئىسىمدە. ئەنە شۇ كۈندىن باشلاپ ئىپار بىلەن سۆيگۈ ئاتلىق بۇ مۇقەددەس نامغا قەدەم باستۇق. قىسقىسى مۇھەببەت بېغىغا يىڭى بىر جۈپ ئاشىق - مەشۇق قېتىلدى .

بىزنىڭ مۇھەببەتلىششىش ئۇسۇلىمىز باشقىلارغا قەتتىيلا ئوخشىمايتتى . سىنىپتا ساۋاقداشتەك ئۆتەتتۇق ، كىچە - كىچە تېلفۇنلىشىپ پاراڭلىشىدىغان ئىشلارمۇ يوق ئىدى ، بەزى دەم ئېلىش كۈنلىرى ئۇيەر بۇيەرنى پىقراپ

يۈرگىنىمىزنى بىرەرسى كۆرۈپ قالمىسىلا بىزنى ھېچكىم بۇ ئىككىسى ئارلىشىۋاتىدۇ ، دەپ ئويلىمايتتى ، (سىنىپتىكىلەردىن باشقا) . ساۋاقداشلىرىمىزمۇ بىزنى «زاڭلىق» قىلىپ« نەمۇنىچى ئاشىق ـ مەشۇقلار» دەپ قويىشاتتى ، ئەمما ھەر ئىككىلىمىز خوشال ئىدۇق ، ئاتۇقچە پۇل بۇزۇش ،ۋاقىت ئىسراپ قىلىش دېگەندەك ئىشلاردىن خالى ئىدۇق . مىنۇت ـ سېكۇنىت بىللە يۈرمىگەچكە ئارىمىزدا ئازارلىنىشىش ئىشلىرىمۇ يوق ئىدى . مۇ شۇ تەرىقىدە كۈنلەر ئۆتىۋەردى ، يىڭى مەۋسۇم ، يەنە تەتىل ،يەنە يىڭى مەۋسۇم شۇنداق ئايلار يىللارنى قوغلاپ كۆزنى يۇمۇپ ئاچقىچە 4 ـ 3يىل ئۆتۈپ كەتتى . ئەمدىلىكتە سىنىپتا ئەپار ئىككىمىزنى « يات مۇھەببەتلەر» دەپ ئاتايدىغانلار بىزگە قايىل بولۇشقا باشلىغان ئىدى ، چۈنكى بىزنىڭ مۇھەببىتىمىز ساپ ھەم پاك ئىدى ، بىز تەننى ئەمەس روھنى سۆيۈپ كەلگەن ئىدۇق. بىز كەلگۈسكە ئۈل سىلىۋاتقان ئىدۇق .

شەنبە كەچ ،تالادا يامغۇر يېغىۋاتاتتى . ياتاقنىڭ توكلىرى ئاللىقاچان ئۆچۈپ بولغان ئىدى. بىر چاغدا تېلفۇن سايرىدى . كەچ بولغاندا چوقۇم بىرەرسىنىڭ ئاتا ـ ئانىسى ئۇرغان تېلفۇن بولسا كېرەك دەپ تېلفۇننى ئالدىم

ـ ئەسسالامۇ ئەلەيكوم ،

ـ ھەي ، مەن ئەپار ، ئۇنىڭ ئاۋازى مەيۇس چىقىۋاتاتتى .

ـ ھە ، ھەجەپ كەچ بولغاندا تېلفۇن قىلىپ قاپسەن .

ـ مەن سىرتتا ، دوستومنىڭ كىچىك ئاپىسىنىڭ ئۆيىگە بېرىپ تاماق يەپ كەلگەن ئىدۇق، ياتاق بىناسى تاقىلىپ بولوپتۇ ، ئەمدى قانداق قىلىمەن،

ـ نىمە دەيدىغانسەن ، يېنىڭدا كىم بار ؟ تېلفۇننى بىرە .

ـ ۋەي ، ئارمان ، مەن ئادىلە . ئەمدى قانداق قىلىمىز ، قوقىۋاتىمىز ، ئەمدى راستىلا ئىشەنگەن ئىدىم ،

ـ دەرۋازا ئالدىدا دالدىراق بىر جايدا تۇرۇپ تۇرۇڭلار ، شۇنداق دەپلا تېلفۇننى قويۇپ كىيىملىرىمنى كىيگەچ ، ئەرپاتنى ئويغاتتىم ،

ـ قوپە ئاداش ، ئەپار بىلەن ئادىلە تالادا قاپتۇ ، ئۇ ئەندىكىپ تۇرۇپ كىيىم كىيىشكە باشلىدى .

بىز 3 ـ قەۋەتتىن 2 ـ قەۋەتكە چۈشۈپ شۇ يەردىن پەسكە سەكرەپ چۈشمەكچى بولدۇق ، ئاۋال كىم سەكرەيدۇ ، مەن سەكرەيمەن دىيىشىپ تۇرساق، بىزنىڭ ياتاقتىكى بىرسىنىڭ ۋاقىرغان ئاۋازى ئاڭلاندى .

ـ ئارمان ، ئەرپات يالغانكە ، ياتاققا كىرىڭلار . بۇ چاغدا مەن بىر پۈتۈمنى ساڭگىلىتىپ بولغان ئىدىم . ئەگەر يەنە بىر مىنۇت كىيىن ۋاقىرغان بولسا پەسكە چۈشۈلىپ يامغۇردا نەلەردە يۈرەر بولغۇيتتىم .

ياتاققا كىرىپ تۇرۇشۇمغا يەنە تىلفۇن كەلدى ، ئەسلى ، ئۇ ياتىقىدا تۇرۇپ،دىرىزىنى ئېچىپ ، قىزلار بىلەن دىيىشىۋىلىپ مىنى ئەخمەق قىلىپتىكەن . مەن يا ئاچچىقلىنىشىمنى يا كۈلۈشۈمنى بىلەلمەي قالدىم ، ئەمما ئىپارنىڭ تاتلىق گەپلىرى بىلەن كۈلۈپ تاشلىدىم .

مانا مۇشۇنداق قىزىزىقارلىق ئىشلار ، بىر - بىرىمىزگە مەنىلىك قاراپ بىقىشلا ، كۆيۈنىش ، ياردەم ...... بىزنى تىخمۇ چىڭ باغلىدى . ئەمما ۋاقىت بەك تېز ئۆتىۋاتاتتى. يەنە بىر ئايدىن كيىن ئوقۇش پۈتتۈرىمىز ، مەن غۇلجىغا ئۇ ئۈرۈمچىگە قايتىشىمىز كېرەك ... 4يىللىق مۇھەببەت بەلكىم..... ئۇنداق بولمايدۇ ، چۈنكى بىز توي قىلىش ئۈچۈن مۇھەببەتلەشكەن . كەلگۈسىدە ئائىلە قۇرىمىز، ئوماق بالىلىرىمىز بولىدۇ .،، مانا مۇشۇنىڭدەك خىياللار مىنى ئەگىپ يۈردى ، بۈگۈن ئۇنى ئاتايىتەن چاقىرىپ ئۇزاقتىن - ئۇزاق پاراڭلاشتىم . ئاشۇ ياغاچ ئورۇندۇقنىڭ ئۈستىدە مەن ئىپارنىڭ قولىنى تۇتۇپ تۇرۇپ :

- ئىپار ، مەن بىلەن مۇھەببەتلىشىپ بىرەر خولۇق كۆرمىدىڭ ، باشقىلاردەك سىنى دائىم خوشال قىلالمىدىم ، نۇرغۇن شەنبە - يەكشەنبىلەرنى يالغۇز ئۆتكۈزدۈڭ . باشقا ئاشىق - مەشۇقلار قولتۇقلىشىپ بازار ئايلانغان بولسا مەن ئىككىمىز مۇشۇ ياغاچ ئورۇندۇق ئۈستىدە كەلگۈسى ئۈچۈن پاراڭلاشتۇق . باشقىلار ئاپپاق ، جىنىم ، قوزام دەپ ئاتاشقان بولسا مەن ئۇنداق قىلالمىدىم . باشقا مەكتەپتىكى دوستلىرىمغا سىنىڭ بىلىگىدىن تۇتۇپ تۇرۇپ

- بۇ قىز مىنىڭ مۇھەببىتىم بولىدۇ ، دەپ تونۇشتۇرمىدىم ،

يەنە سىنىڭ رەسىمىڭنى باشقىلاردەك تىلفۇن ، ئىشكاپ قاتارلىق جايلارغا چاپلاپ قويمىدۇم . قىسقىسى ساڭا بىرەر قېتىم گۈل ئېلىپ بەرگىنىممۇ يوق ، ئالدىنقى يىلدىكى تۇغۇلغان كۈنىڭنى پەقەت تىلفۇن ئارقىلىقلا تەبرىكلەپ قويدۇم ، ھەر قېتىم تەتىلنى تۈگىتىپ كەلگەن چىغىڭدا بىكەتكە چىقىپ يۈك - تاقلىرىڭنى كۆتۈرەلمىدىم . قىسقىسى ساڭا كۆڭۈل بىرەلمىدىم ،

تۇيۇقسىز مۆرەمگە بىر نەرسە تەگدى ، باياتىن ياقى بىر نوقتىغا كۆزۈمنى تىكىپ سۆزلەۋاتاتتىم . ئاستا بېشىمنى كۆتۈردۈم . ئىپار مۆرەمگە بېشىنى قويۇپ يىغلاۋاتاتتى . قولۇمنى كەينىمگە ئېلىپ ئۇنى باغرىمغا باستىم . شۇ پەيتتە ئەگەر مەن ئوغۇل بالا بولمىغان بولسام چوقۇم كۆز يېشى قىلغان بولاتتىم . ئىپار ئاستا بېشىنى كۆتۈرۈپ :

- ئارمان ، مەن رازى ، ماڭا بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق خوشاللىق يوق ، شۇنداق، بىز باشقا ئاشىق - مەشۇقلاردەك مۇھەببەتلەشمىگەن بولساقمۇ ، باشقىلاردەك مۇھەببەت پەيزىنى سۈرمىگەن بولساقمۇ ، ئەمما باشقىلار ھىس قىلمىغان خوشاللىقلارنى ئىزدەپ تاپتۇق ، مۇھەببىتىمىز ئاددى ،ئەمما مەنىلىك ، مەن سەندىن رازى ، مۇھەببىتىمىزدىن رازى .

يېنىمدا ئولتۇرغان بۇ قىزدىن يەنە بىر قېتىم مەمنۇنلاندىم . مەسىلىگىم كىلىپ ئۇنىڭ ئويماقتەك ئېغىزلىرىغا ، ئەگمە قاشلىرىغا سەپ سالدىم . بۇلاقتەك كۆزلىرگە تىكىلدىم .

نىگار :

مۇھەببەت ئۇ بىر يېقىملىق مۇزىكا ،تۇرمۇشىمىزدا بۇنداق يېقىملىق مۇزىكا ياڭراپ تۇرۇدىكەن ھەر بىر مىنۇتىمىز شۇ قەدەر جەلپكارلىققا تولغان بولۇدۇ .مۇھەببەت ئۇ بىر خۇشپۇراق گۈل ،بۇ گۈلنى پۇرىسىڭىز پۇرىغۇڭىز كېلىپلا تۇرغان . . .مۇھەببەتنىڭ تەرىپى بەكمۇ كۆپ بىراق ھەممىنى تەرىپلەپ بولۇش مۇمكىن ئەمەس ، ھا يا جانلىق ھىس ـ تۇيغۇلىرىمىنىڭ ھەممىســــى ئارماننىڭ ماڭا ئاتا قىلغان ئوتلۇق ســۆيگۈســىدىن كەلگەن ،ئىككىمىزنىڭ مۇھەببەتكە تولغان كۈنلىرىمىز ،دەرىس ئوقۇش ،كىتاپ كۆرۈش ،بىر ـ بىرىمىز بىلەن پىكىر ئالماشــتۇرۇش بىلەن شــۇنچىلىك مەنىلىك بولۇۋاتاتتىكىن بۇ كۈنلەرنىڭ قانداقلارچە ئۆتۈپ ئوقۇش ھاياتىمىزنىڭ قىســـقىراپ بېرىۋاتقانلىغىنى بىلمەيلا قېلىۋاتاتتۇق .بىز گەرچە باشــقا ـ قىز ـ يىگىتلەردەك ھە دىســە ئويۇن ـ تاماشــا قىلىپ ھەدىســە قولتۇقلىشىــپ بازار ئايلىنىپ باشــقىلارنىڭ كۆزىنى چاقنىتىپ يۈرمىگەن بولساقمۇ بىراق مۇھەببەتلىك كۈنلىرىمىز ئۆزىگە خاس بولغان رەڭدارلىققا تولغان ئىدى .ئارمان يەنىلا شــۇ بۇرۇنقىدەك شــوخ ،سۆزمەن ئارمان ئىدى ،ئۇنىڭغا يەنىلا قىزلار شــۇنداق ئامراق ئىدى ،ســىنىپىمىزدا بولغان ئولتۇرۇشــلاردا ئۇ يەنىلا شــۇ يېقىملىق ئاۋازى بىلەن ناخشــا ئېيتىپ يۈرەكنىڭ تارىلىرىنى چېكەتتى .مەن يەنىلا شــۇنداق كەمســۆز ،خىيالچان ئىپار ئىدىم .ئۇنىڭ مېنى جىلى قىلىشــلىرىغا ،ھەر خىل گەپلەرنى قىلىپ كۈلدۈرۈشــكە تىرىشــشــلىرىغا كۆنۈپ قالغان ئىدىم .ھەر بىر تەتىللەردە ئۆيگە قايتقان ۋاقتىلىرىمىزدا بىر ـ بىرىمىزدىن ئايرىلىشـــقا كۆزىمىز قىيمايتتى ،تەتىل كۈنلىرىمىز قانچىكى زارىقىش ،سېغىنىشــقا تولســىمۇ كۆرۈشــكەن ۋاقتىلىرىمىزدا ئۇنىڭ كۈچلۈك ئىپادىســى بىر ـ بىرىمىزنــىڭ كۆزلىرىگە تىكىلىــپ تۇرۇپ پۈتكۈل ھىســلىرىمىزنى كۆزلىرىمىز ئــارقىلىق بىر ـ بىرىمىزگە يەتكۈزەتتۇق ،ئېغىزلىرىمىزدا سۈس كۈلكە ،كۆزلىرىمىز سۆزلەيتتى ،ئىھ ،دۇنيادا كۆزنىڭ سۆزلىشىدەك يېقىملىق سۆز بولمىسا كېرەك ،ئۇ كۈچلۈك ھىسسىيات چەشمىلىرىنىڭ جەملىنىمىسى . . .

كاللامدا ئانام ۋە ئۆگىنىشــتىن باشــقا «ئارمان»دىگەن بىر ســۆيۈملۈك ئىســملا بار ئىدى ،مەن بۇ ئىســمغا بۇ ئىســمنىڭ ئىگىســىگە شــۇ قەدەر ئاشــىق بولغان ئىدىمكى ئۇنى ئاددى تىل بىلەن ئىپادىلەش مۇمكىن ئەمەس ئىدى .بىراق مەن يەنىلا شۇنداق نازۇك ،تارتىنچاق ئىدىم ،ئۇنى شۇ قەدەر سۆيۈپ تۇرۇپمۇ ئۇنىڭغا ئۇنلۈك قىلىپ «سىزنى سۆيىمەن»دىيەلمەيتتىم .ئۇ ئۆزىنىڭ شوخ تەبىئىتى بىلەن ماڭا شوخلۇق قىلىپ ھەر خىل ئىسىملارنى قويۇۋالغان ئىدى ،مېنى شۇ قەدەر يېقىملىق قىلىپ «ئىپارخانىم»«مەلىكەم»«خانىشىم»دەپ چاقىراتتى .

دە سلەپتە ئىككىمىزنىڭ مۇھەببەتلە شكەنلىگىنى ھېچكىم بىلمىدى ،پەقەت ئۇنىڭ ئاغىنىــ سى ، سىردىــ شى ئەرپاتلا بىلگەن ئىدى ،لېكىن ياتاقدىــ شىم زۇمرەت سىنىپتا بولــ سۇن ،با شقا يەرلەردە بولــ سۇن ئوچۇقتىن ـ ئوچۇقلا كۆڭۈل ئىزھار قىلىشقا باشلىدى ،مەن ئۇنىڭغا ئىشىنەتتىم ،ھەمدە قانداق قىلىشنى ئۇنىڭ ئۆزىگە قويغان ئىدىم .شۇنىڭ بىلەن بىر قېتىم زۇمرەتنىڭ سۈركىششىگە رەددىيە بېرىپ مەن بىلەن مۇھەببەتلەشكەنلىگىنى ئېيتىپتۇ ،بۇنىڭدىن زۇمرەتلا ئەمەس سىنىپىمىزدىكى كۆپلىگەن ساۋاقداشلىرىمىز چۆچۈپ كېتىشتى ،ھەسەت ،رەشك قاپلىغان چىرايلار ھەرخىــل ھەر ياڭزا گەپلەرنى قىلىــ سپ بېقىشـــتى ،يەنى مەن بەك جىمغۇر ئۇ بەكلا شـــوخ پەقەتلا ماس كەلمەپتۇق .دوســتانە چىرايلار بولســا ئەســلىدىنلا شــۇنداق بولۇشــى كېرەك ئىدى ،ئارمانغا پەقەت ئىپارلا ماس

كېلىدۇ دېيىشتى ،زۆمرەت سىنىپتا بولسۇن ،ياتاقتا بولسۇن مېنى گەپتە چېقىپلا يۈردى ،لېكىن ھەر قېتىم دىلىم ئازار يېگەندە ئارماننىڭ «ئىپارىم ،بۇنداق ئىشلار بولمىغان مۇھەببەت قانداقمۇ مۇھەببەت بولسۇن ،بۇ دىگەن تەبىئى ئەھۋال ،كىم سىزنى مەندەك كېلىشكەن يىگىتنى تېپىۋالسۇن دەپتۇ »دەپ ھەييارلىق قىلغان ھەمدە سەممى ھالدا «مەن كۆكۈيۈندەك زۆمرەتنى ئەمەس ،نازۇك ،جەلپكار ئىپارنى ياخشى كۆرىمەن ،مېنىڭ شۇ قەدەر ئوتلۇق مۇھەببىتىم سىزنى قوغداپ تۇرۇۋاتسا سىزگە نىمە زەخمەت يىتەتتى؟»دىگەن گەپلىرى كۆڭلۈمنى ئاۋۇندۇراتتى ،تۇرۇپ زۆمرەتكىمۇ ئىچىم ئاغرىپ قالاتتى ،«ئەگەر ئارمان مېنى ياخشى كۆرمەي زۆمرەتنى ياخشى كۆرۈپ قالغان بولسىچۇ؟»بۇ خىيالنىڭ ئاخىرىنى قىلىشقا پېتىنالمايتتىم ،چۈنكى ئارمان مېنىڭ ھاياتىمنىڭ بىر قىسمىغا ئايلانغان ئىدى ،ئۇنىڭ شوخلۇق قىلىشلىرى ،ئەتتەي مېنى جىلى قىلىشلىرى ،خاپا بولۇپ دومسىيىپ تۇرۇۋالسام قىزىقارلىق گەپلەرنى قىلىپ مېنى كۈلدۈرۈۋېتىشلىرى ھەممىلا ،ھەممىلا ئىشلىرى شۇ قەدەر سۆيۈملۈك ئىدى . . .

ھەر قېتىم تەتىلدە ئۆيگە قايتقىنىمدا ئانام مەندىكى بۇ ئۆزگىرىشلەرنى سېزىپ قالغاندەك قىلىپ مەندىن گەپ كوچىلاپ سورايتتى ،بىراق مەن ئانامنى ئورۇنسىز ئەندىشىگە سېلىپ قويۇشتىن ئەنسىرەپ بۇ ئىشنى ئېيتمىغان ئىدىم ،ھەر قېتىم ئۆيگە قايتىپ ئانام بىلەن پاراڭلىشىپ مۇڭداشقان ۋاقىتلىرىمدا ئارمان ئىككىمىزنى ئوقۇش پۈتتۈرگەندىن كېيىن غۇۋا بىر تەغدىر كۆلەڭگۈسى ئىچىدە تېنەپ قالىدىغاندەك ھىس قىلىپ يۈرىكىم مۇزلاپ كېتەتتى ،يەنە تېزلا ئۆزۈمگە قايتىپ ئىچىمدە ئاللاغا مىڭ زىكرى قىلاتتىم ،ئارمان ئىككىمىزنىڭ ھازىرقىدەك تاتلىق ،مەڭگۈ بىللە بولۇشىمىزنى تىلەيتتىم ،قىسقىسى ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ قېلىش مەن ئۈچۈن ھاياتتىن ۋاز كېچىش بىلەن ئوخشاش بولۇپ تۇيۇلاتتى .ئارمانغا ئىشىنەتتىم ،گەرچە ئۇ غۇلجىدىن مەن قەشقەرنىڭ بىر ناھىيەسىدىن بولسامۇ بىراق ئۇنىڭ «بۇ ئىشلاردىن غەم قىلمىساڭچۇ ،مەن دىگەن ئوغۇل بالا ئىشقىلىپ ئامالىنى قىلىمەن»دىيىشلىرىگە ئىشىنەتتىم .

مەن ئوقۇشقا ماڭغان يىلىم ۋە كېيىنكى يىلىمدا ئوقۇش پۇلۇم ئۈچۈن ئانام قولىمىزدىكى ئاخىرقى ماللارنى سېتىۋەتكەن ئىدى ،شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ئۆزىنىڭ تىككۈچىلىك ھۈنىرىمنى قىلىۋاتىمەن ،مەھەللىدىكىلەر ھەممىسى ماڭا كۆڭۈل بۆلۈپ كىيىملەرنى تىككۈزۈۋاتىدۇ دەپ ئاز- ئازدىن پۇل ئەۋەتىپ تۇردى ،ھەم ئۆزۈممۇ ئوقۇش مۇكاپاتى ئالغان پۇللىرىمنى بىر تىيىننىمۇ نېرى- بېرى قىلماي تېجەپ ئىشلىتىپ كەلگەن ئىدىم .ئەمما كېيىنكى يىللارنىڭ ئوقۇش پۇللىرىنى ئانامنىڭ قانداق تاپقانلىقىنى شۇنداق ئىنچىكىلەپ سورىساممۇ ئۇ «داداڭنىڭ يىغىپ قويغىنى»دەپ پەقەتلا دىيىشكە ئۇنىمىغان ئىدى .دادامنىڭ يىغىپ قويغانلىرى ئاللىبۇرۇن تۈگىگەنلىگى ئېنىق تۇرسا . يەنە شۇنداقتىمۇ ئانامنىڭ نىمىندۇر دىيىشتىن قىسىلىپ ماڭا ئوچۇق دىمەسلىكى ماڭا بىر سىر بولۇپ قېلىۋەردى .ئىشقىلىپ ئوقۇش ھاياتىمدا ئاددى- ساددا ئۆتكەن بولسامۇ قىيىنچىلىق تارتىپ يىغلاپ قالمىدىم ،ئۇنىڭ ئۈستىگە يېنىمدا ئارماندەك بىر يۆلەنچۈكۈم بار ،كۈنلىرىم شۇنداق مەنىلىك گۈزەل ئىدى ،شەنبە .يەكشەنبە كۈنلىرى ئۇنىڭ بىلەن قىرائەتخانىغا بېرىپ كىتاپ ئوقۇيتتىم ،كىتاپقا شۇنچىلىك مەستانە ئىدىمكى بەزى ۋاقىتلاردا ئارمان «مېنىمۇ ئاشۇ كىتاپنى ياخشى كۆرگەندەك ياخشى كۆرگىن جۇمۇ»دەپ بۇتناپمۇ قالاتتى . . .

ئابتوبۇس بىر خىلدا ئىلگىرلىمەكتە. يېرىم كېچە بولۇپ كەتكەن بولسىمۇ ئۆتمۈش ئەسلىمىلىرىمنىڭ تاتلىق كۈيلىرى مېنى ھايا جانلاندۇرۇپ كۆزلىرىمدىن تامام ئۇيقۇ قاچقان ئىدى. ئۇنى ئەسلىگىنىمدە يۈرەكلىرىم تىپچەكلەپ، قانلار يۈزۈمگە تېپىپ چىقىپ خۇددى شۇ دەۋرگە قايتقاندەك، ئارمان ھېلىمۇ مېنى «مەلىكەم، ئىپارخان» دەۋاتقاندەك، ئۇنىڭ ئىسسىق نەپەسلىرى يۈزلىرىمگە، قۇلاقلىرىمغا ئۇرۇلۇۋاتقاندەك تۇيۇلۇپ شۇ قەدەر شېرىن تۇيغۇنىڭ ئەسىرگە ئايلانغان ئىدىم . . .

ياشلىق نەقەدەر گۈزەل ۋاقىت ھە؟؟

شۇنداق تاتلىق كۈنلەرنى ئاخىرلاشتۇرۇپ مۇھەببەت، تاتلىق كۈيلەر خاتىمىسى سۈپىتى بىلەن ئوقۇش پۈتتۈرىدىغانلىقىمۇ مانا ئازلا ۋاقىت قالدى. ئۆز ۋاقتىدا ناگان- ناگاندا كاللامغا كەلسە سىلكىپ قوغلىۋېتىدىغان بۇ چوڭ سوئال بەلگىسى مانا ئەمدى ھەر ۋاقىت كۆز ئالدىمدا لەيلەپ تۇرۇۋالىدىغان بولۇۋالدى، «ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ يۈرتقا قايتىش» دىگەن بۇ چىدىغۇسىز ھىجراندىن دېرەك بېرىدىغان سۆزلەرنى ئاڭلىغۇچە قۇلاقلىرىم پاڭ، كۆزلىرىم كور بولۇپ قېلىشىنىمۇ تىلەپ قالاتتىم .

بىر كۈنى بىز دائىم بىللە ئولتۇرۇپ كەلگۈسىنىڭ تاتلىق ئويلىرىغا چۆمۈدىغان ياغاچ ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ ئۇ ماڭا مېنىڭ ئۆزى بىلەن مۇھەببەتلىشىپ ھېچقانداق خوۋلۇق كۆرمىگەنلىكىمنى، مېنى خوشال قىلغۇدەك ئىشلارنى قىلالمىغانلىقىنى ئېيتىپ مەندىن رازىمۇسەن دەپ سورىدى. شۇ چاغدىلا مەن ئۆزۈمنىڭ جىمغۇر مىجەزىم بىلەن ئۇنىڭغا قېنىپ تۇرۇپ كۆڭۈل سىرلىرىمنى ئېيتىپ باقمىغانلىقىمنى، ئۇنى شۇ قەدەر، شۇ قەدەر سۆيىدىغانلىقىمنى ئاشكارىلاپ باقمىغانلىقىمنى، ئۇنىڭ مۇھەببەتلىك تەلەپلىرىگە تارتىنچاقلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىپ كەلگەنلىكىمنى ئويلاپ قالدىم دەرۋەقە مەن ئۇنى سۆيەتتىم بىراق مەن ئۇنى چىڭ قۇچاقلاپ تۇرۇپ «سېنى سۆيىمەن» دەپ باقمىدىم. دەرۋەقە مەن ئۇنىڭدىن، ئۇنىڭ ئوتلۇق مۇھەببىتىدىن رازى ئىدىم، لېكىن مەن ئۇنىڭغا مۇھەببەتلەرگە خاس ئۇسۇللار بىلەن مەن رازى دەپ كۆڭۈل سۆزلىرىمنى ئېيتىپ باقمىغان ئىدىم. ئۆپكەم ئۆرۈلۈپ مېنى شۇنداق بىر يىغا تۇتتى، بېشىمنى ئۇنىڭ يەلكىسىگە قويدۇم .

_ئارمان مەن رازى، ماڭا بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق خوشاللىق يوق، شۇنداق، بىز باشقا ئاشىق- مەشۇقلاردەك مۇھەببەتلە شمىگەن بولساقمۇ، باشقىلاردەك مۇھەببەتنىڭلا پەيزىنى سۈرۈپ ئۆتمىگەن بولساقمۇ، ئەمما باشقىلار ھىس قىلمىغان خوشاللىقلارنى ئىزدەپ تاپتۇق. مۇھەببىتىمىز ئاددى ئەمما مەنىلىك، مەن سەندىن رازى، مۇھەببىتىمىزدىن رازى،،،،

ئۇ ئىڭىكىمدىن تۇتۇپ مېنى ئۆزىگە قاراتتى، ئۇنىڭ كۆزلىرىمۇ نەمدەلگەن ئىدى، شۇ تاپتا بىر تۈپ سۆگەت تۈۋىدىكى بۇ ياغاچ ئورۇندۇق ئاي نۇرىدا بىزنىڭ شاھانە ئوردىمىز سۈپىتىدە بىزنىڭ ئوتلۇق سۆيگىمىزنىڭ گۇۋاھچىسى بولۇۋاتاتتى. ئاتەش تىنىقلىرىمىز بىرلىشىپ مەن ئۇنىڭ باغرىغا سىڭىپ كەتتىم، ھاياجان، تىترەك، مەندىكى تارتىنىشنىڭ غەليانى سۈپىتىدە ئۇنىڭ باغرىدا جىمىرلايتتى . . . .

ئوقۇشقا يېڭى كەلگەن ۋاقىتلىرىمىزدا بىر ـ بىرىمىزدىن ياتسىرىشىپ يۈرىدىكەنمىز ،ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بىر ـ بىرىمىزگە مېھرىمىز چۈشۈپ مەكتەپ پۈتتۈرۈشكە قىيماي ،بىر ـ بىرىمىزدىن ئايرىلىشقا چىدىماي يىغلاپ قالىدىكەنمىز ،بىزمۇ شۇنداق بولدۇق ھەش ـ پەش دىگۈچە بەش يىللىق مەكتەپ ھاياتىمىز ئاخىرلاشتى ،ھەممىمىز ئۆزىمىز كەلگەن يۇرتلىرىمىزغا قايتىش تەييارلىقلىرى بىلەن بىللە بىر ـ بىرىمىزگە تۆگمەس يۈرەك سۆزلىرىمىزنى ئىزھار قىلىشىپ كۆڭلەرنى ئۆتكۈزۈشكە باشلىدۇق ،ئارمان مېنىڭ يۇرتتا بىر تاللا ئانام بارلىقىنى مېنىڭدىن باشقا ئانامنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالىدىغان ئادەم يوق ئىكەنلىگىنى بىلەتتى ،شۇڭا ئوقۇش پۈتتۈرگەندىن كېيىنكى تۇرمۇش ئىشىدا ئاتا ـ ئانىسىنى قايىل قىلىپ مەن بىلەن مېنىڭ يۇرتۇمغا كېتمەن دىگەن ئىدى ،ئۆزىمىك ئۈچۈن بۇ گەپنى قىلىش قانچىلىك ئېغىر بولسىمۇ بىراق ئۇ مېنى چىن دىلىدىن سۆيگەنلىگى ئۈچۈن شۇنداق قارارغا كەلگەن ئىدى.بىراق ئۇ بۇ ئىشنى ئۆيدىكىلىرىگە دەپتىكەن ئاتا ـ ئانىسى قەتئى قوشۇلماپتۇ ،ئانىسى يىغلاپ قاخشاپ ئاغرىپ يېتىپ قاپتۇ .

مەن قانچىكى غەم قىلسام ئۇ ماڭا شۇنچە تەسەللى بېرەتتى ئۆزىنى خوشال تۇتۇشقا ئۇرۇناتتى ،ئامال قىلىدىغانلىقىنى مېنىڭ قەتئى غەم قىلماسلىقىمنى ئېيتاتتى ،بىراق ،ئۇمۇ ئائىلىسىدە ئۆيىنىڭ كىچىكى تۇرسا . .مۇمكىنمىدۇ ؟ ؟ ؟

ئاخىرى ئىككىلىمىز ئۆز يۇرتىمىزغا قايتىدىغان ئۇ ئائىلىسىگە بارغاندىن كېيىن ئاتا ـ ئانىسىنى كۆندۈرىدىغان بولدى.ئاھ كۆزلىرىمدىن يامغۇردەك ياشلار تۆكۈلەتتى ،مەن ئۇنىڭغا شۇنچىلىك كۆنۈپ قالغان ئىدىمكىن ئۇنىڭدىن بىر ئاي بىر يىل ئەمەس بىر كۈن ،بىر مىنۇتمۇ ئايرىلىشقا قىيمايتتىم.ئەتە ماڭىمىز دىگەن كۈنى كەچتە بىز يەنە سۆيگۈمىز گۇۋاھچىسى بولغان ھېلىقى ئورۇندۇققا كېلىپ ئولتۇردۇق ،گەپ قىلىشقا رايىم يوق ئىدى ئىچ ـ ئىچىمدىن يىغا چىقىپ ئۆكسۈپ تۇراتتىم ،ئۇمۇ شۇ قەدەر غەمكىن ،كۆلۈشكىلا يارالغاندەك كۆزلىرىنى بىر نۇقتىغا تىككىنىچە ئۈھسىنىپ ئولتۇراتتى.مەن بارا ـ بارا ئىسەدەشكە باشلىدىم .

_ئەپار ،_ئۇ تىترەڭگۈ ئاۋازدا گەپ باشلىدى_بۇنداق قىلمىغىن بولامدۇ؟بىز مەڭگۈلۈك ئايرىلمايمىزغۇ؟بۇ ئايرىلىشىمىز پەقەت ۋاقىتلىققۇ؟يىغلىمىغىن ،سەن يىغلىساڭ يۈرەكلىرىم لەختە ـ لەختە بولۇپ كېتىدىكەن . ._ئۇنىڭ ئۈنى بوغۇلۇپ كەتتى ،مەن گەپ قىلالماي ئۇنىڭ باغرىغا تا شالاندىمدە تېخىمۇ كۈچەپ يىغلاشقا باشلىدىم ،ئۇ مېنى چىڭ قۇچاقلىغىنىچە ئۆزىمۇ ماڭا قوشۇلۇپ ئىسەدەشكە باشلىدى .

ئىھ مۇھەببەت ، سېنىڭ سىرلىقلىقىڭ مانامۇ شۇ يەردە ،بەزىدە ئادەمنى قاھ ـ قاھلىتىپ كۈلدۈرسەن ،بەزىدە مانا مۇشۇنداق ھىجران ئازابىسدا كۆزلەردىن يۇم ـ يۇم ياش تۆككۈزىسەن .

ھېلىلا يورۇق نۇرلىرى بىلەن ئاۋالقىدەك بۇ ئىككى ياشنىڭ ئوت سۆيگۈسىدىن ھوزۇر ئېلىشنى ئويلىغان تولۇنئايمۇ بۇ پىغانلىق كۆرۈنۈشكە تاقەت قىلالمىدى بولغاي ئاستا بۇلۇتلار كەينىگە ئۆزىنى ئالدى . . . .

ئابتۇبۇس بىر خىلدا ئىلگىرلىمەكتە ،خىياللىرىم قوينىدا يىغلاۋاتقان «مەن»ئۆكسۈشلىرىمنىڭ سىرتتقا چىقىپ ئابتۇبۇس ئىچىدىكى سەپەرداشلىرىمنى ئويغىتىۋەتمەسلىك ئۈچۈن لەۋلىرىمنى مەھكەم چىشلەپ ئىز

چىقىرىۋەتتىم.خىيال قۇشـــلىرىم يەنىلا ئاشـــۇ تاتلىق ـ ئاچچىق ئەســـلىملەر قوينىدا ئۇچۇپ يۈرمەكتە مېنى كۆلدۈرۈپ ئەمدى مانا يىغلاتماقتا ئىدى .

ئۇقۇش پۈتتۈرۈپ يۇرتقا قايتىپ كەلگىنىمىزگىمۇ ھەش ـ پەش دىگۈچە بىر ئاي بولۇپ قالدى.ئۈنىڭدىن كۈندە تېلىفون كېلىپ تۇراتتى،تېلىفۇندا ئەھۋال سـورىشـىپ سـېغىنىشـلىق سـالاملىرىمىزنى يوللايتتۇق تېلىفۇننى قويۇۋەتكەندىن كېيىن بولسـا ياسـتۇقنى قۇچاقلاپ ھىجرانلىق ياش تۆكەتتىم،ئۇ گەرچە مېنىڭ كۆڭلۈمنى ئاۋۇندۇرۇپ تاتلىق گەپلەرنى قىلىپ ئىلھاملاندۇرۇپ تۇرسىمۇ بىراق مېنى قورقۇنۇچلۇق بىر شۇم تەغدىر كۈتۈپ تۇرۇۋاتقاندەك ئۈنىڭدىن ھامان ئايرىلىپ قالىدىغاندەك بىر ســـېزىم قىيناپتتى ،غۇۋا كۆلەڭگۇ بولۇپ كۆز ئالدىمنى تۇمانلاشـتۇراتتى.شـۇ كۈنلەردە ئانامنىڭ تۇرۇپ ـ تۇرۇپلا سـاقلىقى يوق بولۇدىغان بولۇپ قالدى.بىر قېتىم خىزمەت ئىشىمنى سۈرۈشتۈرۈپ بېقىشقا بېرىپ قايتىپ كەلگىنىمدە ئانام چايخانىدىكى سۇپىدا ھوشسىز يېتىپتۇ قاپتۇ.« ئا نا»ئۇچ قا ندەك كېلىپ ئۇنى يۆلىدىم،قورقۇپ كېتىپ جېنىمنىڭ بارىچە توۋلاشـــقا باشلىدىم،خوشنىمىز مەرەمنىسا ئاچام يۈگۈرەپ كىرىپ كەلدىدە يولدىشى بىلەن بىللە ناھىيەلىك دوختۇرخانىغا ئېلىپ باردۇق.كۈتۈش ئۆيىدە تىت ـ تىت بولغان ھالـــدا دوختۇرنى ســـاقلاپ ئولتۇردۇم.دوختۇر چىققاندىن كېيىن يۈگۈرەپ بېرىپ ئۈنىڭدىن سورىدىم؛

_دوختۇر،ئانامنىڭ ئەھۋالى قانداق؟

_سىز قىزى بولامسىز؟

_ھەئە

_ئانىڭىز ئېغىر دەرىجىدىكى بۆرەك زەئىپلىشىش كېسلىگە گىرىپتار بوپتۇ،ئۇنى تېزدىن شەھەرلىك دوختۇرخانىغا يۆتكىمىسەڭلار بولمايدۇ.مەن قەغەز قىلىپ بېرەي قانچە تېز بولسا شۇنچە ياخشى .

_نىمە؟_بېشىم «پىرىرىدە»قېيىپ كۆز ئالدىم قاراڭغۇلىشىپ كەتتى.نىمە ئۈچۈن؟نىمە ئۈچۈن شۇنداق بولۇدۇ؟

ئانامنىڭ قېشىغا كىردىم،ئۇ ھالسىز كۆزلىرىنى ئېچىپ ياتاتتى .

_دوختۇر نىمە دەيدۇ قىزىم؟

_ھىچنىمە،چارچاپ قاپتۇ ئوبدانىراق ئارام ئالسۇن دەيدۇ .

مەن كۆز ياشلىرىمنى ئانامنىڭ كۆرۈپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلىپ ياتاقتىن يېنىپ چىقتىم،پەلەمپەيدىن چۈشۈپ كېتىۋاتسـام بىزگە شـېرەم تۇققان كېلىدىغان،ناھىيەلىك كادىرلار ئىدارىسـىدا ئىشـلەيدىغان ماخمۇتجان ئاكا ئۇچراپ قالدى،ئۇ مەندىن 5 ياش چوڭ بولۇپ ئايالى بىلەن پەرزەنت يۈزى كۆرمىگەنلىك ســـەۋەبى بىلەن ئاجرىشىپ كەتكەن ئىدى،ئالدىنقى بىر نەچچە قېتىم تەتىللەردە كەلگىنىمدە ئۇ جىق سوغا سالام بىلەن ئانامنى

يوقلاپ كەلگەن. ئانام ئۆزىنىڭ ھالىدىن كۆپ خەۋەر ئالغانلىقىنى كۆپ ئىشـــلاردا ياردەم قىلغانلىقىنى ئېيتىپ ئاغزى ـ ئاغزىغا تەگمەي ماختاپ كەتكەن ئىدى،

_ئىپار ئۆيۈڭلارغا بارسام خوشنىلار شۇنداق دىدى،چوڭ ئاپامنىڭ ئەھۋالى قانداق؟

مەن گەپ قىلالماي «پاڭگىدە»يىغلاپ تاشلىدىم_دە ئۇنىڭغا دوختۇرنىڭ دىگىنىنى ئېيتتىم .

_بولدى يىغلىماڭ!دەرھال ئاپىرايلى دوختۇرغا ..

_بىراق ..

_پۇلدىن غەم قىلىۋاتامسىز؟قانداق گەپ بۇ مەن تۇرسام،بولدى غەم قىلماڭ !

شۇنداق قىلىپ ئانامنى دوختۇرخانىغا يۆتكەپ بىر ئايدىن ئوشۇق ياتقۇزدۇق .ئازراق ئەھۋالى ياخشىلانغاندىن كېيىن ياندۇرۇپ ئاچىقتۇق،پۈتۈن چىقىملارنى ماخمۇتجان ئاكا ئۆز ئۈســـتىگە ئالدى،يەنە تېخى كۆن ئارىلاپ دىگۈدەك شەھەرگە كىرىپ ئانامنى يوقلاپ تۇردى.مەن ئۇنىڭدىن شۇنداق تەسىرلەندىم ھەم خىزمەتكە چىقسام بىرىنجى بولۇپ مۇئاشـــىم بىلەن بولســـمۇ ئۇنىڭ پۇلنى قايتۇرۇشـــنى كۆڭلۈمگە پۈكتۈم.دوختۇرخانىدا ياتقان ۋاقىتلاردا ئارمان بىلەن ئالاقىمىز ئۈزۈلۈپ قالدى،ئۇنى شۇنداق سېغىنغان ئىدىم.ئۆيگە كېلىپلا ئۇنىڭغا تېلىفۇن قىلدىم،ئۇ ئانامنىڭ ئەھۋالىغا ھىســـداشـــلىق قىلدى،بىراق ماخمۇتجان ئاكىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ شـــۇنداق كوچىلاپ سۈرۈشتۈرۈپ كەتتى،ھەمدە مېنى دىققەت قىلىشقا تاپىلىدى،قىززىق،ئۇ دىگەن ئاكام سۈپەت ئادەم تۇرســـا مۇشـــۇ ئارمانمۇ زە،يىراق بولغاندىن كېيىن كۆڭۈلدىن ھەر خىل گەپلەر كەچمەيدۇ دىگىلى بولمايدۇ ئەلۋەتتە ..

ئىشكتىن كىرىۋېتىپ ماخمۇتجان ئاكا بىلەن ئانامنى قىلىشىۋاتقان گېپى قۇلىقىمغا كىرىپ قالدى .

_ماخمۇتجان بالام، سىزنىڭ ئۆتكەندە دىگەن گەپلىرىڭىزنى ئىپارغا دىگۈدەك بولمىدىم،قارىسام بۇ قىز ئوقۇ شتا بىر سى بىلەن ئارىلا شقاندەك تۇرۇدۇ،كۆندە دىگۈدەك تېلىفۇننىڭ قېشىدىن كېلەلمەيدۇ،مەن بولسام ئاغرىقچان بۇ يالغۇز قىزىمنى يىراق يات يەرلەرگە بېرىشـــكە مېنىڭ كۆزۈم قيمايدۇ،ســـىزنىڭ دىگىنىڭىزمۇ ئورۇنلۇق،ســـىز ئۆزىڭىز ئاۋال ئېغىز ئېچىڭ،خىزمەت ئىشـــىنىڭ ھەل بولۇشـــىدا ســـىزنىڭ قول تىققىنىڭىزنى بىلســـۈن.مەنمۇ نەسىھەت قىلىمەن،بۇ بالامزە دادىسىدىن كىچىك قېلىپ تولىمۇ نازۇك كەمسۆز چوڭ بولدى،باشقىلارنىڭ قولىدا خارلىنىپ قالامدىكىن دەيمەن،سىزگە بەرسەمغۇ خاتىرجەم كۆزۈم يۇمۇلاتتى مېنىڭ،

_ئانا خاتىرجەم بولۇڭ، ئىپارنىڭمۇ ئاســـتا ـ ئاســـتا كاللىســـىدىن ئۆتىدۇ،شـــۇ مەنمۇ بولســـا تېزراق تويىمىزنى قىلساقكەن دەيمەن .

جايىمدا تۇرۇپلا قالدىم،ئاھ،بۇ قانداق گەپ،،،

كەينىمگە ئۆرۈلۈپلا چىقىپ كەتتىم،ئۆيىمىزنىڭ كەينىدىكى باققا كىرىپ ھارغۇچە يىغلىدىم،مۇمكىن ئەمەس،مېنىڭ ئارماندىن باشقا ئادەم بىلەن توي قىلىشىم مۇمكىن ئەمەس.ياق،ياق،،،،

تېخى بايىلا ئارمانغا خىزمەت ئىشىمنى زور خوشخەۋەر سۈپىتىدە ئېيتىپ بەرگەن ئىدىم،ئەسلى خىزمىتىمنىڭ بۇنداق تېز پۈتۈشى ماخمۇتجان ئاكىنىڭ قول تىقىشى بىلەن بولغانلىقىنى نەدىن بىلەي؟؟

ياق،نىمىلا بولسۇن مەن بۇنى قوبۇل قىلالمايمەن،ئانامغا ئېيتاي،ئۇ مېنى شۇنچىلىك ياخشى كۆرۈدىغۇ،قاراپ تۇرۇپ قىزىنىڭ تۇنجى غۇبارسىز سۆيگۈسىنىڭ تۇزۇپ كېتىشىگە يول قويماس ...

يىغلاپ ـ قاخشاپ ئانامغا چۇ شەندۇرۇ شلەر،يېلىنىپ ـ يالۋۇرۇ شلار ھەممە سى بىكار بولدى،بىچارە ئانامۇ ماڭا ئوخشاشلا تۆكۈلۈپ،يىغلاپ تۇراتتى،ئۇنىڭ ئېيتىشىچە ئانامنىڭ ماخمۇتجاننىڭ ئالدىدا تىلى قىسقامىش،مېنىڭ كېيىنكى يىللاردىكى ئوقۇش راسخوتۇمنىمۇ ماخمۇتجان بەرگەن ئىمىش ئۇنىڭغا قوشۇلۇپ بۇ قېتىمقى دوختۇرخانىدا يېتىش راسخوتىمۇ بار ئىكەن ....

قايسى تىلىم بىلەن ئېيتاي،قايسى كۆزلىرىم بىلەن كۆرەي.قايسى قۇلاقلىرىم بىلەن ئاڭلاي ....

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئارماندىن بىر خەت تاپشۇرۇۋالدىم .

»قەدىرلىگىم ئىپار،(مېنىڭ سۆيۈملۈك مەلىكەم،خانىشىم)ئەزىز تېنىڭ ئاماندۇ؟قەدىردان ئانىمىزنىڭ ئەھۋالى قانداقراق،ئۇلۇغ ئاللادىن ئەزىز ئانىمىزنىڭ تېنىگە سالامەتلىك،ئۇزۇن ئۆمۈر تىلەيمەن .

ئىپارىم،مېنىڭ بۇ دۇنيادىكى ئەڭ ئەزىز دىلكەشىم، شۇ تاپتا سېنى قانچىلىك سېغىنغانلىقىمنى بىلەمسەن؟ ھەر ۋاقىت كۆز ئالدىمدا پەقەت سەن،پەقەتلا سەن، سېنىڭ يېقىملىق كۈلۈ شلىرىڭنى،قايرىما كىرپىكلىك سېھىرلىك كۆزلىرىڭنى،شۇنچە قىزىق گەپ قىلىپ بەرسەممۇ ئاۋاز چىقىرىپ كۈلۈشكە پىششىقلىق قىلىدىغان ئويماق ئېغىزلىرىڭنى شۇنچىلىك سېغىندىمكىن بۇنى ئاددى تىل بىلەن ئىپادىلەش مۇمكىن ئەمەس.سەن مېنىڭ پۈتكۈل تومۇرلاردىكى قان ـ قانلىرىمغا سىڭىپ كېتىپسەنكىن سېنى بىر مىنۇت خىيالىمدىن قوغلاش ئەسلا مۇمكىن ئەمەس، سەنمۇ مېنى سېغىندىڭمۇ؟ھەي پەششىق،مۇشۇنداق دىسەم ئېھتىمال چىرايلىق لەۋلىرىڭنى پۈرۈشتۈرۈپ بېشىڭنى چايقاپ قويۇپ پەرۋاسىز ئولتۇرارسەنمۇ دەيمەن.شۇنداق قىلىپ باققىنە قېنى (مەن مەردان سېنى ئوردىدىن ئېلىپ قاچمايمەن!)

ئىپارىم،سېنىڭ يېقىملىق پۇراقلىرىڭغا تەشنا ئارمانىڭ سەن بىلەن تېلىفۇندا سۆزلىشىشكە قانائەت قىلماي،پۈتكۈل قەلبىنى خەت ئارقىلىق تۆكۈپ ئىچ ـ ئىچىگە سىغماي قېلىۋاتقان يۈرەك تىۋۇ شلىرىنى قۇلاقلىرىڭغا يېچىرلاۋاتىدۇ،بىلەمسەن گۈلۈم،ماڭا سەنسىز بۇ دۇنيا مۇمكىن بولمايدىكەن،سېنىڭدىن ئايرىلىپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن يىگەن تاماقلىرىممۇ تېتىماي ئورۇقلاپ كەتتىم،(بارغاندا قۇچاقلىساڭ بىلىسەن ھا ھا ھا)

ئۆزەڭمۇ بىلىسەن،مەن ئۆينىڭ كىچىكى بولغاچقا ئاپام ماڭا چىدىمايدۇ،شۇڭا دەماللىق سېنىڭ يۇرتۇڭغا بېرىشىمغا قوشۇلمايۋاتىدۇ،قايسى كۈنى مەن بىلەن بىر نەۋرە تۇققىنىمىزنىڭ قىزىنى سايە قىلىپ گەپ

قىلىۋاتىدۇ، بىچارە ئاپام ئېھتىمال، شۇ قىزلارنى كۆرسە سەندەك «قەشقەرلىك»نىڭ ئۆتىنى بېسىشى مۇمكىن دەپ ئويلىغان چېغى، بىراق مۇمكىنمۇ؟ جېنىم، مېنىڭ ھاياتىم سەن بىلەن چەمبەر-چەس باغلانغان، مەن سەنسىز، سەن بولمىغان بۇ دۇنيادا قانداقمۇ ئارمان بولۇپ ياشىيالايمەن؟

يېقىندىن بېرى، تېلېفوندىكى ئەھۋالىڭ بەكمۇ بوش، سەۋەبىنى سورىسام يەنىلا «ھېچنېمە» دەپ تۇرۇۋالىسەن. قايسى كۈنى بىر چۈش كۆرۈپ قاپتىمەن، ئىككىمىز شۇنداق چىرايلىق بىر يايلاقتا سەيلە قىلىپ يۈرگىدەكمىز، بىر ۋاقىتتا قانداق بولدىكىن سەن بىر چۆجىگە مەن لاچىنغا ئايلىنىپ قاپتىمەن، سېنى ھىمايە قىلىپ يۈرگىدەكمەن، تۇۋا مەن قۇشقا ئايلىنىپمۇ ساڭا زىيان يەتكۈزمەي ئىخلاسىم بىلەن ئەتراپىڭنى قوغداپ يۈرۈپتىمەن، شۇ چاغ قانداق بولدى بىر بوران چىقىپ بىر بۈركۈت سېنى قاماللاپ ئېلىپ كېتىپ بارغۇدەك، مەن ياق، ياق، ئىپار دېگىنىمچە ئويغىنىپ كەتتىم قارىسام چىلىق-چىلىق سۇنىڭ ئىچىدە قاپتىمەن، مومامنىڭ ئۆگىتىپ قويغىنى بويىچە ھېچكىمگە دېمەي سول تەرىپىمگە ئۈچنى تۈكۈرۈپ ئامانلىقىڭنى تىلىدىم.

ئىپار، كۈنلەر ئۆتكەنسىرى چوڭلار بىزنى چۈشىنىدۇ، خاتىرجەم بولغىن مەن چوقۇم شۇنداق قىلالايمەن، پەقەت بىر مەزگىل جاپا تارتىدىغان بولدۇق، سېنى يالغۇز قويىدىغان بولدۇم، ھازىر ئاپامغا بۇ گەپنى قىلسامىلا ئاغرىپ يېتىپ قالىدۇ، لېكىن ئىشىنىمەن، ئاپام شۇنداق بىر سۆيۈملۈك ئاپىكىن كۈنلەرنىڭ بىر كۈنى ساڭا ئۆز قولى بىلەن توي ياغلىقى ياپىدۇ. بۇنىڭغا ئىشەنچىم كامىل، سەنمۇ ئىشەنگىن قانداقلا بولمىسۇن بەردەم بولغىن ئارمانىڭ يىراقتا بولسىمۇ ھەر مىنۇت-سېكۇنت سېنى ئەسلەپ تۇرۇۋاتىدۇ، سېنى چىن دىلىدىن سېغىنىپ ھەر ۋاقىت «ئىپار، مېنىڭ خۇشپۇراق گۈلۈم، سەن مېنىڭ، سەن مېنىڭ» دەپ زىكرى قىلىپ تۇرىدۇ. ماڭا ئىشەنگىن، بەل قويمايدىغىنىڭغا ئىشىنىمەن، ئارمانىڭنىڭ ئارمىنىنى يەردە قويمىغىن سۆيۈملۈك مەلىكەم، خەير سېنى يىراقتىن چىن يۈرىكى بىلەن، ئوتلۇق ھېسلىرى بىلەن سۆيۈپ. ئارمان».

تىترەپ تۇرۇپ، كۆزلىرىمدىن يامغۇردەك ياش تۆكۈپ تۇرۇپ ئۇنىڭ خېتىنى ئوقۇپ چىقتىم، يېنىش-يېنىشلاپ ئۇنىڭ تونۇش پۇچىركىلىرىنى سۆيدۈم، باغرىمغا باستىم، ئۇنىڭ ھىدى كېلىدىغاندەك ھىدلىدىم...

ئارمان، سېنى قانداقمۇ سېغىنماي تۇرالاي؟ بىلەمسەن سەنسىز ئۆتكەن ھەر بىر كۈنۈمنى مىنۇت-سېكۇنتلاپ ساناپ ئۆتكۈزۈۋاتىمەن، ھىجران ئازابىدا لەختە بولغان يۈرىكىمدە كۈندە نەچچە رەت سېنىڭ نامىڭنى ئويۇپ تۇرۇمەن. تۈنجى بولۇپ يات جىنسىتىن قوللىرىمنى تۇتقانمۇ سەن، تۈنجى بولۇپ لەۋلىرىمگە سۆيگۈ تامغىسى باسقانمۇ سەن، يۈرىكىمنى ئۇستىلىق بىلەن ئوغرىلاپ يۈرىكىڭنى ماڭا قالدۇرغانمۇ سەن، جېنىم.... سەن مېنىڭ بارلىقىم...

مەن يىراقلارغا قاراپ ئۈنسىز پىچىرلىدىم. يۈرىكىم ھېلىلا تاپشۇرۇۋالغان ئارماننىڭ ئوتلۇق سۆيگۈ خېتى بىلەن تىپچەكلىسە يەنە قانداقتۇر نامەلۇم ۋەھىمىلىك شۇملۇقنىڭ بىشارىتى كېلىۋاتقان ئانام ئىككىمىزنىڭ قىلىشىۋاتقان سۆھبىتىمىزنىڭ داۋامىدىن سىرقىراپ ئاغرىپ تۇراتتى.

ئاشكار :

ئۇ كەتتى ، مىنىڭ ئىپارىم كەتتى ، بۇ قېتىم ئىپارنى بىكەتكىچە ئۇزىتىپ باردىم. يۇڭ ـ تاقىلىرنى كۆتۈرۈپ ئۇزۇن يوللۇق ئاپتوبۇسقا سېلىپ قويدۇم . پەقەت ئىپارنىلا ئەمەس ، سۆيگۈمنى ، ئارزۇ ـ ئارمانلىرىمنى ، مەيدەمدە توختىماي پىچەكلەپ تۇرغان يۈرىكىمنى سېلىپ قويدۇم. كەينىمگە قاراپ باقسام نۇرغۇن ئەسلىمىلەر ماڭا قول سۇنۇۋاتىدۇ ، ئالدىمغا قارىسام ما شىنىڭ ئا ستا قوزغىلىشى بىلەن ئىپارىم ماڭا قول پۇلاڭلىتىۋاتىدۇ ، مۇشۇ پەيتتە مىنىڭمۇ ئاپتوبۇسقا چىقىپ ئىپار بىلەن كەتتىم كەلدى. ئۇنىڭ بىلەن قول تۇتۇشۇپ مۇشۇ ئەخلاقلىق قىزنى باققان ئانىسىنىڭ قوللىرىغا سۆيگۈم كەلدى، ئىچىم ئاچچىق بولۇپ كوچا ئاپتوبۇسقىمۇ چىقماي ئىغىر قەدەملىرى ئاران تاشلاپ سالپايغان هالدا ياتاققا قايتىپ كەلدىم . ياتاقتا ئەرپات يالغۇز ئولتۇرۇپتۇ . بىرپىلا جايىمدا سۇڭايلىنىپ ياتتىم . ياتاق ئىچىمۇ يالغۇزسىراپ قالغان ئىدى ، بىر نەچچە بالا تونۇگۇنلا يۇرتلىرىغا قايتىشقان بولۇپ مەن ، ئەرپات ، يەنە بۆرتالالىق بىر بالا قالغان ئىدۇق . خىيالىم يەنىلا ئىپاردا ئىدى ،

ـ ئارمان ، ئىپار كەتتىما؟ ، ئەرپاتنىڭ بوگىپى بىلەن ئىسىمنى يىغدىم ،

ـ كەتتى ، ئاداش ، كەتتى ، ئەرپات ماڭا قانداق ئىلهام ، مەدەت بېرىشىنى بىلمەي قالدىمۇ ، گەپ قىلماي سۇخانىغا چىقىپ كەتتى، بىر هازادىن قايتىپ كىلىپ ،

ـ ئارمان ، ئەتە بىزمۇ ماڭايلى ، بۇ يەردە تۇرىۋەرسەڭ تىخمۇ قىينىلىسەن ، بۇگۈن كەچتە بۇ ياتاقتا ئاخىرقى قېتىم يېتىۋالايلى ، تازا بىر مۇڭدىشىۋالايلى ، يۇرە تاماق يەپ كىرەيلى ، ئۇ شۇنداق دەپلا قولۇمدىن تارتىپ ماڭدى ،

يالغۇز ياتاقتا ئەرپات بىلەن يېرىم كىچىگىچە پاراڭلىشىپتىمەن ، يىڭى كەلگەن چاغلاردىكى بالىلارنىڭ يىتىرقاشلىرى ، جۇرئەتكە كىتاب ئېتىپ ئىپاردىن تىل ئاڭلىغىنىمنى ، يىڭى يىلدىكى تانسىنى ، يەنە ئىپارنى دەپ يامغۇردا 2 ـ قەۋەتتىن سەكرەپ چۈشكىلى تاس قالغىنىمىزنى ، ئىشقىلىپ بۇ 5يىللىق ئوقۇش هاياتىمىزدىكى ئەسلىيەلەيدىغان ئىشلارنى هەممىسىنى بىر قۇر تىلغا ئېلىپ چىقتۇق ، بىردە كۈلسەك بىردە جىمىپ كىتەتتۇق . ئەمما ئەرپات مەندىن ئىپار توغرۇلۇق هىچقانداق ئىشنى سورىمىدى ، بەلكىم مىنى كۆڭلى بۇزۇلمىسۇن دەپ ئويلىغاندۇ .

ئاپتوبۇس بىرخىل سۈرەتتە يۈرىۋاتاتتى . بارغانسىرى يوللار ماڭا تونۇش بىلىندى ، چۈنكى يۇرتۇمغا يىقىنلاپ قالغان ئىدىم ، يول ياقىسىدىكى ئاق تىرەكلەر ، ئاچا يوللاردىكى يول بەلگىلىرى ، ئىشقىلىپ هەممە نەرسە ماڭا بىرخىل ئىللىق تۇيۇلاتتى ، ئەمما يۇرتقا يىقىنلا شقانسىرى مەن كەلگۈسىمدىن يىراقلا شقاندەك ، ئىپاردىن يىراقلاشقاندەك، بەختىم قاياقلارغىدۇ ئۇچۇپ كىتىۋاتقاندەك كەيپىياتتا ئىدىم . مانا ئۆيگىمۇ يىتىپ كەلدىم . كىشلىرى خۇشچاقچاق ،غۇلجا شەهرىگە كەلدىم . مەن تۇغۇلغان ، سەبىيلىكىم ، باللىقىمنى ئۆتكۈزگەن ئانا دىيارغا يىتىپ كەلدىم . ئىشكتىن كىرىپ بولغىچە دادام قولۇمدىن سومكىلىرىمنى تالاشتى ، ئاپام پىشانىلىرىمگە

سۆيۈپ كۆز يېشى قىلدى ، قو شنا ـ خولۇملار كەلگىنىمنى ئاڭلاپ ئۆيگە كىرىپ مەندىن ئەھۋال سورا شتى ، ئۆيدىكىلەرنىڭ ھەممىسى شۇنداق خوشال ئىدى ، ئەمما مىنىڭ قەلبىمدە بىرخىل ياتسىراش ھۆكۈم سۈرۈۋاتاتتى. پات ـ پات قولۇمغا قاراپ تۇراتتىم . خۇددى قولۇمدا ئىپارنىڭ نازۇك قوللىرىنى چىڭ تۇتۇپ تۇرغان چاغلارغا ئوخشاش. ياتاق ئۆيۈمگە كىرىۋېلىپ ئەلبۇمنى ئېلىپ سۈرەتلەرگە يېنىش ـ يېنىشلاپ قارايتتىم ، بارماقلىرىم بىلەن ئىپارنىڭ چاچلىرىنى سىلايتتىم. چامادانغا سېلىپ قويغان كۆينەكلىرىمنى ئېلىپ پۇراپ باقاتتىم ، چۈنكى ئۇنىڭدا ئىپار چېچىپ قويغان ئەتتىرنىڭ پۇرىقى بار ئىدى . كۈنلەر نۆۋەتىدە ئۆتىۋەردى ، پەقەت ئاپام مەن بىلەن ئاندا ـ مۇندا ئەسرارلىشىپ تۇراتتى ، تۈنجى كۈنى كەچتە ئاپام ياتاق ئۆيۈمگە كىرىپ مىنىڭ لايىق تاپقان تاپمىغانلىقىمنى سورىدى ، مەنمۇ ئاپام قاچان شۇنداق سوراركىن دەپ تۇراتتىم . بۇنى بىر پۇرسەت بىلىپ ئاپامغا ، ئىپار توغۇرلۇق سۆزلەپ بەردىم ، ھەر تەتىلدە قايتىپ كەلگەندە نىمە ئۈچۈن ئۆي تىلفۇنى چىقىمىنىڭ ئېشىپ كىتىغانلىقىنى ، ئالي مەكتەپ ھاياتىمدا ئىپارنىڭ ماڭا قانداق كۆيۈنگەنلىكىنى، قانچىلىق چۈشەنگەنلىكىنى، ئىپارنىڭ باشقا قىزلارغا ئوخشىمايدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ ئاددى ـ ساددا ، يىقىشلىق قىز ئىكەنلىكىنى .... ئىشقىلىپ مەن ئاپامنى ماقۇل كەلتۈرۈش ئۈچۈن بارلىق ئامالالارنى ئىشلەتتىم ، ئاپام باشتا سۆزۈمنى بۆلمەي ئاڭلىدى ، ئاخىرغىچە بىر خىل كەيپىياتنى ساقلىدى ، ئەمما چىقىپ كىتىدىغان چاغدا

ـ ئارمان بالام ، سىنىڭ تويۇڭنى قىلىمىز ، ئەمما كىلىن چوقۇم غۇلجىدىن بولىدۇ ، دەپلا قويدى ،

ـ ئاپا ،،، ئىشىك يېپىلىپ بولغان ئىدى .

مانا مۇشۇ سۆھبەتتىن كيىن ئاتا ـ ئانام بىلەن قانچە قىتىم پىكىرلەشكىنىمنى ، قانچە قىتىم ئازارلاشقىنىمنى بىلمەيمەن. ئاخىرى بولماي ئاپامغا شۇنداق دەپ سالدىم،

ـ ئاپا ، ئەگەر ئىپار بىلەن توي قىلالمىسام مەن مەڭگۈ توي قىلماي ئۆتىمەن .

بۇ گەپ ئاپامغا ئىغىر كەلگەچ بىر نەچچە كۈن ئاغرىپ يېتىپ قالدى . دادام بولسا مەندىن نارازى بولۇپ ھەرۋاق تاماق ۋاقتىدا جىنىمدىن ئۆتكىدەك گەپتىن بىر نەچچە ئىغىز دەۋەلاتتى .

مانا ھوجرامدا يەنە شۇ سۈرەتلەرگە قاراپ خىياللارغا كەتتىم .خىياللىرىم يەنە شۇ ئىپارغا باغلانغان ئىدى. بىر قىتىم ئۇنىڭغا شۇنداق بىر گەپنى قىلغىنىم ئىسىمدە ،

ـ بىلەمسەن ئىپار ، مىنىڭ يېنىمدىن 100 ئادەم مېڭىپ ئۆتسە ، مەن سىنىڭ ئاياق تېۋىشىڭنى تونۇۋالىمەن

ـ ھى ،ھى ، ئاتە پونى غۇلجۇلۇق، مەن سۆزۈمنى يەنە داۋاملاشتۇرۇپ،

ـ چۈنكى 99 ئادەم يەرگە دەسسەپ ماڭسا ، سەن يۈرىكىمگە دەسسەپ ماڭىسەن ئەمەسمۇ؟ ئىپار ماڭا مەمنۇنلۇق بىلەن قاراپ قالغان ئىدى .

ئۇنىڭ كۈلۈشلىرى ، چاچلىرىنى قولى بىلەن ئوڭشاپ قويۇشلىرى ، بەزى چاغلاردا مەندىنمۇ بەك گەپچى بولوپ كىتىدىغانلىقى ، يەنە بەزى چاغلاردا جىمجىت ئولتۇرۇپ ئىشتىياق بىلەن مىنىڭ گىپىمنى ئاڭلاپ ئولتۇرۇشلىرى ، يەنە بەزى قىزلارنىڭ ئۇنىڭغا ھەســەت قىلىپ قىلغان ســۆزلىرىدىن كۆڭلى ئازار يەپ ، مەيدەمگە بىشــىنى قويۇپ ياش تۆكۈشلىرى ، ،، ھەي ، مۇھەببەت دىگەن ئەجەپ سىرلىق نەرسىكەن ، قايسى بىر كىشى :« پەقەت ئىككى يىرىم كۈن ئۆمۈر ســۈرەر ئىنســان ، بىر كۈن كۈلكە بىلەن، بىر كۈن يىغا بىلەن ، يىرىم كۈنۈڭ كىتەر سۆيگۈ بىلەن .» دەپ يازغان ئىكەن ، ئەجىبا ئاشۇ 5 يىل مىنىڭ يىرىم كۈنلۈك سۆيگۈممىدۇ؟ ياق ، بۇ پەقەت باشــلىنىشــى ، ئىپار ئايالىم بولىدۇ ، تىخى ئانىمۇ بولىدۇ ، چوقۇم ۋەدەم بويىچە ئۇنى بىزنىڭ ئۆيىنىڭ كىلىنىگە ئايلاندۇرىمەن ، ئاپامنىڭ ياخشــى كىلىنى بولۇپ كىتىدۇ ، داداممۇ چوقۇم بۇ قىزنى ياقتۇرۇپ قالىدۇ ،،،، مانا مۇشۇنداق خىياللار بىلەن قانداق ئۇخلاپ قالغىنىمنى بىلمىدىم .

كۈنلەر ئۆز نۆۋىتىدە ئۆتىۋاتاتتى . مەن ئىپار بىلەن تىلفۇندا ئالاقە قىلىپ تۇردۇم . يىقىندىن ياقى ئۇنىڭ ئاۋازى بۇرۇنقىدەك ياڭراق چىقمايدىغان ، ھەربىر ئىغىز سۆزىگە ھە سىرەت ئارلاشقان چىقىۋاتقاندەك بىلىندى ، «مەن نىمە بولىدىڭىز ، ئىپارىم » ، دەپ سورىسام ، دائىما «ھىچنىمە» دەپلا قوياتتى. مەنمۇ بەك سۈرۈشتۈرۈپ كەتمىدىم . بۈگۈن ئۇنىڭ بىر پارچە خىتىنى تاپشــۇرۇپ ئالدىم . ياتاق ئۆيۈمگە كىرىپ خەتنى ئوقۇشــقا باشلىدىم .

- »ئەسسالام ، ئارمانىم . مىنىڭ ئەزىزىم .

ئاتا - ئاناڭ ياخشــى تۇرىۋاتامدۇ؟ ئۆزەڭچۇ ؟ يەنە شــۇ شــوقلۇقۇڭ بىلەن ھەممىســىنى كۈلدۈرۈپ يۈرىۋاتىســەن ھەقاچان ،

ئارمان ، دائىم ســىنى يىنىمدا باردەكلا ھىس قىلىمەن ، ســەن بىلەن 5 يىل بىر پارتىدا ئولتۇرۇپ كۆنۈپ قاپتىمەن . تۇرقۇڭغا ، گەپلىرىڭگە ، شوخ قىلىقلىرىڭغا ، مىنى « ئىپارخان ، مەلىكەم» دەپ ئاتا شلىرىڭغا ، ھەممە ھەممە نەرســەڭگە كۆنۈپ قاپتىمەن . ئەتتىگەن ئورنۇمدىن تۇرۇپ شــۇنداق ئالدىراپمەن، خۇددى مەن سىنيپقا چىقىدىغاندەك ، شەنبە كۈنلىرى مەھەللە يىنىدىكى باغچىغا بىرىپ ئولتۇرۇپ كىتىمەن ، خۇددى سەن كىلىپ قالىدىغاندەك . ئارمان ، سەنمۇ شۇنداق خىياللار قوينىدا تولغۇنىۋاتامسەن ؟ سەنمۇ چۈشلىرىڭدىن : ئىپار ، دەپ ئويغىنىپ كىتەمســەن ؟ ئارمان ســىنى بەكلا ســىغىندىم ، قانىتىم بولغان بولســا يىنىڭغا ھازىرلا ئۇچۇپ باراتتىم .

ئەمما ھەممە ئىش ئىنســانغا باقمايدىكەن . كۆز يىشــىڭمۇ كار قىلمايدىغان ئىشــلار نۇرغۇن ئىكەن ، گەپنى قانداق باشلاي ئارمان، ئوقۇپ بولوپ ......

ئارمان ، ســەن بىلســەن ، مىنىڭ دادام كىچىك چىغىمدىلا كۆز يۇمغان ، مىنى مىھرىبان ئانام بىر قوللۇق بىقىپ قاتارغا قاتتى ، يەنە نۇرغۇن پۇل تەلەپ قىلىدىغان ئالي مەكتەپتە ئوقۇتتى ، قىزى بولوپ تىخىچە ئانا ماۋۇ پۇلنى ئىشــلەتكىن دەپ باقمىدىم . ئالي مەكتەپتە ســەن يىنىمدا بولغاچ نۇرغۇن ياشــلىرىم تۆكۈلمەي ،

ئۇرنىغا كۆلكە دەسسىدى ، ئانام بولغاچ ، مېنىڭ ياخشى ئوقۇشۇم توختاپ ،ياكى چىكىنىپ قالمىدى ، مەن ئۇ يەردە يۈرۈپ ئانامنىڭ مېنى ئوقۇتۇش ئۈچۈن قانچىلىك جاپا تارتقىنىنى بىلمەپتىمەن . مەن ئانامنى ئۆزى ئانچە-مۇنچە كىيىم تىكىپ تاپقان پۇللىرىغا مېنى ئوقۇتىۋاتىدۇ دەپ ئويلاپتىمەن، ئانامنى 5يىل ئاۋالقىدەك تىمەن ، سالامەت تۇرىدۇ دەپ ئويلاپتىمەن ، ئەمما ،،، ھەممىسى يالغانكەن ،ئارمان، ھەممىسى يالغانكەن

مېنىڭ تۇرمۇش پۇلۇمنى باشــقىلار ھازىرلاپتۇ ، قىســقىســـى مەن شــۇ تۇرمۇش پۇلىغا بارا-بارا كەلگۈســۈمنى ســـېتىپتىمەن ، بىچارە ئانامنۇ تەغدىرگە تەن بېرىپتۇ ، ئارمان ، ئانامدىن يامانلىســـــام بولمايدۇ ، بىر ياققا قارىســام سەن ، يەنە بىر ياققا قارىسام ئانامنىڭ ھۆرمىتى ، سىنى ئۇزۇن گەپلەر بىلەن قىيناپ يۈرمەي ، بۇ گەپنى دىلىمغا خەنجەر ئۇرۇپ تۇرۇپ دەۋاتىمەن ،

ئارمان ، مەن يىقىندا توي قىلماقچى ، مېنى كەچۈر .....

-ۋاپاسىز ئىپارىڭدىن.»

بۇ خەتنى قانداق ئوقىغىنىمنى بىلەيمەن ، مىگەم پارتىلاپ كىتەي دەپ قالدى . بىردە ئىپارغا تېلفۇن قىلىپ تازا بىر تىللاي دىدىم . ئەمما تىزلا بۇ خىيالىمدىن ياندىم .دىلىمغا خەنجەر ئۇرۇپ تۇرۇپ دەۋاتىمەن، دىگەن سۆزىدىن ئۇنىڭ ئامالسىز ئىكەنلىكىنى بىلەتتىم ، خەتنى يىرلاپ يانچۇقۇمغا سالدىمدە ، كىچىك سومكامغا بىر نەچچە قۇر كىيىمنى سېلىپ سىرتقا ماڭدىم ، ئىشىك ئالدىدا ئولتۇرغان ئاپام بىرەر نىمنى پەملەپ قالدىمۇ ، ماڭا ئېسىلىپ تۇرىۋالدى. مانا ئەمدى يىراقتا ئىپار ، يېنىمدا ئاپام يىغلاۋاتاتتى ،

-بالام ، ئاپاڭنى يەنە نىمە قىلسۇن دەيسەن ، ئاپام شۇنداق دەپلا يەرگە يىقىلدى . مەن ئاران يۆلەشتۇرۇپ ئاپامنى ئۆيگە ئەكىرىپ ياتقۇزدۇم ، ئاڭغىچە دادامنۇ پەيدا بولدى ، دادامنىڭ قوشىمىسى شۇنداق تۇرۇلدىكى ، ھازىرلا مېنى ئۇرۇپ كىتىدىغاندەك قىلاتتى، ئاپام بولسا ئازىراق ئىسىگە كەلگەچ ،

-ئارمان ، مۇشۇ بىر قىتىم ئاپاڭنى ئاياپ قوي ، دەپ نەســھەت تۇســـدە گەپ قىلىۋاتاتتى، دادام بولســا ئەمدى ماڭا ، ۋاپاسىز پەرزەنتكە قارىغاندەك تىكىلىپ قاراپ تۇراتتى، مانا ئاپامنىڭ سالامەتلىكى ، دادامنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن يەنە ئۆيگە سولاندىم. ئۆزۈمنى-ئۆزۈم تۇرمىگە تاشلىدىم . ئىشكنى ئىچىدىن تاقاپ قانداقتۇر بىر نىمىلەرنى يازدىم، ئەمما بۇ خەتلەر ئىپارغا يىزىلغان ئەمەس ئىدى ،

مانا باغاق تاپشۇرۇپ ئالدىم،

يىل ئۆرۈلسە تويۇڭ بولغۇدەك.

بىز شاد كۆلگەن باغچىلار قىلىپ ،

باشقا يۈرتتىن ئۆيۈڭ بولغۇدەك

تۇتقۇزغىنى باغاق بولسىمۇ ،

مىنىڭ ئۇچۇن ئۆلۈم خىتىدۇر.

سەن جانانىڭ يىنىغا يازغان،

قايسى يىگىت ، كىمنىڭ ئىتىدۇر.

توي كۆينىكى كىيگەن تۇرقىڭنى،

كۆرگۈم يۇقتۇر مىھمان ئورنىدا.

قانداق چىداي تۇزلۇق نان يىسەڭ،

مىنىڭ ئەمەس ، خەقنىڭ قولىدا.

ئەجىبا ، ئەينى زامان مەيدەمگە ئۇرۇپ تۇرۇپ،

ـ ئىپار سىنى غۇلجىغا ئىلىپ كىتىمەن ، دىگەن يىگىت مەنغۇ ،

ـ چوقۇم شۇنداق قىلىمىز، مەن ياخشى كىلىن بولىمەن ، دىگەن قىز سەنغۇ .

5يىللىق مۇھەببەت يىغلاۋاتاتتى ، ئەر بولۇپ قالغان يىگىت يىغلاۋاتاتتى. مەن ئۇچۇن دەل ـ دەرەخ ، تاغ ـ دەريا ، گۈل ـ گىياھ ، ھەممە ھەممە نەرسە بىزنىڭ مۇھەببەت كۈيىمىزنىڭ توختاپ قالغانلىقىغا ،ۋاقتىسىز تورۇپ كەتكەنلىكىگە قارلىق تۇتىۋاتاتتى. يەنە مەن ئۇچۇن بىرىلگەن ۋەدىلەر يالغان ، قەسەملەر يالغان . ھەممە ھەممە نەرسە يالغان ئىدى .

نىگار :

ئاھ،قايسى كۆزۈم بىلەن كۆرەي،قايسى قۇلاقلىرىم بىلەن ئاڭلاي؟

ئانام بىلەن تىركىشىپ ،يىغلاپ تۇرۇپ قارشىلىق بىلدۈرۈپ يۈرگۈاتقان كۈنلەرنىڭ بىرىسىدە ئانام يەنە يىقىلدى. . .مەن ئاجىز،ھىمايىسىز ،يۆلەنچۈكسىز ھالەتتە «يات قوللار»نىڭ ساخاۋىتىنى يەنە قوبۇل قىلدىم.ئانام سەل ياخشىلانغاندىن كېيىن بىر كۈنى يۇم-يۇم يىغلاپ تۇرۇپ ئۆلۈپ كەتكەن دادامنىڭ نامىنى تىلغا ئېلىپ تۇرۇپ مەندىن ئۆتۈندى، ئانام بەكمۇ تەڭقىسلىقتا قالغان،بەكمۇ بىچارە ئەھۋالدا قالغان ئىدى.مەنچۇ؟؟مەن ئۇنىڭدىن ئۆتكەن بىچارە ھالدا ئىدىم.ياتاق ئۆيۈمگە كىرىۋېلىپ ئارماننىڭ سۈرىتىگە قاراپ يامغۇردەك ياش تۆكەتتىم،ئۇنىڭ تېزراق ئامال قىلىپ ئاتا-ئانىسىنى قايىل قىلىشىنى ئۈمۈت قىلاتتىم،بىراق شۇنداق ئۆتىۋاتقان كۈنلىرىمدە تۇيۇقسىز يۈز بەرگەن بىر ئىش تەغدىرىمنى،ئىرادەمنى ئاستىن-ئۈستۈن قىلىۋەتتى.

تېلفۇن جىرىڭلىدى،يۈرىكىم تىپچەكلەپ كەتتى،«ئارمان،چوقۇم ئارمان »مەن ئېتىلىپ بارغىنىمچە تېلفۇننى ئالدىم .

_ۋەي،بۇ ئىپار دىگەن قىزنىڭ ئۆيىمۇ؟_تېلفۇندىن يات بىر ئايالنىڭ ئۈنى ئاڭلىنىۋاتاتتى .

_ھەئە_مەن ئەجەپلىنىش ۋە قانداقتۇ بىر خىل ۋەھىمە بىلەن جاۋاپ بەردىم .

_مەن غۇلجىدىن تېلفۇن بېرىۋاتىمەن،مەن ئارماننىڭ ئاپىسى بولىمەن .

_ھە؟_مەن تەمتىرەپ كەتتىم،ئارقىدىن ئۇ ئايالنىڭ يىغلام سىرىغان ئاۋازى قۇلىقىمغا كىردى_ئىپار، سىزمۇ يالغۇز پەرزەنت ئىكەنسىز،يالغۇز ئانىڭىز بار ئىكەن، شۇ مېھرىبان ئانىڭىزنىڭ ھەققى-ھۆرمىتى ئۈچۈن ئوغلۇمدىن قول ئۈزۈڭ بولامدۇ؟_ئاخىرقى گەپلەر يەنى ئارماننىڭ ئاپىسىنىڭ ئارماننىڭ ئۆيىنىڭ كىچىكى ئىكەنلىگى،ئۆزىنىڭ ئۇنىڭغا چىدىمايدىغانلىقى،ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ كۆزلەپ قويغان قىزىنىڭ بارلىقى،مېنىڭمۇ ئانامنى تاشلاپ غۇلجىغا بېرىشىمنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكى،ئۇنىڭمۇ دادا-ئاپىلىرىنى يۇرتىنى تاشلاپ كېلىشىنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكى،ھازىر ئۆزىنىڭ بۇ ئىشنى تولا ئويلاپ يۈرەك كېسەل بولۇپ قالغانلىقى. . . . .دەك بىر قاتار ئىشلارنى يىغلاپ تۇرۇپ،مەندىن ئۆتۈنۈپ تۇرۇپ دىگەنلىرى قۇلىقىمغا كىرمىدى.تېلفۇننى قانداق قويۇۋەتتىم،ئانىسىغا نىمە دەپ جاۋاپ بەردىم بىلمەيمەن،ئولتۇرغان جايىمدا ئولتۇرۇپلا قاپتىمەن،نەچچە ۋاقىتتىن كۆزلىرىمدىن توختىماي تۆكۈلۈۋاتقان ياشلار تۈگىدىمۇ كۆزلىرىمدىن ياشمۇ چىقمىدى،بەلكىم ئادەمنىڭ تېنىدىن روھى چىقىپ كەتسە شۇنداق بولسا كېرەك،ئارماندىن ئايرىلىپ ياشىنىڭ ئۆزىلا روھىم يوق قۇرۇق جىسمىمنى قۇچاقلاپ ياشاش ئىدى ....

نەچچە كۈنلەردىن كېيىن ئارمانغا بىر پارچە قىسقا قىلىپ خەت سالدىم،خەتنى سېلىۋېتىپ كېلىپ ياتاق ئۆيۈمگە بېكىنىۋېلىپ شۇنداق يىغلىدىمكىن،،،ئۆزۈممۇ شۇنىڭدىن كېيىنكى ھاياتىمدا شۇ قېتىمقىدەك قاتتىق يىغلاپ باققانلىقىمنى بىلمەيمەن،توختىماي تاماقمۇ يىمەي بىر كۈن يىغلاپ ياتتىم...مەن تەغدىرگە تەن بەرگەن ئىدىم،ئاھ،تەغدىر دەپ ئارمان بىلەن بولغان ئوتلۇق سۆيگۈمنى قەلبىمنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىغا دەپنە قىلىش قارارىغا كەلگەن ئىدىم،ئىككى ئانىنىڭ ئارزۇسى،ئۈمۈدى ئۈچۈن قەلبىمدىكى سۆيۈملۈك ئادىمىمنىڭ

ئۆزۈمنىڭ يۈرىكىگە خەنجەر سالغان ئىدىم، بىلمەن، ئارمان خەتنى ئوقۇغاندىن كېيىن چاچراپ ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىدۇ، دائىملا كۈلۈشكە يارالغاندەك كۈلۈپ تۇرۇدىغان ئوتلۇق كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈلىدۇ، قەلبى ئۆرتىنىپ ئېھتىمال مەندەك ۋاپاسىز، ئاجىز ئىپارنىڭ ئوتىدا كۆيۈپ يۈرگىنىگە نەپرەتلىنىشىمۇ مۇمكىن .

ئارمان.........ئارمان.........سەن نەدە؟مەندەك ۋاپاسىز مەلىكەڭ ئۈچۈن ياش تۆكۈۋاتقانسەنمۇ؟ئازاپلىنىۋاتقانسەنمۇ؟مەن قانداق قىلاي ئېيتقىنا مەن قانداق قىلىشىم كېرەك؟بۇ ياقتا مېنىڭ ئانام، ئۇ ياقتا سېنىڭ ئاناڭ، مەندىن مۆلدۈرلەپ جاۋاپ كۈتۈپ تۇرسا ....

يەنە تېخى «ساخاۋەتلىك قول»مەندىن جاۋابىڭنى قايتۇر دەۋاتسا.....مەن زادى قانداق قىلاي ....

شۇنداق قىلىپ ئۇنى قەلبىمنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىغا دەپنە قىلىۋەتتىم، تويۇم بولدى، مەكتەپتىكى گۈزەل ئارزۇ-ئارمانلارنىڭ ئەكسىچە مەن روھى يوق قۇرۇق جىسمىم بىلەن باشقىلارنىڭ قېشىدا ئولتۇرۇمەن، توۋا تويۇم بولغان كۈنى يىغلىمىدىم، كۆزلىرىم بىر نۇقتىغا تىكىلىپلا قالغان ئىدى، ھەتتا مېنى كۆچۈرۈپ يىگىتنىڭ ئۆيىگە ئېلىپ ماڭغاندىمۇ «قىزنىڭ نازلىق يىغىسى»نى يىغلىمىدىم. مەن ئۈنسىز ، سۈكۈت بىلەن بۇ توي كۈنىنى كۈتۈۋالدىم. يۈرىكىم ئامبۇردا قىسقاندەك ئېچىشىپ تۇرسىمۇ ئۆزۈم ئىپادىسىز كۆزلىرىم نۇرسىز ھالەتتە ئىدى،

ئارمان، سېنىڭ خۇشپۇراق ئىپارىڭنىڭ گۈل يۈزلىرى سارغايدى، يۈرىكى ئۆلدى، قەلبىمنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىغا سېنىڭ بىلەن بىللە ئۆتكەن گۈزەل كۈنلىرىنى، سېنىڭ بىلەن بىللە قىلغان ئارزۇلىرىنى ئېلىپ سېنىڭ روھىڭ بىلەن بىللە كۆمۈپ قويدى، روھسىز يۈرەكنىڭ يەنە نىمە تىپچەكلەشلىرى بولسۇن، ھاياتلىق ئوزۇقى بولغان چىن مۇھەببەتنىڭ ئابى زەم-زەم سۇلىرى قۇرۇغان تۇرسا ئىپارىڭ سارغايماي قانداق قىلسۇن؟؟ئارمان، مەندىن نەپرەتلەنگىن، مەن ۋەدەمدە تۇرالمىدىم، سېنى ساقلاپ تۇرالمىدىم، سېنى قەلبىمنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىدا ئۆمۈر بويى سۆيىمەن، بىراق، ئەمدى مەن باشقا بىرسىنىڭ مەھبۇبەسى بولۇش سۈپىتىم بىلەن ئۇنىڭغا يۈزسىزلىك قىلسام بولمايدۇ، ئۇنداق قىلسام ئاللا بىزگە ئاتا قىلغان «ئايال»دىگەن ئۇلۇغ نامغا داغ چۈشۈرگەن بولىمەن. سۆيۈملۈكۈم ئارمان، خوش، ساڭا ئەبەدىيلىككە خوش ......

توي قىلىپ يېرىم يىلدىن كېيىن ئانام قازا قىلدى، مەن يىغلاپ-قاخشاپ يالغۇز قالدىم، (ئەلۋەتتە، ئۇ چاغلاردا ماڭا ئاشىق ئېرىممۇ بار ئەلۋەتتە)مەن تېخىمۇ كەمسۆز ، خىيالچان بولۇپ خىزمەت ۋە ئائىلە تۇرمۇشىغا چۆكۈشكە باشلىدىم، ھەر مىنۇت خىيالىمدا، ئۇخلىسام چۈشلىرىمدە بىر خىيالىي سۆيۈملۈك سىما ماڭا ھەمرا ئىدى، بىراق ئۇنىڭ ئىسمىنى ئاتاشتىن، ئويلاشتىن قورقاتتىم. ئانامنىڭ ئايال كىشىدە بولۇشقا تېگىشلىك سۈپەتلىرىنى ئېزىپ-ئېچكۈزۈپ چوڭ قىلىشى ئارقىسىدا مەن بۇنداق قىلىشنى يولدىشىمغا قىلىنغان ۋاپاسىزلىق دەپ بىلەتتىم، (بىراق دەل ئۇنىڭدىن ئاشقان ۋاپاسىزلىقنى مەن ئارمانغا قىلغان ئىدىم)

كۈنلەر شۇ تەرىقىدە ئۆتۈۋەردى، مېنىڭ جىمغۇرلۇقۇم يولدىشىمغا ياقمىدى، ئۇنىڭ ھاجىتىدىن، دىگەن يەرلىرىدىن چىقالمىغان ھىسسىياتسىز ھالىتىم ئۇنىڭ كۆڭلىنى قالدۇردى، مەن بىلەن جىدەللىشىپ باقماقچى بولۇپ ئەتتەي زىتىمغا تەگدى، بولمىغۇر قىلىقلارنى قىلدى، بىراق مەن يەنىلا شۇنداق پەرۋاسىز ھالەتتەيۈرىۋەردىم. . شۇ تەرىقىدە 3 يىل ئۆيي تۇتتۇق، ئۇنىڭ باللىق بولۇش ئىستىكى يۇقۇرى بولسىمۇ باللىق بولالمىدۇق، ئۇ ئەسلىدىمۇ

بۇرۇنقى ئايالى بىلەن شۇ سەۋەپتىن ئاجرىشىپ كەتكەن ئىدى ،مېنىڭ غەلۋىسىز يۇرۇشۇم ،گومۇشلارچە خۇلقسىز ئەپتىم ھەر قانچە گۈزەل بولسىمۇ ئۇ ئاخىرى بۇنىڭدىن زېرىكتى بولغاي كۈن ـ كۈنلەپ كەچ قايتىدىغان ،با شقا قىزلار بىلەن قالايمىقان ئارىلىشـــىدىغان بولۇپ كەتتى ،ئۇنىڭ ھەر قانداق قىلىقىنى كۆتۈردۇم بىراق ئۇنىڭ سىرتتا نا شايان ئە شلارنى قىلىپ مۇ سۇلماندارچىلىقتىن چەتنەپ كېتە شى دىتىمغا سىغمىدى ،قە سقە سى مەن ئۇنداق پاك بولمىغان ئائىلىدە ياشاشتىن ۋاز كەچتىم .ئاخىرى ئۇنىڭغا ئاجرىشىش تەلىۋىنى قويدۇم .ئۇمۇ مەندىن زېرىككەن بولسا كېرەك ،ســۆرگەن بولســىمۇ يەنىلا بەك تارتىشــىپ كەتمەي 6 ئايدىن كېيىن جىم ـ جىتلا ئاجرىشىپ كەتتۇق . . . .

ئابتۇبۇس بېكەتكە كىرىپ كەلدى ، شاۋقۇن ـ سۈرەنلىك شەھەر ئىختىيار سىز ئۇنى ئە سلەتتى ،بۇنىڭدىن 5 يىل ئاۋال ئۇ مېنى مۇ شۇ يەردە ئۇزىتىپ قويغان ئىدى ،مەن ئۇنىڭغا قاراپ يىغلە سام«يىغلىما جېنىم بىز ھامان بىللە بولۇمىز دىگەن ئىدى .قېنى شۇ ۋەدىلەر ؟قېنى شۇ ئوتلۇق كۆزلەر ؟قېنى شۇ مۇھەببەت ؟ «

ئابتۇبۇ ستىن چۈ شۈپ چۈ شىنىك سىز بىر خىل ھاياجاندا تېپىرلاۋاتقان يۈرىكىمنىڭ تىۋۇ شلىرىنى تىڭ شىغاچ بىر تاكسىنى توسۇپ يىغىن ئېچىلىدىغان ئورۇنغا قاراپ يۈرۈپ كەتتىم .

ئاشكار :

ئېپار توي قىلىپتۇ ، راستلا توي قىلىپتۇ ، مىنى بۇ يەردە يالغۇز قويۇپ باشقا بىرسى بىلەن توي قىلىپتۇ ،

بۇ خەۋەرنى ماڭا دوســتۇم ئەرپات يەتكۈزگەن ئىدى ، ئۇنىڭغا ئېپارنىڭ دوســتى ئادىلە تىلفۇن قىلىپ دەپتۇ . ھىلىقى كۈندىن باشــلاپ بۇرۇنقى خۇشــچاقچاق ، ئوچۇق مىجەزىمدىن تامامەن ئەســـەر قالمىغان ئىدى . كۈندىلىك تۇرمۇ شۇم شۇنچە مەنە سىز ئۆتەتتى. ھوجرامدا يالغۇز ئولتۇراتتىم ، ياكى ئەرپات بىلەن ئۇچىر شىپ پاراڭلىشــاتتىم، ئۆيدە تاماق ۋاقتىدا بولســا بىرنەچچە ئېغىز سۆزدىن باشــقا ئارتۇقچە سۆز قىلمايتتىم ، ئاتا ـ ئاناممۇ ماڭا ئارتۇقچە پاراڭ قىلمايتتى.قەلبىمدىكى ســـېغىنىش.ھىجران ئازابى بىلەن بىللە بىلىپ ـ بىلمەي ئۇنىڭدىن مېنى ساقلاپ تۇرمىغانلىقىغا ئاغرىنىش ھە سلىرىمۇ قو شۇلغان ئىدى. مۇ شۇ تەرىقىدە 5 ـ 6 ئاي ئۆتۈپ كەتتى .

مانا خىزمەت ئىشــىممۇ ھەل بولدى ، ئەمدى بۇرۇقتۇم بولۇپ ئۆيدە ئولتۇرمايدىغان ، باشــقىلارنىڭ ئادىمى بولۇپ كەتكەن ئېپارنى ئە سلەيدىغان چاغلىرىم قىسقىراشقا باشلىدى . ئەمما ئېپارنى تامامەن ئۇنتۇشقا مۇمكىن بولمايدۇ دەپ ئويلايتتىم ،ئۇ گەرچە باشــقىلارنىڭ ئادىمى بولۇپ كەتكەن بولســىمۇ ھامان ئۇ يېنىمغا قايتىپ كېلىدىغاندەك ،يەنە بىللە بولۇدىغاندەك ، «ئارمان»دەپ كۆزلىرىمگە نازلىق باقىدىغاندەك ،قىزىقارلىق ۋە ســـەل قېلىنراق گەپلەرنى قىلىپ قويسام« ساراڭ»دەپ قىزىرىپ يەرگە قارايدىغاندەك بىلىنەتتى .بىراق بۇلارنىڭ ئەمدى مەڭگۈ ئېرىشــكىلى بولمايدىغان پەقەت تاتلىق چۈش ســـۈپىتىدە قەلبىم ئەينىكىدە داۋاملىق كۆرۈنۈپ مېنى ئـازاپلايـدىغـان رىئـاللىق ئىكەنلىگىنى ئويلىغىنىمـدا جىم ـ جـىت ،يـالغۇز يەرلەرگە بېرىـپ ھۆڭرەپ يىغلىغۇم

كېلەتتى، «ئاھ خۇدا تەغدىرىمىزنى نىمانچە كاج ياراتقانسەن؟»دەپ نالە قىلاتتىم. «تېشىمدا ھىيىت ئۈيناپ ئىچىمدە روزا تۇتۇپ» خىزمەتكە باشچىلاپ كىرىپ كەتتىم،خىزمەت ،پەقەت خىزمەتلا مېنى ئازراق بولسىمۇ تىنىمسىز كۆيۈپ تۇرۇۋاتقان بۇ ئوتتىن نېرى قىلالايتتى. ئاتا ـ ئانامۇ مىنىڭ بىرىلىپ خىزمەت قىلىۋاتقانلىقىمنى كۆرۈپ مىنى توي قىلىشقا ئالدىراتتى. ئاپام ئاندا ـ ساندا گەپ تىشىپ قوياتتى،

ـ ئارمان، ئىدارەڭدە كۆزۈڭ چۈشكەن قىزلار يوقمۇ ،

ـ مىنىڭ بىر دوستۇمنىڭ قىزى بار ، شۇنداق ئەخلاقلىق چوڭ بولدى ، كۆرۈشۈپ باقامسەن؟

ـ بولدى قىلە ئاپا ، كۆرۈشكىم يوق. ،، مانا مۇشۇنداق سوغۇق جاۋابلار بىلەن ئۆزۈمنى تويدىن قاچۇرۇۋاتاتتىم ، بولمىسا توي قىلىش يېشىغا كىلىپ قالدىم . ئەمما قەلبىمدە ئىپارنىڭ سىماسى ھەر ۋاقىت ئەگىپ تۇرسا مەن قانداقمۇ باشقا قىزلارغا ئىپارغا مۇئامىلە قىلغاندەك مۇئامىلە قىلالاي؟قانداقمۇ ئۇنىڭغا قىلغان شوخلۇقلىرىمنى قىلالاي؟يەنە قانداقمۇ ئۇنى ئىپاردەك چىن ھىسسىياتىم بىلەن ......

.باشقا چاغدا خىزمەت بىلەن ئالدىراش يۈرگەچكە ئانچە ئويلاپ كەتمىسەممۇ، ئۇخلايدىغان چاغدا تىگى يوق خىياللارغا چۆكۈپ كىتەتتىم . مەكتەپتىكى چاغلار كۆز ئالدىمدىن كىنو لىنتىسىدەك ئۆتەتتى ، تاڭ ئاتسا ئۇ كىلىپلا يېنىمدا ئولتۇرىدىغاندەك تۇيۇلاتتى . يەنە بەزى چاغلاردا ئىشقا ماڭغاچ بىرەر قىز بالىنىڭ بىرسىنى چاقىرغان ئاۋازىنى ئاڭلىسام ئىتتىك كەينىمگە بۇرۇلۇپ سالاتتىم. شەنبە يەكشەنبە كۈنلىرى قەدىناس ئاغىنەم ئەرپات بىلەن ھال ـ مۇڭ بولىشاتتىم ، شۇ چاغلاردىمۇ ئەرپاتنى چاقىرماقچى بولوپ ، بىر نەچچە قىتىم « ئىپار» دەپ سالدىم. ئاشۇ ، زىبالىق ، مۇلايىم ، ئەخلاقلىق ئىپار ئەتراپىمدا كۆلەڭگە تاشلاپ مىنى يەنىلا قىيناپ كىلىۋاتاتتى. كۈنلەر ئۆز يولىدا ئۆتمەكتە ، ئەمما ئاتا ـ ئانام مىنىڭ قايتا ـ قايتا رەت قىلىشىمغا پىسەنتمۇ قىلماي داۋاملىق توي ئىشىمنى تىلغا ئېلىپ تۇردى .

ـ بالام ، بۈگۈن ئىشتىن چۈشكەندە بۇ تىلفۇن نومىرىغا تىلفۇن قىل ، ئۇ قىز سىنى ئىدارەڭنىڭ يېنىدىكى چايخانىدا ساقلايدىغان بولدى ، بۇ يىقىن دوستۇمنىڭ قىزى ، ئەگەر كۆرۈشمىسەڭ ، مىنىڭ يۈزۈمنى تۆكسەن، ئاپام شۇنداق دەپلا نومۇر خاتىرلەنگەن باغاقچىنى قولۇمغا تۇتقۇزۇپ قويدى . مەنمۇ ئارتۇقچە گەپ قىلماي ئىشقا ماڭدىم . بىر كۈنلۈك ئىشلىرىمنى قىلىپ بولۇپ يانچۇقۇمغا سىلىۋالغان باغاقچىگە قارىدىم . بىر نومۇر تۇراتتى . قانداق قىلاي ، تىلفۇن قىلسام ... ياق ئۇ ئىپار بولمىسا يە ، قىلمىسام ئاپام خىجىلچىلىقتا قالارمۇ؟ ، بوپتۇلا تىلفۇن قىلىپ كۆرۈشسەم نىمە بولوپتۇ ، بىر نەچچە ئېغىز سىسىق گەپ بىلەن قوپال ھەركەتتىن بىرەرنى قىلسام ئۇ قىز مىنى ياراتماي كىتىپ قالار ، مۇشۇ خىياللار بىلەن تىلفۇن قىلدىم .

ـ ئەسسالامۇ ئەلەيكوم، مەن ئارمان .

ـ ھە ، ئىشتىن چۈشتىڭىزمۇ ، مەنمۇ كىلەي دەپ قالدىم ،

ـ بولىدۇ ، ھىلى ئۇچرىشايلى، شۇنداق دەپلا تېلفۇننى قويدۇم . ئىدارىدىن چىقىپ يولنىڭ ئۇ چېتىدىكى چايخانىغا قاراپ ماڭدىم ، قارىسام چايخانا ئالدىغا بىر قىز تىز ـ تىز مېڭىپ كېلىۋېتىپتۇ ، مەنمۇ قەدەممىنى تېزلىتىپ ئۇ قىز بىلەن ئىشىكتىن تەڭ دىگۇدەك كىردىم . يەنە بىرنى ئالىيىپ

ـ ئالدىرمىسىڭىزمۇ كىرىسىز، چايخانا قىچىپ كەتمەيدۇ، دەپ قويدۇم ، (خىيالىمدا بۇ قىز چوقۇم مەن كۆرۈشمەكچى بولغان قىز بالا شۇ ،قوپاللىقنى مۇشۇ يەردىلا باشلاي دەپ ئويلىغان ئىدىم.) ئەكسىچە ئۇ قىز ئۇشۇقچە گەپ قىلماي كۈلۈپلا قويدى .

ئىچىگە كىرىپ بوش ئورۇندىن بىرنى تېپىپ ئولتۇردۇم ، ھىلقى قىز بولسا ئۇيان ـ بۇيان قاراپ تۇراتتى. ھەم يانچۇقىدىن تېلفۇننى ئېلىپ بىر نومۇرلارنى باستى ، ھەم ئۇيان ـ بۇيان كۆز يۈگرتتى ، قارىسام تېلفۇنىم سايراپ كەتتى ، ئۇ قىز بۇنى كۆرگەن چىغى ئۇدۇل مىنىڭ ئالدىمغا كىلىپ،

ـ ئەسلى ،سىزكەنسىزدە، ئىسمىم، گۈلنار بولىدۇ ، مىنى ئاپام . . .

ـ ھە ، كىلىڭ ئولتۇرۇڭ . نىمە ئىچىسىز ؟

ـ قەھۋە ئىچەي ، مەن كۈتكۈچىگە ئۈنلۈك قىلىپ ۋارقىرىدىم :

ـ بىر ئىستاكان قەھۋە ، بىر بوتۇلكا پىۋە،

ـ بۇ يەردە پىۋە سىتامايدۇ ، گۈلنار ئەسكەرتىپ قويدى ، كۈتكۈچىمۇ ـ ،پىۋە يوق دەپ ئۈلگۈردى ، ئەمەلىيەتتە مەنمۇ بۇ يەردە پىۋە يوقلىقنى بىلەتتىم .

ـ ھە ئەمىسە ، ماڭىمۇ قەھۋە، تازا بىر ئىچەي دىسەم يوق دەيدا ،ـ قىلچە تەربىيە كۆرمىگەن ياۋايىلاردەك قىلىپ سۆزلىدىم ، ھەم كىرىلىپ ئولتۇردۇم، گۈلنار ماڭا قاراپ ـ قاراپ قوياتتى . سۆھبىتىمىز قىسقىلا بولدى ، مەن بەك قالايمىقان سۆزلەرنى قىلغاچقىمۇ بۇ قىز ئۆيگە ئالدىرايدىغانلىقىنى ، كەچ بولۇپ كەتكىنىنى باھانە قىلىپ كىتىپ قالدى .

مانا بۇ ئىشتىن كىيىن ئاپام ماڭا نەچچە قىزلارنى تونۇشتۇردى ، كۆرۈشكىن دىسىلا بىرىپ كۆرىشىدىغان بولدۇم . بىرسىگە قوپال سۆز بىلەن يەنە بىرسىگە زەھەردەك سىسىق گەپلىرىم بىلەن تاقابىل تۇردۇم ، بەك بولمىغانلىرىغا مەن بىر توي قىلغان ،بالام 2 ياشقا كىرىپ قالدى ،دىگەندەك سۆزلەرنى قىلدىم . ئاپام ماڭا قىز تونۇشتۇرۇپ ھارمىدى ، مەن قىزلارنى بىزار قىلىپ ھارمىدىم . كىينچە ئاپاممۇ ماڭا توي توغرىسىدا سۆز ئاچمايدىغان بولدى . ئاغىنىلەرنىڭ نەسىھەتلىرىنىمۇ تولا ئاڭلاپ كەتتىم، ئۇلار :

- ئاداش ، توي قىلمامسەن ، مىنىڭ بالام چوڭ بولۇپ توپ تەپكىدەك بولۇپ كەتتى ، دىگەندەك گەپلەرنى قىلسا مەن :

- ياخشى ، بالاڭ چوڭ بولسا چوقۇم پۇتبولچى بولىدۇ ، مەشىقنى ياخشى قىلغۇز ، دىگەندەك چاقچاق گەپلەر بىلەن ئۇلارنىڭ ئېغىزىنى ئېتەتتىم .

يېشىمنىڭ چوڭىيىشىغا ئەگىشىپ مەھەللىدە ئانچە - مۇنچە غەيۋەت پاراڭلار بولۇپ قالدى ، ئاتا - ئانام بولسا مىنىڭ نەچچە قىز بىلەن كۆرۈشۈپمۇ بىرەرسى بىلەنمۇ توي قىلىشقا پۈتۈشمىگەنلىكىمدىن ئەجەبلىنىپ داخان ، باخشى ، موللاملارنىڭ يېنىغىمۇ بېرىپ بېقىپتۇ ، ئەمما مەن پەرۋايىم پەلەك دەپ يۈرۈۋەردىم . پەقەت كىچىلەردىكى ئاشۇ شىرىن خىياللار ،ئۇنىڭ سىماسى مىنى بەزلەپ كىلىۋاتاتتى. بىر كۈنى ئىشتىن چۈشەي دەپ تۇرسام ئىدارە باشلىقى ماڭا تىلفۇن قىلىپ ئۈگۈنلۈككە ئۈرۈمچىگە يىغىنغا بارىدىغانلىقىمنى ئۇقتۇردى ، تىلفۇننى قويۇپ ئاللىقانداقتۇر خىياللارغا چۆكتۈم ، مەن مۇھەببەتكە قەدەم قويغان جاي ، مەكتەپتىكى ياغاچ ئورۇندۇق .. ....

مانا كىتىپ بارىمەن ، 5يىل ئاۋال كۆزۈم قىيمىغان ھالدا ئايرىلغان ماكانغا كىتىپ بارىمەن . يول بويى ئۇخلىمىدىم . تېزراق بارسام ، تېزراق بارسام دەپ دىرىزىدىن سىرتقا قاراپ ئولتۇردۇم . مانا بۇرۇن مىنى مۇھەببەت قوينىدا ئەللەيلىگەن بۇ ئاۋات شەھەرگىمۇ چۈشتۈم . مەكتەپ مىنى ئۆزىگە تارتىۋاتاتتى . ياتاققا ئورۇنلىشىپ بولۇپ ، ئىختىيارسىز مەكتەپكە قاراپ ماڭدىم . مانا مەكتەپ ئالدىغىمۇ كەلدىم . بۇرۇنقى مەكتەپ دەرۋازىسى ئۆزگىرىپ كىتىپتۇ ، مەكتەپ ئىچىدىمۇ ئۆزگىرىش خىلى چوڭكەن ، ئوقۇتۇش بىناسىنىڭ سىرتىغا قايتىدىن كاھىشلار چاپلىنىپتۇ ، يەنە بىر نەچچە ئوقۇتۇش بىناسى بىلەن ياتاق بىناسى يىڭىدىن سېلىنىپتۇ . بىلىپ بىلمەي مەن ياتقان ياتاق بىناسىغا كىلىپ قالدىم ، ئىچىگە كىرىپ كۆرۈپ بېقىشنى ئويلىدىمىيۇ ئەمما جۈرئەت قىلالمىدىم . يەنە ئايلىنىپ ھىلىقى ياغاچ ئورۇندۇق بار جايغا كەلدىم ، مىنى خوش قىلغىنى ئۇ ئورۇندۇق شۇ پىتى تۇرۇپتۇ ، پەقەت بىر نەچچە قىتىم قايتىدىن سىرلانغان ئوخشايدۇ ، تىخىمۇ يىقىنلىشىپ باردىم ، ئولتۇرۇپ باقتىم ،ئولتۇرۇشۇم بىلەنلا يۈرىكىمگە شېرىن بىر ئېقىم كىرىپ تىترەپ كەتتىم ،مانا مۇشۇ ئورۇندۇق ئەينى ۋاقىتتىكى ئوتلۇق مۇھەببىتىمنىڭ ،سۆيگۈ تولغان ئايدىڭ كېچىلەرنىڭ گۇۋاھچىسى بولغان ،مانا مۇشۇ ئورۇندۇقتا ئىپار ماڭا يانمۇيان ئولتۇرغان ،جادۇ كۆزلىرىدىن كۈلكە تۆكۈپ ھاياتىمغا رەڭ ئاتا قىلغان ،مانا مۇشۇ ئورۇندۇقتا ئۇ ئايرىلىشقا چىدىماي ئۆكسۈپ يىغلىغان ،«ئارمان ،سەندىن ئايرىلىپ ياشىيالمايمەن»دىگەن ،مانا مۇ شۇ ئورۇندۇقتا.......خىياللىرىم يەنىمۇ داۋاملاشقان بولار ئىدى ،بوغۇزۇمغا بىر نىمە كەپلىشىپ قالغاندەك بولۇپ ئاچچىق بولۇپ كەتتى. بۇ ئورۇندۇق ئەمدى بۇرۇن ئولتۇرغان شۇ تاتلىق سېزىملارنىڭ ئورنىغا ماڭا قىرتاق بىر ئازاپ ئاتا قىلماقتا ئىدى ، چۈنكى يېنىمدا ئىپارىم يوق ئىدى . ھىلىقى كەمسۆز ، جەلىپكار قىز يوق ئىدى .. بۇ ئورۇندا قانچىلىق ئولتۇردۇمكىن ، بىر ۋاقىتتا ئەتراپىمغا نەزەر سالسام جۈپ - جۈپ بولۇپ ئولتۇرغان ياش باللار توشۇپ كىتىپتۇ . ئايلىنىپ يۈرگەنلىرى بۇ ئورۇننى بىزگە

بىرەمىسىز دىگەندەك سوئال نەزىرىدە ماڭا قارايتتى . ۋاقتىنىڭ بىر يەرگە بىرىپ قالغىنىنى كۆرۈپ ئاستا مېڭىپ ياتىقىمغا يىنىپ كەلدىم .

مانا بۇ 3 كۈنگە سوزۇلغان يىغىنمۇ تۈگىدى ، شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى شەھەر،ناھىيەلىرىدىن كەلگەن بولغاچقا ئادەممۇ ناھايىتى كۆپ ئىدى،بىرەر ئادەمگىمۇ ئوشــۇق گەپ قىلمىدىم ،ھەتتا بىشـــمنى تىكرەك كۆتۈرۈپ باشـقىلارغىمۇ قاراپ باقماپتىمەن،5 يىل ئاۋالقى ئوتلۇق مۇھەببىتىمنىڭ گۇۋاھچىسـى بولغان بۇ قايناق شـەھەر مېنىڭ يۈرىكىمدىكى يارا ئىغىزىنى تاتىلاپ قانىتىۋەتكەن ئىدى، سىرغىپ چىقىۋاتقان قاننى توختىتىدىشقا ئامالسىز ھالدا مەن ئەينى ۋاقتتىكى ئىپاردەك كەم سۆز خيالچان ئىدىم .

ئەڭ ئاخىرقى دوكىلات يىغىندىن چىقىپ بولۇپ يىغىن مەيدانىدا بىر ماتىريالىمنىڭ قالغىنى ئىسمىگە كەلدى ، ئىشكىنى ئىتتىك ئېچىپ داڭ قىتىپ تۇرۇپلا قالدىم،ئاھ كۆز ئالدىمدا بۇرۇنقىدەكلا ساغۇچ چاچلىرى يەلكىسىدە يېيىلىپ تۇرغان ،خيالچان تىنىق كۆزلىرى بىلەن مېنى ئاشىق قىلغان، شۇنچە يىلدىن بېرى ئۇ سىنىڭ ئەمەس ،باشــقىلارنىڭ دەپ ئۆلۈك خىتاپ قىلىپ تۇرســامۇ خيالىمدىن كۆتۈرۈلمەي مېنى قىيناپ كېلىۋاتقان تونۇش گەۋدە،سـۆيۈملۈك سـىما تۇراتتى . . قانچىلىك قارىشـىپ تۇرغىنىمىزنى بىلمەيمەن .نىمە دىيىشـمنى،قانداق قىلىشمنى بىلمەيمەن.ئېتىلىپ بېرىپ ئۇنى قۇچاقلىغۇم،خۇشپۇراق چاچلىرىنى ھىدلىغۇم كەلدى. . . .ئۇمۇ شۇ ھالەتتە كۆزلىرىنى يوغان ئاچقىنىچە داڭقېتىپ تۇراتتى .

_سىز،بۇ، بۇ راسمۇ ئارمان؟

ئۇ تىترەڭگۈ ئاۋاز بىلەن ئاۋال ئېغىز ئاچتى .

_سىزمۇ مۇشۇ يىغىندا بارمۇ؟_مەن ئۇنىڭ سۇئالىغا سۇئال بىلەن جاۋاپ قايتۇردۇم.ئۇ جاۋاپ تەرىقىسىدە بېشىنى لىڭشـــتتى.ئاھ،نەچچە كۈندىن نەدە قالغاندىمەن؟نىمىشـــكىمۇ بېشـــمنى كۆتۈرۈپ يىغىن زالىنىڭ ئالدى-ئارقىســـىغا قاراپ باقمىغاندىمەن؟نىمىشـــكىمۇ ئوپچە ئۇيۇغتۇرۇلغان تاماقلارغا بىرەر قېتىم بولســـىمۇ كىرىپ باقمىغاندىمەن؟سانىسىز نىمىشقالار يۈرىكىمنى چاڭگاللاشقا باشلىدى .

-ئارمان، يىغىنغا كېلىپ،ئەجەپ ھە،بىر-بىرىمىزنى كۆرمەپتۇق؟ _ ئۇ ئۆزىنى ئەركىن تۇتۇشقا تىرىشىۋاتاتتى

-شـۇنى دەڭچۇ؟_مەن ئۇنىڭ مېنى«سـىز»دەپ گەپ قىلىشـىدىن ئارىلىقىمىزنىڭ شـۇ قەدەر يىراقلىشـىپ كەتكەنلىگىنى ھىس قىلىپ يۈرىگىم مۇزلاپ كەتتى .

-توختاڭ ، مەن ئاۋۇ نەرســـنى ئېلىۋالاي ، شـــۇنداق دەپلا جوزىدىكى بىر پارچە ماتىريالنى كۆرســـەتتىم . ئۇنىڭغىچە ئۇ ئۆزىنى تۈزەشتۈرۈپ ئۈلگۈردى .

ـ ھە ، بولدى ، تاماق يىدىڭىزمۇ؟ ۋاقتىڭىز بارمۇ؟ يەنە نىمىلەرنى دەۋەتتىمكىن ، ئىپار سەل ئوڭايسىزلانغاندەك قىلىپ ،

ـ بولدۇ ، مەن ياتاققا بىر كىرىپ چىقاي ، مىنى بىنا ئالدىدا ساقلاپ تۇرۇڭ، شۇنداق دەپلا ئۆرۈلۈپ كىتىپ قالدى ، مەن تىزدىن ياتاققا كىرىپ كىيىملىرىمنى تۈزەشتۈرۈپ بىنا ئالدىدا ساقلىغاچ خىيال قىلدىم .توۋا ، ئارىدىن 5 يىل ئۆتۈپ كىتىپتۇ ،ئۇ جۇدەپتۇ ،تېخىمۇ خىيالچان بولۇپ كەتكەندەك قىلدۇ ،بىراق يۈرەك تېۋىشى ئۆزگەرمىگەندەكلا ئۇنىڭ تونۇش ،سۆيۈملۈك ئاۋازى مىنى ئىسىمگە كەلتۈردى .

ـ ئارمان ، ئەمسە جۈرۈڭ ،

مانا كىتىپ بارىمەن ، ئىپار بىلەن يانمۇ يان مېڭىپ باقمىغىنىمغا 5يىل بولوپتۇ . ئۇنىڭ چىرايىغا قاراپ ـ قاراپ قويىاتتىم ، ئەگمە قاشلار ، ئويماقتەك ئىغىزلار ، بۇلاقتەك كۆزلەر شۇ پىتى ، ئەمما كۆز ئەتراپىدا بىلىنەر ـ بىلىنمەس سىزىقچىلار پەيدا بولۇپتۇ . شۇنداقتىمۇ ئىپار ماڭا بۇرۇنقىدەك ئىللىق،شۇ قەدەر جەزبىدار كۆرۈنۈپ تۇراتتى . بىز بىر ئاشخانىغا ئورۇنلاشتۇق ، مەن ئاتايەن ئەڭ چەتتىكى بىر ئورۇنغا بېرىپ ئولتۇردۇم . ئىپارمۇ ماڭا ئەگىشىپ كەلدى ،

مەن ئۇنىڭ ھەربىر ھەركىتى ھەربىر ئىغىز سۆزىدىن ھوزۇرلىنىۋاتاتتىم ، بەلكىم ئالدىنقى 5يىل ئىچىدىكى بارلىق خوشاللىقلىرىمنى يىغىپ كەلسە، ئىپارنىڭ بىر ئىغىز سۆزىنى ئاڭلىغاندىكى خوشاللىقىمغا تەڭ بولالماس ، بارا ـ بارا يىتىرقاشلارنى تاشلاپ بۇرۇنقى ئىشلارنى سۆزلىشىپ كەتتۇق ،

ـ ھىلىقى ياغاچ ئورۇندۇق ئىسىڭىزدىمۇ؟ مەن مەكتەپكە بىرىپ كەلدىم ، ئۇ ئورۇندۇق شۇپىتى تۇرۇپتۇ ،

ـ شۇنداقمۇ ؟مەنمۇ باردىم. ._ئۇنىڭ ئاۋازى تىترەپ مەيۈس چىقتى .

ـ شۇنداق ھەممە يەرنى ئايلاندىم ،ھەممە ئىشلارنى ئەسلەپ چىقتىم.. مەن ئۇنىڭغا تىخچە توي قىلمىغانلىقىمنى دەي دەپ تۇرسام ئۇ :

ـ سىزگە تۇرمۇشۇم توغۇرلۇق سۆزلەپ بىرەي ، ئاڭلىغىڭىز كەلمەسلىكى مۇمكىن ، ئەمما ئىپارنىڭ تۇرمۇشى قانداقتۇ دەپ قالغانسىز ، سىزگە ھىلىقى خەتنى سېلىپ خىلى كۈنلەردىن كىيىن توي قىلدىم ، سىزگە كۆڭلۈمنى قالدۇرۇپ يىگى يارىم بىلەن ئۆي تۇتتۇم ، كىيىنچە بىر ئايال بولغانلىقىم ئۈچۈن بارلىقىمنى ئۇنىڭغا ئاتىدىم ، بەلكىم سىزمۇ مىنىڭ پەزىلەتلىك ئايال بولۇشىمنى ئۈمىت قىلىدىغانسىز ، بىر نەچچە يىلدىن كىيىن بالىمىز بولدى ، شۇنىڭ بىلەن مەن بۇ ئائىلىنىڭ بىر قىسمى بولۇپ كەتتىم ، ئۇ ماڭا شۇنداق كۆيىنىدۇ ،

ئۇ بۇ گەپلەرنى دىگەچ سۇس كۈلۈم سىرىدى ،لەۋلىرى تارتىشىپ ماڭا يىغلا شقا تەمشەلگەن بالىدەك كۆرۈنۈپ كەتتى، نىمە ئۈچۈنكىن ئۇ بۇ گەپلەرنى ماڭا قارىماي تۇرۇپ خۇددى خىيالدىكى بىر ھكايىنى سۆزلەۋاتقاندەك ئاستا ئېيتىۋاتاتتى، مەن شۇنچە ۋاقتتىن بېرى مېنى تىنىمسىز قىيناپ كەلگەن بىر سوئالنى سورىدىم :

ـ سىز بەختلىكمۇ؟

ـ ـ مەن. . ـ ئۇ تىترەڭگۈ ئاۋازدا ئازراق تۇرۇپ قالدى ـ دە،كۆزلىرىنى مەندىن ئېلىپ قېچىپ تۇرۇپ ئاستا جاۋاپ بەردى ،ـ مەن بەختلىك،ئۇمۇ مېنى ياخشى كۆرىدۇ . . . .

بىر ئاز جىم ـ جىتلىقتىن كېيىن ئۇ مەيۈس ئاۋاز بىلەن سورىدى؛

ـ ئارمان،سىزچۇ؟ئايالىڭىز غۇلجىدىنمۇ؟بالىڭىز چوڭ بولۇپ قالغاندۇ؟ـ ئۇ «ئايالىڭىز غۇلجىدىنمۇ؟»دىگەن گەپنى قىلغاندا ئاۋازىنى سەل كۆتۈرۈپ قويدى.ئېھتىمال ئەينى ۋاقىتتىكى ئاپاملارنىڭ ئۇنى «قەشقەردىن»دەپ يىراق دەپ ئۇنىمىغانلىقى يادىغا كەچكەن بولسا كېرەك .

ئەمدى مەن نىمە دەي ، توي قىلمىدىم دەيمۇ . بۇنداق دىسەم ئۇنىڭ بەختلىك تۇرمۇشىنى بۇزۇپ قويارمەنمۇ ؟ يالغان سۆزلەيمۇ ، ئۆزۈمنى ۋەيران قىلىپ بولدۇم ،قارىسام ئۇ ئازاپلانسىمۇ يېڭى تۇرمۇشىغا كۆنۈپ قالغاندەك تۇرۇدۇ،تېخى بالا سىمۇ بار ئىكەن، ئېپار بول سىمۇ ئائىلە تۇرمۇ شىدىن ھوزۇرلان سۇن مۇ شۇ ئويلار بىلەن مەنمۇ جاۋاپ قايتۇردۇم .

ـ شۇنداق ، توي قىلدىم ، بىر بالام بار، ئايالىم ئوقۇتقۇچى ـ بۇ قېتىم ئۇنىڭ كۆزىگە مەنمۇ قارىيالمىدىم ،

ـ شۇنداقمۇ؟ياخشى بوپتۇ ـ ئۇ يىغلامسىرىغاندەك ئاۋازدا شۇنداق دىدى،ئېھتىمال ئۇنى ھەددىدىن زىيادە ياخشى كۆرۈپ ئۇنىمۇ ئۆزۈمدەك ئويلاپ ،مېنى ئۇنتىيالمىدى دەپ قاراپ كېلىۋاتقان مېنىڭ خىيالىي تۇيغۇم شۇنداق بىلىندۇرگەندۇ . .

مانا مۇشۇنداق يالغان سۆزلەر بىلەن ئۇنىڭ بەختلىك تۇرمۇشىنى داۋاملاشتۇرۇشىنى تىلىدىم . قانچىلىك ۋاقىت ئۆتتىكىن ، بىزمۇ پاراڭلارنى تۈگىتىپ ياتاقلارغا قايتىشتۇق ، قەدەملىرىمىز شۇ قەدەر ئاستا،غۇۋا چىراق يورۇقىدا ئۇنىڭ كۆزلىرىگە ياش تولۇپ تۇرغاندەك كۆرۈنەتتى ،مېنىڭ ھالىم تېخىمۇ ئىدى،ئۇ ياتاق ئالدىغا كەلگەندە ماڭا؛

ـ ئارمانىم ، ئاخىرقى قېتىم سىزنى شۇنداق ئاتىۋالاي ، خەير ،دەپلا كىرىپ كەتتى،ئۇنىڭ بۇرۇلۇپ قوللىرى بىلەن يۈزىنى توساپ يۈگۈرۈپ كىرىپ كەتكىنىگە قانچىلىك قاراپ تۇرغىنىمنى بىلمەيمەن .ئاھ تەغدىر،ئاھ كۆز ياش . . . . .

بۇ قېتىم ئۆرۈمچىگە كېلىپ بىر خوشاللىق تاپقان بولسام ئاقىۋەت يەنە قايغۇم بىلەن قايتتىم . يەنە شۇ سېغىنىش ، ئازاب ، ھەسرەت دىگەندەك بىر تاغار كىلىدىغان دەرتلەرنى قۇچاقلاپ غۇلجىغا قايتتىم ، ئۇ توي قىلىپتۇ ، باللىق بولوپتۇ ، بەختلىككەن ، مانا مۇشۇنداق گەپلەر بىلەن ئۆز ـ ئۆزۈمگە پىچىرلىدىم . ياق ، قەلبىمدىن قايتا ـ قايتا ياش ئاققۇزدۇم .

غۇلجىغا كىلىپ بىر نەچچە كۈندىن كىيىن ئەرپات ماڭا تىلفۇن قىلدى ،

- ۋەي ، ئاداش ، ئۈرۈمچىدە ئىپار بىلەن كۆرۈشۈپسەن ھە ،

- شۇنداق ، سەن قانداق بىلدىڭ ،

- ماڭا بايا ، ئىپارنىڭ دوستى ئادىلە تىلفۇن قىلىپتىكەن ، نىمىشقا ئىپارنى غۇلجىغا ئەكەلمىدىڭ ؟

- قانداق دەيسەن ، ئۆيىنى بۇزۇپ ئەكىلەمدىم ،

- نىمە ئۆي ، ئىپار ئاجرىشىپ كىتىپتۇ ، خىلى بولوپتۇ ،

- ئۇنداقتا بالىسىنمۇ ئەكىلەمدىم ، ئاداش ،

- نەدىكى بالىكەن ، ئىپار بالىلىق بولماپتۇ ،

- ئۇ ماڭا ، بالام بار ، يولدىشىم شۇنداق ياخشى دىگەن ،

- ئۇ سىنى ئالداپتۇ ، ئادىلەنىڭ دىيىشىچە ئىپار يۇرتىغا قايتىپ ئادىلەگە تىلفۇن قىلىپ شۇنداق يىغلاپ كىتىپتۇ ،ساڭا پۈتۈنلەي يالغان سۆزلەپتۇ ،ئۇ ساڭا يۈز كىلەلمەيدىغانلىقىنى ،ئۆزىنىڭ ئاجرىشىپ كەتكەنلىگىنى دەپ سىنى ئازاپلاشنى خالىمىغانلىقىنى ،مەكتەپكە ،بۇرۇنقى جايلارغا بىرىپ زار- زار يىغلىغانلىقىنى ، سىنى يەنىلا بۇرۇنقىدەك سۆيىدىغانلىقىنى ، شۇنىڭ ئۈچۈنلا سىنىڭ بۇنىڭدىن كىيىنكى بەختلىك تۇرمۇ شۇڭنى بۇزما سلىق ئۈچۈنلا كۆڭلىدىكى ،ئۆزىنىڭ تارتىپ كەلگەن ئازاپلىرىنى ئۇقتۇرماستىن قايتىپ كەپتۇ . . . . .

تىلفۇننى بىسۇەتتىم ، ئىپار ،ئاھ ئىپار ياش تولۇپ تۇرغان كۆزلىرىڭدىن نىمە شكىمۇ بىلمىگەندىمەن ، سارغايغان چىھرىڭدىن نىمە شقا بىلمىگەندىمەن ،مىنىڭ تا شۇ كەمگىچە بىرەر سىنىمۇ كۆڭلۈمگە سىغدۇرماي ئۆتتۇ شۇم نىمە سەۋەپتىن ، سىنى ئۆلگۈدەك ياخ شى كۆرۈپ سىنى قەلبىمدىن قوغلىيالمىغانلىقىم ئۈچۈن ئەمە سمۇ ؟« سىنىڭ بۇ تەغدىر ئارمان .تەغدىرىمىز مۇشۇنداق ئوخشايدۇ» دەپ ئۇھسىنىشلىرىڭغا نىمىشقىمۇ تاقەت قىلغاندىمەن ؟ياق ،مەن يەنىلا سىنىڭ ئارمانىڭ ، سەن يەنىلا مىنىڭ ئىپارىم ،مەڭگۈ ،مەڭگۈ شۇنداق بولىدۇ سەن مەڭگۈ مىنىڭ كۆڭۈل بىغىمنىڭ خۇشپۇراق ئىپارى بولۇپ قالايسەن ، . . . . .

ئاھ ! ئىپار ، نىمىشقا كۆزۈمگە تىكىلىپ قارالمايدىكى دىسەم . .

قىلىۋاتقان ئىشىمنى تاشلاپ ، خىزمەتلەرنى باشقىلارغا تاپشۇرۇپ ، ئايرىدۇرۇمغا باردىم :

- قىزچاق ،ماڭا قەشقەرگە ئۇچىدىغان بىلەتتىن بىرنى . . . .